

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Adeu en plena forma El Punt Avui - 29/05/2017	8
Les cares de la notícia El Punt Avui - 29/05/2017	11
FACES OF THE DAY El Punt Avui - 29/05/2017	12
“Esperem que aquest no sigui l'últim concert de Raimon” Ara - 29/05/2017	13
Raimon plega veles amb un recital històric Ara - 29/05/2017	14
Nombres propios El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/05/2017	17
L'adeu d'un tità El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/05/2017	18
El ' finire in bellezza' de Raimon. El cantautor de Xàtiva va oferir ahir, als 76 anys i en plenes condicions, com desitjava, el seu concert La Vanguardia - Catalán - 29/05/2017	21
Raimon, despedida y cierre en el Palau de la Música ABC Cataluña - 29/05/2017	24
El último y estremecedor "Al vent" de Raimon El País - 29/05/2017	25
El último y estremecedor 'Al vent' de Raimon El País Edición Cataluña - 29/05/2017	26
Raimon se despide hoy de los escenarios después de 12 conciertos, en los que ha llenado el Palau de la Música. Catalunya Radio - EL SUPLEMENT (INFORMATIU) - 28/05/2017	27
Raimon se despide para siempre de los escenarios en Barcelona Levante el Mercantil Valenciano - 29/05/2017	28
Raimon culmina su largo adiós en el Palau de la Música La Rioja - 29/05/2017	29
Raimon culmina su largo adiós en el Palau de la Música La Verdad de Murcia - 29/05/2017	30
El largo adiós Última Hora - 28/05/2017	31
TV3 ofereix en directe l'últim concert de Raimon, des del Palau de la Música Diari de Girona - 28/05/2017	32
L'últim recital de Raimon al Palau de la Música, a TV3 CCMA Segre Catala - 28/05/2017	33

TV3 ofereix en directe l'últim concert de Raimon des del Palau de la Música Regió 7 - 28/05/2017	34
TV3 emet avui l'últim concert de Raimon El Punt Avui - 28/05/2017	35
Raimon, l'adeu a tot un símbol El Punt Avui - 28/05/2017	36
'Veles e vents...' La Vanguardia Culturas - Catalán - 27/05/2017	37
Els 23.531 adeus de Raimon Ara - 28/05/2017	38
El 'xiquet' que dice no El País - 27/05/2017	40
Raimon ofrece el último de sus conciertos de despedida de los escenarios en el Palau de la Musica. TV3 - ELS MATINS (MAGAZINE) - 26/05/2017	41
Espartac Peran habla con Pere Mas sobre las propuestas musicales para este fin de semana. TV3 - DIVENDRES - 25/05/2017	42
L'hora del motet La Vanguardia - Catalán - 29/05/2017	43
CITES La Vanguardia - Catalán - 28/05/2017	44
"Tiempo clásico" con Carlos de Matesanz. Cadena Cope - LA LINTERNA - 26/05/2017	45
Espectáculos El País Cataluña - 27/05/2017	46
L'Orfeo Manresà participa en el concert del Centenari de la Festa dels Orfeons Regió 7 - 27/05/2017	47
L'Orfeo Manresà i l'Assemblea d'Orfeons de Catalunya (1918 i 1931) Regió 7 - 27/05/2017	48
Barcelona Obertura llança 8 paquets musicals del 2017 al 2018 per al turisme La Vanguardia - Catalán - 28/05/2017	49
Al mal temps... La Vanguardia - Catalán - 27/05/2017	50
Festival de jazz per a la resistència El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/05/2017	51
La Fiscalía expone este lunes sus informes finales del juicio por el expolio del Palau de la Música de Barcelona. RNE-1 - LAS MAÑANAS (INFORMATIVO) - 29/05/2017	52
En el juicio del caso Palau las partes empiezan a presentar sus informes finales, el primero será el fiscal. RNE-1 - LAS MAÑANAS (INFORMATIVO) - 29/05/2017	53
QUÉ HACER	54

La classe política es va deixar veure en l'adéu del cantautor La Vanguardia - Catalán - 29/05/2017	55
Joan Maria Pou con Benet Iñigo analizan la inadmisión de la acusación por parte del consorcio del Palau de la Música, de acusar a Convergència, por haberlo hecho una semana después de haber terminado RAC 1 - NO HO SE - 26/05/2017	56
El consorcio del Palau de la Música no consigue acusar a Convergència. RAC 1 - NO HO SE - 26/05/2017	57
El Ayuntamiento de Barcelona acusa a la Generalitat de ralentizar todo el proceso, para intentar el cambio de posicionamiento en la acusación del 'caso del saqueo del Palau'. RAC 1 - NO HO SE - 26/05/2017	58
" Tinc por que et converteixis en un Millet" Negocis i secrets de Florenci i el seu fill Jordi Pujol La Vanguardia - Catalán - 28/05/2017	59
El Tribunal del caso Palau rechaza el nuevo escrito de acusación del Consorcio del Palau en el que acusaba a Convergencia de recibir 6. RNE-4 - EDICIO VESPRE - 26/05/2017	62
El Palau ya no está a tiempo de acusar a Convergencia. Cadena Ser - EL BALCO - 26/05/2017	63
El consorcio del Palau de la Música no puede acusar a Convergencia del Expolio porque desde un punto de vista judicial está fuera de plazo según la Audiencia de Barcelona ya que se presentó cuando 8TV - 8 AL DIA - 26/05/2017	64
Los jueces del Caso Palau no admiten la demanda del consorcio del Palau para acusar a Convergencia porque llegó fuera de plazo. 8TV - 8 AL DIA - 26/05/2017	65
El consorcio del Palau de la Música llegaba tarde en su acusación de Convergencia por financiación irregular y no podrá acusarla. Catalunya Radio - CATALUNYA VESPRE - 26/05/2017	66
El tribunal no admet el nou escrit d'acusació del Consorci del Palau contra Convergència Democràtica La Mañana Diari de Ponent - 27/05/2017	67
El Tribunal rebutja que el Consorci del Palau de la Música demani ara acusar CDC Diari de Tarragona - 27/05/2017	68
El Tribunal del Caso Palau ha decidido no aceptar el escrito de acusación del abogado del Consorcio del Palau de la Música al estar fuera de plazo. TV3 - TN VESPRE - 26/05/2017	69
El tribunal del cas Palau no admet l'acusació del Govern contra CDC Diari de Girona - 27/05/2017	70
L'ajuntament avala investigar Barcelona Regional El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/05/2017	71
El tribunal impedeix al Palau canviar les seves conclusions per acusar CDC	72

El tribunal rebutja la petició del Consorci d'acusar Convergència Segre Catala - 27/05/2017	73
El tribunal rebutja que el Palau inculpi ara Convergència El Periódico de Catalunya - Catalán - 27/05/2017	74
Llinars deixa l'Ajuntament per dirigir Antifrau aValència La Vanguardia Vivir - Catalán - 27/05/2017	75
El tribunal rechaza que el Consorci del Palau acuse ahora a Convergència La Razón Cataluña - 27/05/2017	76
Notes sobre el Procés (13) Ara - 27/05/2017	77
El tribunal impedeix que el Consorci acusi CDC Ara - 27/05/2017	78
vistaltwitter Ara - 27/05/2017	79
El Consorci del Palau no podrà acusar a CDC El Mundo de Catalunya - 27/05/2017	80
L'Audiència rebutja que el Consorci del Palau de laMúsica acusiCDC La Vanguardia - Catalán - 27/05/2017	81
L'obligada necessitat de no posar en risc el procés El Punt Avui - 27/05/2017	82
El tribunal denega l'acusació del consorci contra Osàcar El Punt Avui - 27/05/2017	83
La Audiencia impide que el Consorcio del Palau acuse a CDC ABC Cataluña - 27/05/2017	85
El tribunal del " caso Palau" rechaza que la entidad acuse a Convergència El País Cataluña - 27/05/2017	86
Cs veria «grave» un uso político de los Mossos El Mundo - 27/05/2017	87
El tribunal rechaza que el Palau de la Música acuse a CDC El País - 27/05/2017	88
La Audiencia no admite el escrito para acusar a CDC en el"caso Palau" Expansión Edición Catalunya - 27/05/2017	89
Convergència se salva de ser acusada en el 'caso Palau' El Economista - 27/05/2017	90
El Consorcio del Palau de la Música no acusará finalmente a Convergencia por el expolio. TVE1 - TELEDIARIO 2 - 26/05/2017	91
Hoy en el juicio por el saqueo del Palau, las defensas han ratificado sus conclusiones provisionales. BTV - BTV NOTICIES VESPRE - 26/05/2017	92
El Consorci del Palau de la Música no podrà acusar a CDC en el juicio por el expolio de esta institució.	93

La Audiencia de Barcelona ha rechazado el escrito del consorcio del Palau que acusaba a la antigua Convergència de lucrarse. Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA - 26/05/2017	94
El Consorcio del Palau de la Música no se personará como acusación contra Convergencia en el juicio por el expolio de la entidad ya que se ha presentado fuera de plazo. La2 - VESPRE A LA 2 - 26/05/2017	95
El tribunal del caso Palau rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música para cambiar su escrito de acusación y acusar finalmente a CDC de financiación irregular a través de la institución. Cadena Ser - HORA 14 CATALUNYA - 26/05/2017	96
La Audiencia de Barcelona ha denegado al Consorcio del Palau de la Música la posibilidad de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que la petición se plantea fuera de plazo. Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA CATALUNYA - 26/05/2017	97
El pleno del Ayuntamiento de Barcelona ha votado a favor de mantener la tesis del Consorcio del Palau y de acusar a CDC en el "caso Palau". Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA CATALUNYA - 26/05/2017	98
El tribunal que juzga el desfalco del Palau de la Música, ha rechazado que el consorcio de esa institución acuse a Convergència de quedarse más de seis millones de euros. TVE1 - TELEDIARIO 1 - 26/05/2017	99
El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que se plantea fuera de plazo. TVE1 - INFORMATIU MIGDIA - 26/05/2017	100
El teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona Jaume Asens ha avisado de que el Consorci del Palau tendrá que estudiar la posibilidad de demandar por responsabilidades incluso patrimoniales a Cadena Cope - MEDIODIA COPE BARCELONA 14:20-15:00 - 26/05/2017	101
El tribunal del caso Palau rechaza el escrito del Consorcio del Palau de la Música en el que solicitaba la acusación de CDC porque está presentado fuera de plazo y recuerda que desde 2013 ha tenido TV3 - TN MIGDIA - 26/05/2017	102
La Audiencia de Barcelona desestima que el Consorcio pueda acusar a Convergencia, como reclamaba la oposición en el Parlament. Cadena Ser - HORA 14 - 26/05/2017	103
El Consorci del Palau no podrá finalmente inculpar a CDC por el expolio de la institución porque el tribunal del caso no ha aceptado el cambio de posición, por llegar fuera de plazo, del ente que Cadena Cope - MEDIODIA COPE BARCELONA 14:20-15:00 - 26/05/2017	104
El Consorci del Palau de la Música no ha podido finalmente acusar a CDC. RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 26/05/2017	105
El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de financiación irregular para acusar a CDC porque se ha planteado fuera de plazo. Catalunya Radio - INFORMATIU MIGDIA - 26/05/2017	106
El tribunal de caso Palau rechaza el escrito del Consorcio del Palau de la Música que pedía la acusación de CDC. RAC 1 - 14/15 - 26/05/2017	107

En el juicio del "caso Palau" el tribunal decidirá si acepta la decisión del Consorcio del Palau de presentar denuncia contra CDC. RNE-1 - LAS MAÑANAS BARCELONA - 26/05/2017	108
El juez del caso Palau comunicará hoy si acepta que se cambie el escrito de acusación del Consorcio del Palau de la Música para que acuse a CDC de lucrarse a través del expolio de la institución. Cadena Ser - HOY POR HOY CATALUNYA - 26/05/2017	109
El tribunal del "Caso Palau" decidirá hoy si acepta el cambio de posicionamiento del Consorcio del Palau y le permite acusar a CDC. RAC 1 - EL MON A RAC 1 (INFORMATIVO) - 26/05/2017	110
En el juicio del "caso Palau", hoy, conclusiones de las defensas. Onda Cero - MAS DE UNO (INFORMATIVO) - 26/05/2017	111
En el juicio por el 'saqueo del Palau' en Barcelona, se espera para hoy que las defensas presente sus conclusiones definitivas. TVE1 - TELEDIARIO MATINAL - 26/05/2017	112

CULTURA I ESPECTACLES**P34-35**

Raimon, ahir al final de l'actuació ■ ANDREU PUIG

Raimon emociona en el seu comiat dels escenaris

El Palau de la Música és el marc de l'últim concert del cantautor de Xàtiva després de cinquanta anys de trajectòria musical

Raimon, un comiat al Palau de la Música

Raimon (i el públic del Palau)
en el tram final del seu recital
d'ahir a Barcelona ■ ANDREU PUIG

Raimon s'acomiada dels escenaris amb un recital apoteòsic al Palau. “Haig d'acabar com vaig començar...”, va dir abans de finalitzar amb ‘Al vent’

Adeu en plena forma

Guillem Vidal
BARCELONA

“Em fa certa cosa però ho haig de fer”, va confessar Raimon poc abans de finalitzar, ahir a la nit, l'últim dels dotze recitals de comiat al Palau de la Música. “Haig d'acabar com vaig començar...”. I amb *Al vent*, escrita l'any 1959 mentre anava de paquet en moto, Raimon va posar punt final a una trajectòria de 55 anys als escenaris. “Quan, amb l'Annalisa [la seva dona, a qui Raimon va tornar ahir a mos-

trar la seva estima amb la nova de trinxa *Napolitana per a tu*], vam decidir fer aquests recitals, no ens imaginàvem el que hem sentit...”, admetia, emocionat, mentre algú del públic li demanava que no plegués. “Està firmat, no em puc tirar enrere...”, ironitzava. “Si arribo a saber que hi hauria tanta gent potser no me n'hauria anat”, havia dit en l'inici del recital. “Són molts anys...”, va concloure, tanmateix. “I fins sempre!”

Raimon va abandonar ahir els escenaris cantant,

probablement, millor que mai, i complint aquell “*finire in bellezza*” que va prometre quan, el novembre, va anunciar la seva retirada. S'acomiada amb força, convicció, uns nivells molt grans d'autoexigència i deixant, qui sap, la porta oberta a futures gravacions. “Aquesta és una cançó que *encara* no està enregistrada”, va dir quan, en el tram final del concert, va presentar *I nosaltres amb ells*, una cançó escrita fa tres anys, en què diu: “Al país on visc / la gent que pot no vol, / la

gent que vol no pot. / Si la gent que pot volgués / i la gent que vol pogués / altre país seria / el país on visc.”

El recital d'ahir va tenir

“Si arribo a saber que hi hauria tanta gent potser no me n'hauria anat”, va ironitzar

el voltatge emocional que s'esperava. Mostra d'això, per exemple, són els crits d'independència que es van sentir quan Raimon ni tan sols havia comparegut a l'escenari i que es van repetir quan, al final, va encadenar la tripleta de cançons amb què, aquests dies, ha finalitzat els seus concerts: *Jo vinc d'un silenci*, *Diguem no* i *Al vent*. En l'inici del procés sobiranista, i com mai havia succeït fins aleshores, en les actuacions de Raimon s'hi cridava independència. D'uns mesos ençà, i ser-

vint qui sap si de termòmetre de l'estat d'ànim del país, s'hi havien deixat de sentir. I, ahir, finalment, mentre dels balcons del Palau hi penjaven unes quantes estelades, els crits van tornar a sonar amb rotunditat.

El Cor Infantil de l'Orfeó Català, com ja havien fet en dies anteriors el Cor de Noies i el Cor Mitjans, va ser el primer a aparèixer a l'escenari per cantar *Jo vinc d'un silenci* i *D'un temps, d'un país*. A continuació, Mariona Carrulla, presidenta del Pa-

lau, va entregar al cantant la reproducció d'un vitrall després de recordar que, al Palau, Raimon hi haurà cantat un total de 56 vegades. Hi va haver moments de desconcert quan, al segon pis, algú va començar a protestar davant d'aquest homenatge per part del Palau (i que s'afegeix al que, el dia 12, li va retre l'Smithsonian Institution dels Estats Units). "Què passa?", va preguntar Raimon davant del sarau del galliner. "No entenc res..."

El recital va seguir el mateix guió dels onze an-

Entre crits d'independència va rubricar el recital amb 'Diguem no' i 'Al vent'

teriors: trenta-cinc cançons ("o tres cançons i uns quants bisos", com va dir, murri, el xatívi en l'inici del concert) que constitueixen "un petit resum" d'allò que Raimon ha fet "a la seva vida". Va començar amb *A l'estiu quan son les nou*, *Si miraves a l'aigua*, *Punxa de temps* i *Mentre s'acosta la nit* (totes, menys la segona, del seu últim disc: *Relotge d'emocions*, del 2011, i que Raimon ha defensat aquests últims temps amb gran orgull) i va prosseguir amb *Som* ("una de les primeres cançons que vaig escriure, fa aproximadament dos o tres segles"). Va cantar, després de *No el coneixia de res*, un tema que havia recuperat el dia abans davant la visita d'una família de Bilbao (*El País Basc*, molt aclamada) i, a partir d'aquí, va fer la seva habitual immersió en Ausiàs March (*Així com cell quies parteix de sa terra* i *Si com lo taur*, que el cantant va interrompre per reprendre-la amb el *tempo*

adequat), Joan Roís de Corella (*La balada de la garça i l'esmerla*), Joan Timoneda (*Bella, de vos só en amorós*), Anselm Turmeda (*Elogi dels diners*) i Salvador Espriu (*Petita cançó de la teva mort* i, ja al final del recital, *He mirat aquesta terra*). El concert s'havia acabat d'escalfar, entre d'altres, amb *La nit*, *Al meu país la pluja*, *Quan jo vaig néixer* i *18 de maig a la "Villa"*, quan dues hores després de començar, va arribar a la seva part final, en la qual també es van sentir *Parlant-me de tu*, *Com un puny* i *Veles e vents*, el que es vivia al Palau ja era un esclat. "Ets el millor!", se li llançava des del públic.

De cançons fora de guió, finalment, cap ni una. Raimon, que al desembre farà 77 anys, va marxar ahir del Palau de la Música ovacionat, sentint-se estimat i amb unes capacitats interpretatives que voregen l'excel·lència. Fins sempre, sí. Només faltaria! ■

Les cares de la notícia

ESPORTISTA

Kilian Jornet

L'Everest, dos cops

Per segona vegada en una setmana i sense oxigen artificial, Kilian Jornet ha coronat el cim de l'Everest. Aquest cop ho ha fet en només 17 hores. La fita culmina el seu projecte personal *Summits of my life* i, com ell mateix ha admès, "obre una nova línia de possibilitats en l'alpinisme".

CANTAUTOR

Raimon

Un adeu d'or

Amb un concert al Palau de la Música Catalana, Raimon va tancar ahir més de mig segle de carrera musical. El cantautor posa el punt final a una trajectòria musical impecable que ha anat lligada a un ferm compromís amb el país i les llibertats, i amb la llengua catalana.

DIRECTOR DE CINEMA

Ruben Östlund

Guanyador a Canes

La pel·lícula sueca *The square* és la guanyadora de la Palma d'Or de la setantena edició del Festival de Canes. El film –no apareixia en les travesses– forma part d'un repartit palmarès que va premiar Sofia Coppola com a millor directora; Diane Kruger, com a actriu, i Joaquin Phoenix, com a actor.

FACES OF THE DAY

ATHLETE

Kilian Jornet

Everest, twice

For the second time in just one week and with no artificial support, Kilian Jornet went back up and came back down the world's highest mountain.

SINGER-SONGWRITER

Raimon

A golden adeu

With a concert at the Palau de la Música Catalana, Raimon bid adeu to his musical career of half a century, a professional with political and cultural compromise

“Esperem que aquest no sigui l'últim concert de Raimon”

Entre el públic que se n'acomiada hi ha moltes famílies i fans incondicionals

Crònica

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

“**E**sperem que aquest no sigui l'últim concert de Raimon”, diuen molts dels admiradors del *tro de Xàtiva*. Raimon va deixar clar que el comiat al Palau de la Música –avui era l'últim dels 12 concerts– era el definitiu. N'hi ha que no perden l'esperança, però: “Potser encara s'hi anima si el convidem a alguna de les festes del barri”, diu l'Antonia Jover, que segueix Raimon des que va començar la seva carrera fa més de 50 anys.

A les set de la tardas'han obert les portes giratòries del Palau de la Música i el públic ha començat a entrar. Un nodrit grup d'acomodadors, al peu de les escales, rep les últimes instruccions. És un moment històric i molts es fotografien al costat dels cartells del concert. Hi ha moltes famílies: avis, fills i nets al voltant de les taules del bar del Palau de la Música. I alguns amics que es retroben a l'entrada. L'Antonia ve amb dues amigues. Amb una es van conèixer comprant entrades per a un concert de Raimon el 1974 a l'Associació de Veïns de la Sagrada Família i des d'aleshores conserven l'amistat. L'altra amiga, la Rosario, va anar al concert que el cantautor de Xàtiva va fer a l'Olympia de Pa-

ris el 7 de juny del 1966. “Soc nascuda a París, tenia 20 anys i no entenia el català, però ens van passar uns papers amb la traducció de les lletres de les cançons”, recorda. “Estàvem tots com embriagats, emocionats, hi havia molts immigrants espanyols i un gran ambient antifranquista. Després vam anar a sopar amb la gent del PSUC i el Raimon es va posar a cantar, van venir els de la casa del costat i ens van dir que abaixéssim el tocadiscos”, recorda amb un somriure.

Ada Colau i 'Jo vinc d'un silenci'

Entre els que s'acomiaden del cantautor hi ha també molts representants polítics. L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, no s'ha volgut perdre el concert: “M'ha acompanyat tota la vida, em remou especialment *Jo vinc d'un silenci*, l'escollava amb els meus pares i em feia pensar molt en els meus avis”, diu. El conseller de Cultura, Santi Vila, se'n declara “fan incondicional”. “Ha fet una gran feina per la llengua i pel patrimoni poètic del nostre país”, diu. Vila recorda especialment un concert de Raimon a Agullana: “Hi vam anar amb uns amics i és un record molt especial que ens acompanya sempre”.

Entre el públic també hi ha Pasqual Maragall, el president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, i el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni. “Raimon és una part fonamental de la història del nostre país i de la lluita per les llibertats, som amics des

de ben joves i la seva música també forma part de la meua biografia personal”, diu Puig.

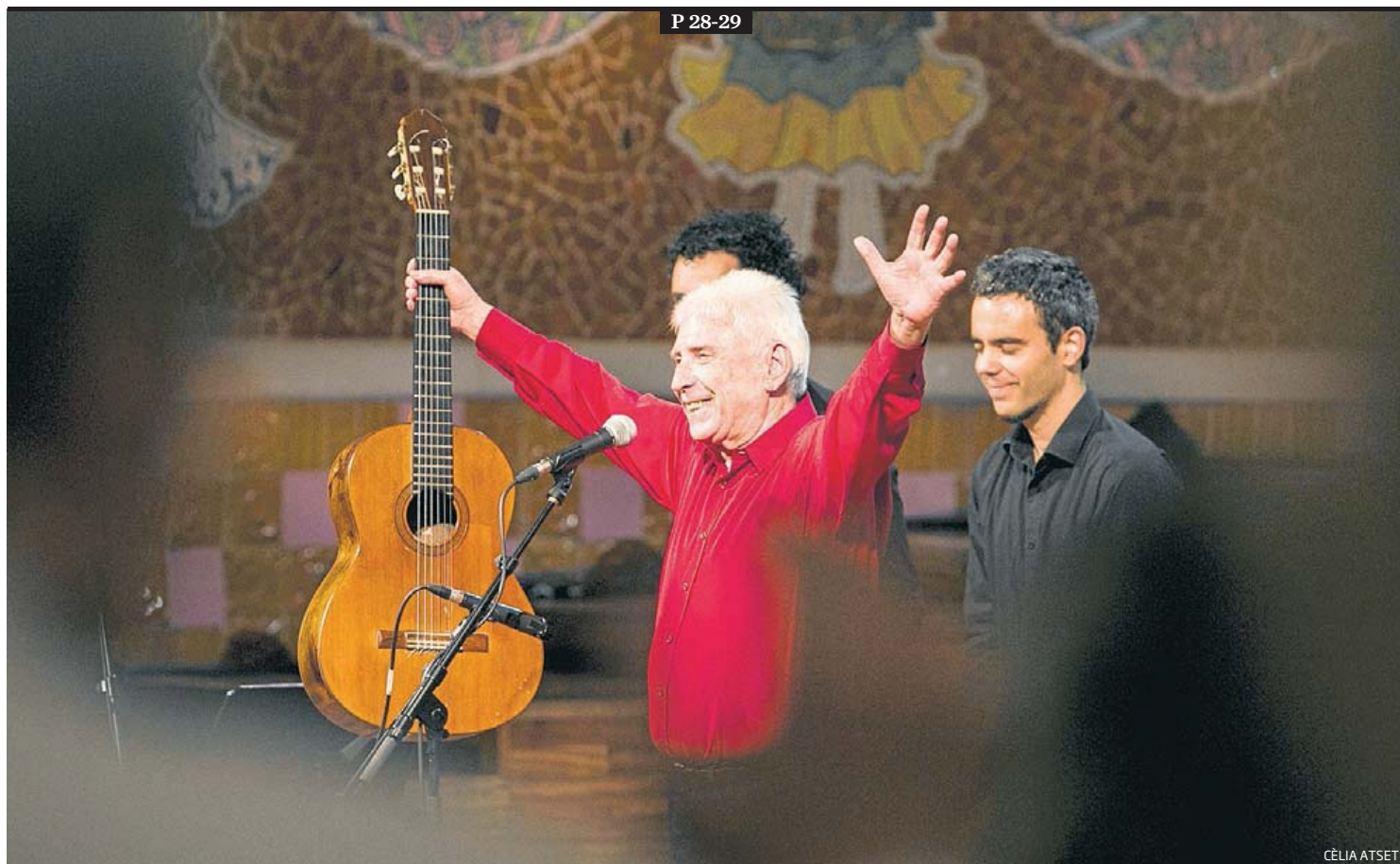
El Jordi Astragó té 29 anys i ha regalat les entrades del concert als seus pares pel seu aniversari. Però costa dir qui n'és més admirador, si ell o els pares. “És la banda sonora de la meua infància”, diu. “Al cotxe sempre sonava Raimon i Llach i per a mi va ser com una porta d'entrada a la literatura catalana. Vaig conèixer Ausiàs March abans que els meus amics de classe. Tenia 9 anys i amb les seves lletres el meu pare m'explicava la lluita antifranquista”, explica.

La pell de gallina amb la poesia

Isabel Vergés té 82 anys i 10 fills. A les mans hi porta una estelada. Avui l'acompanyen dues de les filles i els seus gendres. Amb les filles comencen a recordar tots els concerts que han compartit de Raimon: la festa major de Cabriels, les Festes de Gràcia... L'Elisabet, una de les filles de la Isabel, diu que sempre que escolta les versions de Raimon dels poemes d'Ausiàs March se li posa la pell de gallina. “En soc admirador des d'una època remota. Durant el franquisme organitzàvem concerts al teatre municipal de Girona. Avui tots plegats posarem en valor l'extraordinària maduresa de l'obra de Raimon”, diu l'historiador i polític Joaquim Nadal. A poc a poc, s'ocupen els seients. A l'escenari hi apareix el Cor Infantil de l'Orfeó i se senten alguns crits a favor de la independència. Comença l'últim concert de Raimon. —

01. Marina Comellas, Rosario Conillera i Antonia Jover, fans incondicionals des dels anys 60. 02. L'alcalde de Barcelona, Ada Colau. 03. Isabel Vergés amb les seves filles. CÈLIA ATSET

CÈLIA ATSET

L'últim de Raimon

Amb 'Al vent', tal com va començar, el cantautor de Xàtiva es va acomiadar ahir definitivament dels escenaris, culminant una sèrie de 12 concerts que han omplert el Palau de la Música

Cultura

MÚSICA

Raimon agraint al públic l'ovació amb què el va acomiadar al final de l'últim dels dotze concerts d'adeu que ha fet al Palau de la Música. CÈLIA ATSET

Raimon plega veles amb un recital històric

El Palau de la Música ovaciona emocionat l'adeu del cantautor de Xàtiva

Crònica

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Amb tot el públic del Palau de la Música dret i emocionat després de cantar *Diguem no!*, Raimon, amb un somriure que transmetia molta felicitat, va dir: "Em fa certa cosa, però ho he de fer. Haig d'acabar com vaig començar". I aleshores va interpretar *Al vent*, i va tancar el cicle que va engegar fa més de cinc de dècades. Anar al principi per tancar el final que Raimon ha administrat durant dotze concerts al Palau de la Música. "M'he quedat parat. Si arribo a saber que vindria tanta gent, potser no me'n vaig", havia dit dues hores abans, just després de rebre una reproducció d'un vitrall del Palau de

mans de Mariona Carulla, la presidenta del Palau de la Música.

Era un vespre de molta càrrega emocional, perquè no cada dia es pot ser testimoni del comiat d'una personalitat de la magnitud de Raimon, un referent fonamental de la cultura catalana, un home compromès amb una llengua amb la qual ha cancionat a la lluita, a la resistència, a l'amor, als poetes del seu present i als poetes del nostre passat. Potser conscient del pes de les emocions, Raimon va esquitxar d'humor aquest adeu a 55 anys dalt de l'escenari. Per exemple, quan va anunciar que no volia fer-se pesat i que el recital constaria de "tres cançons i uns quants bisos". Al final en van ser unes quantes més, esclar. La tria, va dir, tenia la voluntat de ser "un resum" del que ha anat fent al llarg de la seva vida com a cantant. I així va ser.

Abans, però, el Cor Infantil de l'Orfeó Català va sortir a l'escenari, tots vestits de negre i amb mocadors

Final
El recital va acabar amb un bis amb cançons com 'Diguem no!' i 'Al vent'

Pròleg
El Cor Infantil de l'Orfeó va cantar 'Jo vinc d'un silenci' i 'D'un temps, d'un país'

o corbates vermelles, una complicitat cromàtica amb la indumentària habitual del cantautor de Xàtiva. El cor va cantar *Jo vinc d'un silenci* i *D'un temps, d'un país*, i la imatge era inequívoca: les paraules de Raimon segueixen ben vives, perquè les lluites han de ser constants.

Com en els onze concerts precedents, Raimon va estructurar el recital mirant de ser fidel a la seva història mitjançant blocs més temàtics que cronològics. Va començar amb peces del disc *Relloige d'emocions* (2011), que va permetre que el Palau quedés amarat de les delicades i imaginatives maneres del quartet que l'ha acompanyat en aquesta dotzena d'adeus: Fernando Serena (contrabaix), Miquel Blasco (guitarra), Joan Urpinell (guitarra) i Pau Doménech (clarinet). És el Raimon que mirava de prop la nit que s'acosta i que en la consciència de la vellesa recorda els carrers de Xàtiva on parlava la llengua amb la qual ha

cantat tota la vida. Novament per apaivagar la solemnitat, aquest cop de versos com "amb més passat que present", va introduir *Som dient*: "Aproximadament fa dos o tres segles que la vaig escriure". *Som*, interpretada amb veu sòlida, va obrir un segment amb *No el coneixia de res* i *El País Basc*, i el públic no va reprimir la primera gran ovació per acompanyar el vers "Gora Euskadi, diuen fort".

La rabiosa actualitat dels poetes

Els poetes van ocupar la part central del recital. Primer van venir Ausiàs March (*Així com cell qui es veu prop de la mort i Si com lo taur*), Joan Roís de Corella (*La balada de la garsa i l'esmerla*), Joan Timonedà (*la jazzy Bella, de vós só enamorós*) i Anselm Turmeda (*Elogi dels diners*; "un poema de finals del segle XIV però de rabiosa actualitat"). Bona prova del respecte de Raimon per l'ofici de cantar va ser

quan va interrompre *Si com lo taur*. “Si no l’agafem al tempo adequat no funciona”, va dir. Els dubtes que poguessin sorgir sobre l’estat de forma de Raimon es van esvair tan bon punt va cantar *La nit*, i encara més quan va arribar el moment espriuà (*Indesinenter* i *Petita cançó de la teva mort*).

Pletòric de veu als 76 anys, va exhibir caràcter i força, però també sensibilitat en les cançons de lluita, que van recollir grans ovacions, sobretot *18 de maig a La Villa*, *The conegut sempre igual* i la versió en català d’*Amanda*, de Víctor Jara. En el *crescendo* emocional de la nit, Raimon va brillar encara més en les cançons d’amor, divertides i sentides dedicatòries al seu amor, l’Analisia, a qui li ha escrit “*divertiments conjugals*” com *Napolitana per a tu* i prodigis com *Com un puny*, la cançó prèvia als bisos.

La intensitat, també gestual, amb què va enlairar *Com un puny*, es va multiplicar amb *Veles e vents*. “Ets el millor!”, va cridar un espectador. I certament va ser imbatible aquest Raimon del final que va respondre a cada ovació amb interpretacions inoblidables de tresors com *He mirat aquest terra*, *Jo vinc d’un silenci*, *Di-guem no!* i *Al vent*.

Raimon va plegar amb el Palau dret, agraït ell per la resposta del públic, i agraït el públic per haver viscut dues hores històriques. Raimon marxa honorant la seva història, la història d’un temps i d’un país. —

Noms propis

Xavier
Novell
Bisbe de
Solsona

Les forces de seguretat el van haver de custodiar a la sortida d'una església de Tàrrrega on més d'un centenar de persones el van escridassar per les seves últimes declaracions en les quals relacionava l'homosexualitat amb l'absència de la figura paterna.

►Pàg. 30

Marius
Robles
Cofundador de
Reimagine Food

És un dels impulsors del Barcelona Food Hub, un espai d'investigació i innovació alimentària que s'instal·larà en una nau al districte 22@ a partir de la tardor que ve. La inversió s'acostarà als tres milions d'euros i pretén aglutinar mil empreses del sector.

►Pàg. 36

Tom
Dumoulin
Ciclista

No va fallar a la contrarellotge decisiva de l'última etapa i es va adjudicar el Giro davant de Quintana i de Nibali. És el primer holandès que guanya la ronda italiana, quajà fa 37 anys del triomf del seu compatriota Zoetemelk al Tour.

►Pàg. 50

Ruben
Östlund
Cineasta

La seva pel·lícula, *The Square*, un film ple d'humor i ironia, no era entre les favorites però ha guanyat la Palma d'Or del Festival de Cannes. La millor direcció ha recaigut en Sofia Coppola per *La seducción*, amb Nicole Kidman.

►Pàg. 56

Raimon
Cantautor

El trobador de Xàtiva va abaixar el teló de la seva llarga carrera artística amb l'últim dels 12 concerts de comiat al Palau de la Música. S'acomiaada no només una referència de la cançó d'autor sinó una imprescindible icona cultural.

►Pàg. 58

FERRAN SENDR

L'adeu d'un tità

Un Raimon en plena forma
ofereix l'últim concert
de la seva colossal carrera

PRIMERA FILA ► Pàgines 58 i 59

El cantautor de Xàtiva, de 76 anys, saluda el públic al Palau de la Música, ahir a la nit.

Raimon, en el seu comiat, ahir a la nit al Palau de la Música.

L'últim 'Al vent'

CRÒNICA Raimon va tancar la seva carrera amb potència i emotivitat

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

El compte enrere va arribar al final i Raimon es va acomiadar del seu públic, aquest diumenge al Palau, amb una actuació que ja era excepcional des d'abans que sonés una nota. Recital amb els rigors de Raimon i les emocions contingudes fins al final. Llavors, després d'interpretar 34 cançons, va semblar resistir-se a abordar la 35a, la més llegendària. «Em fa cosa, però ho he de fer, he d'acabar com vaig començar», va dir abans d'entonar *Al vent*.

Va obrir el Cor Infantil de l'Orfeó Català, brindant les seves veus celestials a *Jo vinc d'un silenci i d'un temps, d'un país*, i va sortir després la presidenta del Palau, Mariona Carulla, a entregar a Raimon un vitrall de la sala modernista. El trobador de Xàtiva el va recollir recordant que el Palau, on va actuar 56 cops, forma part de la seva vida «com una cosa estimada», i agraïnt les atencions del públic en els 12 recitals de final de carrera. «Si arribo a saber que vindria tanta gent, potser no plegava», va fer broma.

Ja amb els seus quatre músics

fent-li costat, va emprendre la seva última nit de cant en públic amb *Al vent* quan són les nou. Peça del seu repertori modern (del disc *Relotge d'emocions*, 2011), com les tres següents. Abans d'abordar-la, va assenyalar que aquestes últimes nits va mirar d'oferir «un petit resum» de la seva carrera que no ha pogut ser tan exhaustiu com hauria volgut. «Però no volia fer-me pesat», va al·legar amb ironia.

El trobador va oferir 35 cançons, inclosa la inèdita 'Napolitana per a tu', estrenada als recitals del Palau

Les composicions de maduresa van decantar aquell primer tram amb *Si miraves l'aigua, Punxa de temps i Mentre s'acosta la nit*, amb reflexions sobre el temps i els límits de la vida. «Amb més records que projectes, / amb més passat que futur». Camisa vermella fins a l'últim alè d'escenari i el verb, nítid i consistent, com sempre. El Palau, més il·luminat del que és

habitual: els raigs de llum diürna travessaven encara les vidrieres i els focus de TV-3 (que va emetre el recital en diferit) accentuaven aquella imatge d'un Raimon exposat sense el misteri, o l'afectació, de la nocturnitat. Salves d'aplaudiments intensos i seques, sense melodrama. Entre el públic, l'alcalde Ada Colau, els consellers Santi Vila i Toni Comín, els tinent d'alcalde Jaume Collboni i Jaume Asens, l'expresident Pasqual Maragall i l'exalcalde Xavier Trias.

CLÀSSICS MEDIEVALS // Del material més recent al més remot: *Som*, que va compondre «fa aproximadament dos o tres segles», va dir en broma. No el coneixia de res, tots els colors del verd d'*El País Basc*, evocant la seva trobada amb els cantautors d'Ez Dok Amairu, i una primera incursió en els clàssics medievals que ell va convertir en material modern: Ausiàs March, Roís de Corella, Timoneda i aquell *Elogi dels diners*, d'Anselm Turmeda, de «rabiosa actualitat».

A Així com cell qui és veu prop de la mort, un lleuger embús. «Agafem-la bé!», va demanar als músics, i la va tornar a abordar balancejant els braços amb força, donant-se impuls. Les tribulacions d'*He passejat per Valèn-*

FERRAN SENDRA

cia, sol, que, com tantes cançons seves, comença amb el mateix títol, i els graciosos passos de ball de *Soliloqui solipsista*. I el Raimon de guitarra i cadira, primitiu, de *La nit*, *Quan jo vaig néixer* i *18 de Maig a la Villa*, a través de l'Espriu d'*Indesinenter*.

Va evocar Víctor Jara amb *Te recuerdo Amanda* en català i va oferir una tria de cançons d'amor que va incloure la inèdita, estrenada en aquests recitals, *Napolitana per tu*, bromista i lluminosa, que va fer somriure Annalisa, la seva dona i mànager, asseguda en una de les llotges. Al bis, *Velles e vents* i *He mirat aquesta terra*, amb el Palau quiet, aguantant la respiració, i els clics dels fotògrafs tallant l'aire. *Jo vinc d'un silenci*, amb crits d'«independència» que Raimon va acollir amb un somriure, *Diguem no* i un *Al vent* connectant amb el punt de partida. «Prou, em fareu plorar», va fer broma. Més ovacions i una última salutació: «Bona nit i fins sempre». ≡

29 Mayo, 2017

CÉSAR RANGEL

El 'finire in bellezza' de Raimon. El cantautor de Xàtiva va oferir ahir, als 76 anys i en plenes condicions, com desitjava, el seu concert final de comiat al Palau de la Música entre aclamacions d'un públic entregat. **CULTURA 34 i 35**

29 Mayo, 2017

Cultura

L'adeu als escenaris d'una icona de la música en català

Raimon, sense llàgrimes

El cantautor s'acomiada al Palau amb un concert sobri, alegre i emotiu

ESCENARIS

Esteban Linés
 Barcelona

Sembla molt fàcil de dir però no tant de fer. Tot i així, si cal fer cas del que va anunciar el mes de novembre passat amb el seu verb convincent i mesuradament contundent, ahir a la nit Raimon va dir adeu definitivament als escenaris públics d'una manera com ell sap fer de meravella, és a dir, emotiva, sòbria i compromesa. I amb una reconfortant sensació d'alegria.

Va complir la seva paraula, i de quina manera, al Palau de la Música de Barcelona, posant punt final a una sèrie de dotze recitals de comiat en què ha anat oferint una sucosa i bonica antologia de la seva carrera, amb poquíssimes modificacions en alguns dels lliuraments. I el d'ahir a la nit va ser l'últim de tots, una festa de compromís, música i coherència

EL REPERTORI

L'artista va repassar en més de 30 cançons diferents capítols de la seva carrera

LA VEU, IMMORTAL

Raimon va demostrar des del primer tema que les seves condicions vocals són excel·lents

CONTINGUT I COHERENT

El músic va oferir una continguda sessió on va reflectir coherència i compromís vital

en forma de concert de comiat que en cap moment el cantautor valencià no va voler dramatitzar, ans al contrari. No hi va haver llàgrimes a l'escenari, però suposem que sí entre el públic –integrat en bona mesura per coetanis del músic de Xàtiva, que porta molt bé els seus excel·lents 76 anys, tot s'ha de dir–, que va tornar a compartir durant dues hores una lliçó de poesia, música i actitud davant la vida mostrada amb una naturalitat desarmant.

Al final, el públic assistent, que atapeïa l'esplèndid recinte modernista, va sortir evidentment satisfet, malgrat la indubtable angosxa que suposa saber que un artista tan referencial i autoexigent com Raimon no tornarà a pujar als escenaris.

El músic va tornar a oferir una generosa mostra del seu art compositiu i interpretatiu, impecable pel que fa als arranjaments, la musicalitat i amb una veu en magnífiques condicions des del primer moment del concert, una cosa que, per exemple, en el primer recital d'aquesta tanda no havia passat: cordes vocals impecables per posar la cirereta adequada a una vetllada històrica.

Va començar cap al tard, era diumenge, i a més l'havia de retransmetre just després TV3. Va començar amb una fogosa beninguda vocal protagonitzada pel Cor Infantil de l'Orfeó Català, que va posar esperit i sang a

dos clàssics com *Jo vinc d'un silenci* i *D'un temps d'un país*, acompanyat al piano. Després, la significativa nota d'agraïment del Palau de la Música envers el cantautor, amb paraules de gràtitud de Mariona Carulla –presidenta de la institució musical– i el lliurament d'un obsequi en forma de rèplica d'una de les vidrieries del recinte.

Raimon, novament amb una de les seves camises de tons vermells, va agrair paraules i regal, i aviat va entrar en matèria, quan van aparèixer els quatre membres del seu admirable, eficaç i brillant quartet de suport instrumental. Un dels complements

musicalment més rodons que ha trobat en la seva dilatada carrera, sens dubte.

El repàs que va fer a partir de llavors, les vuit i quart, fins al final de la sessió es va prolongar al llarg de dues hores, en les quals va tornar a presentar els blocs temàtics que ja havia anat oferint en els onze concerts anteriors: un repàs inicial en forma de quatre temes del seu àlbum *Rellotge d'emocions*, començant amb *A l'estiu quan són les nou*, i on va deixar de manera palmària clar que la seva veu està travessant un moment especialment dolç.

A continuació, va introduir la

bella cançó *Som* –“Una de les primeres que vaig escriure, farà dos o tres segles”, va dir de broma per a continuació demostrant que l'actualitat harmònica i melòdica de la peça continua immutable–, i, poc després una de les novetats dels últims dies, un *País Basc* que va ser acollit amb forta ovació pel públic, part del qual tenia ganes de donar més èmfasi polític. A diferència del primer dia, quan la sobrietat en aquesta qüestió quant a les paraules de Raimon o la reacció del públic va ser nul·la, ahir hi havia unes quantes estelades penjades de la barana del primer pis i hi va haver alguna breu proclama independentista

Raimon, en un moment del concert d'ahir a la nit, agraint els aplaudiments del públic

abans que comencés el recital.

Van anar passant, doncs, els més de trenta temes que el cantant i músic havia seleccionat per a aquesta felicitat i potser un punt alliberadora cerimònia de comiat per al mateix Raimon, amb les mirades posades ara en els clàssics, començant amb Ausiàs March, continuant amb Joan Roís de Corella i acabant amb Anselm Turmeda; seguint amb joies de Salvador Espriu com un *Indesinenter*, amb què l'afició es va posar a corejar i a picar de mans i que al final va motivar que Raimon aplaudís agraït el públic, amb agraït somriure a la cara; l'homenatge a Víctor Jara o el vessant més hedonista amb dues dansarines composicions dedicades a la seva estimada Anaisa, que va conèixer el 1964 i que continua al seu costat.

La nit, amb la sensació de la feina ben feta i amb el llistó artístic ben amunt, va acabar com havia d'acabar, amb dos himnes a la coherència i el compromís, *Diguem no* i *Al vent*. Sense cap llàgrima.●

CÉSAR RANGEL

El cantautor valenciano Raimon ofreció anoche en el Palau de la Música de Barcelona el último concierto de su carrera después de una tanda de 12 actuaciones en el mismo recinto

PALAU DE LA MÚSICA

Último concierto

Raimon, despedida y cierre en el Palau de la Música

Más de 2.000 personas abarrotaron anoche el Palau de la Música de Barcelona para despedir al cantautor valenciano Raimon en el último de los doce conciertos con los que ha querido decir adiós a los escenarios. El de Xàtiva, que ya anunció el pasado mes de noviembre que había llegado el momento de bajar la persiana ahora

que la voz aún le respondía, regresó por última vez al coliseo modernista, testigo directo de algunos de sus grandes logros y escenario el que debutó hace nada menos que cincuenta años, para decir adiós por última vez. Ataviado con su ya característica camisa roja y unos tejanos negros, el autor de «Jo vinc d'un silenci» y «Al vent» recibió una sonora ovación antes de empezar un recital con el que puso punto y final a una maratónica despedida en la que le han acompañado, desde el pasado 5 de mayo, más de 20.000 personas.

29 Mayo, 2017

Raimon, anoche en el último concierto de su carrera. / CARLES RIBAS

El último y estremecedor 'Al vent' de Raimon

El cantautor se despide definitivamente de los escenarios en un Palau de la Música de Barcelona lleno de emoción desbordada

MIQUEL JURADO, **Barcelona**

Se había anunciado con meses de antelación. Todo el mundo sabía que cuando pasasen algunos minutos de las diez de la noche, en la recta final de su concierto, Raimon entonaría ("Me da cosa... pero he de hacerlo: acabar como comencé") el último *Al vent* de su carrera. Saberlo, quedó claro, no significa prevenir emociones. En el Palau de la Música de Barcelona la emoción se podía cortar con una hoja de afeitar. Se contenía la respiración y se apretaban los párpados para evitar aquella lágrima furtiva (que tampoco hubiese desentonado). Si cada grito del estribillo de aquella primera canción había sido siempre un estremecimiento compartido, esa noche, anoche, se convirtió en un laceante latigazo. La realidad dolía.

Raimon se estaba despidiendo definitivamente de los escenarios. Y en su boca la palabra "definitivamente" suena a definitivamente, sin más acepciones. Y lo hacía en una forma física que ya quisieran muchos cantantes jóvenes: sus agudos siguen estando donde siempre habían estado, sin romperse (o rompiéndose cuando la ocasión lo exige) y sus medios-bajos todavía son convincentes, cercanos. Y eso añadía aún más dolor a la despedida.

El último concierto de Raimon, con la luz aún entrando por las ventanas, discurrió, no podía ser de otra manera, con ese sentimiento de emoción desbordada inundando un Palau abarrotado (como abarrotado estuvo en los once recitales de despedida que le precedieron). El cantautor de

Xàtiva no había preparado nada especial para la ocasión. La discreción siempre ha sido uno de sus lemas y también lo fue para el adiós. Un adiós sin fuegos artificiales ni palabras vacuas.

Comenzó la velada con un aire de esperanza, de continuidad, con el coro infantil del Orfeo Català en negro y rojo derrochando entusiasmos.

Jo vinc d'un silenci y *D'un temps, d'un país* sonaron eufóricas en aquellas voces blancas. Todavía con el coro en el escenario, la presidenta del Palau obsequió al cantautor con un fragmento de una de las vidrieras del recinto en el que, incluyendo este último concierto, habrá actuado en 56 ocasiones. Raimon aplaudiendo al coro, aplaudiendo al público fue recibido por un Palau puesto

en pie. "Estoy agradecido a todos los que han venido desde el primer día. Si llego a saber que vendría tanta gente no me voy", bromeó antes de iniciar la última velada con *A l'estiu quan son les cinc*.

Camisa roja, pantalón oscuro, la entrañable silla a un lado, la guitarra al otro, su cuarteto habitual. Durante dos horas Raimon fue viajando por última vez por los meandros de su historia personal, en realidad de la memoria colectiva de todo un pueblo.

Llegó hasta sus primeras composiciones, *La nit o Som* ("la compositura hace dos o tres siglos") y de ahí a *I nosaltres amb ells*, inédita en disco. Y volvieron a sonar muchas de esas canciones que, a partir de ahora, nos faltarán (por suerte siempre quedarán las grabaciones). Del desgarrar de *Indesinerter*, acompañada por todo el público, *Al meu país la puja* o *Quan jo vaig nèixer* a la poesía de *Veles e vents*, *He mirat aquesta terra* o *Petita cançó de la teva mort*. Del cinismo de *Elogi dels diners* (cinismo de Anselm Turmeda pero "de rabiosa actualidad") a la caricia amorosa de su última composición, *Napolitana per a tu*. De la guitarra rasgada con rabia de *18 de maig a la Villa* al ritmo contagioso de *Bella de vos so enamorós* o el entrañable puño cerrado de *Com un puny*, con el que acabó oficialmente el concierto. Se equivocó con el tempo de un tema de Ausiàs March y el público le tranquilizó con una calurosa ovación. Recordó con el mismo y profundo sentimiento tanto al País Vasco o a la clandestinidad como a Espriu, Miró o Víctor Jara. Y volvió a ser, una vez más, ese Raimon que destila sinceridad, poética, musical e interpretativa.

Acabó, como ya suele ser habitual, aplaudiendo a su público y una tanda de besos sencillamente apabullante que concluyó con *Jo vinc d'un silenci*, puntuada con discretos gritos de "*independència*" acallados rápidamente por los primeros acordes de un *Diguem no* coreado al límite del estremecimiento.

Y estalló el último *Al vent* como un volcán de emociones encontradas.

"Hasta aquí he llegado. Estoy muy agradecido a todos los que lo habéis hecho posible".

Hasta siempre.

29 Mayo, 2017

Raimon, anoche en el último concierto de su carrera. / CARLES RIBAS

El último y estremecedor 'Al vent' de Raimon

El cantautor se despidе definitivamente de los escenarios en un Palau de la Música de Barcelona lleno de emoción desbordada

MIQUEL JURADO, **Barcelona**

Se había anunciado con meses de antelación. Todo el mundo sabía que cuando pasasen algunos minutos de las diez de la noche, en la recta final de su concierto, Raimon entonaría ("Me da cosa... pero he de hacerlo: acabar como comencé") el último *Al vent* de su carrera. Saberlo, quedó claro, no significa prevenir emociones. En el Palau de la Música de Barcelona la emoción se podía cortar con una hoja de afeitar. Se contenía la respiración y se apretaban los párpados para evitar aquella lágrima furtiva (que tampoco hubiese desentonado). Si cada grito del estrillido de aquella primera canción había sido siempre un estremecimiento compartido, esa noche, anoche, se convirtió en un laceante latigazo. La realidad dolía.

Raimon se estaba despidiendo definitivamente de los escenarios. Y en su boca la palabra "definitivamente" suena a definitivamente, sin más acepciones. Y lo hacía en una forma física que ya quisieran muchos cantantes jóvenes: sus agudos siguen estando donde siempre habían estado, sin romperse (o rompiéndose cuando la ocasión lo exige) y sus medios-bajos todavía son convincentes, cercanos. Y eso añadía aún más dolor a la despedida.

El último concierto de Raimon, con la luz aún entrando por las ventanas, discurrió, no podía ser de otra manera, con ese sentimiento de emoción desbordada inundando un Palau abarrotado (como abarrotado estuvo en los once recitales de despedida que le precedieron). El cantautor de

Xàtiva no había preparado nada especial para la ocasión. La discreción siempre ha sido uno de sus lemas y también lo fue para el adiós. Un adiós sin fuegos artificiales ni palabras vacuas.

Comenzó la velada con un aire de esperanza, de continuidad, con el coro infantil del Orfeo Català en negro y rojo derrochando entusiasmo.

Jo vinc d'un silenci y *D'un temps, d'un país* sonaron eufóricas en aquellas voces blancas. Todavía con el coro en el escenario, la presidenta del Palau obsequió al cantautor con un fragmento de una de las vidrieras del recinto en el que, incluyendo este último concierto, habrá actuado en 56 ocasiones. Raimon aplaudiendo al coro, aplaudiendo al público fue recibido por un Palau puesto

en pie. "Estoy agradecido a todos los que han venido desde el primer día. Si llego a saber que vendría tanta gente no me voy", bromeó antes de iniciar la última velada con *A l'estiu quan son les cinc*.

Camisa roja, pantalón oscuro, la entrañable silla a un lado, la guitarra al otro, su cuarteto habitual. Durante dos horas Raimon fue viajando por última vez por los meandros de su historia personal, en realidad de la memoria colectiva de todo un pueblo.

Llegó hasta sus primeras composiciones, *La nit o Som* ("la compositura hace dos o tres siglos") y de ahí a *I nosaltres amb ells*, inédita en disco. Y volvieron a sonar muchas de esas canciones que, a partir de ahora, nos faltarán (por suerte siempre quedarán las grabaciones). Del desgarró de *Indesinenter*, acompañada por todo el público, *Al meu país la puja* o *Quan jo vaig nàixer* a la poesía de *Veles e vents*, *He mirat aquesta terra* o *Petita cançó de la teva mort*. Del cinismo de *Elogi dels diners* (cinismo de Anselm Turmeda pero "de rabiosa actualidad") a la caricia amorosa de su última composición, *Napolitana per a tu*. De la guitarra rasgada con rabia de *18 de maig a la Villa* al ritmo contagioso de *Bella de vos so enamorós* o el entrañable puño cerrado de *Com un puny*, con el que acabó oficialmente el concierto. Se equivocó con el tempo de un tema de Ausiàs March y el público le tranquilizó con una calurosa ovación. Recordó con el mismo y profundo sentimiento tanto al País Vasco o a la clandestinidad como a Espriu, Miró o Víctor Jara. Y volvió a ser, una vez más, ese Raimon que destila sinceridad, poética, musical e interpretativa.

Acabó, como ya suele ser habitual, aplaudiendo a su público y una tanda de besos sencillamente apabullante que concluyó con *Jo vinc d'un silenci*, puntuada con discretos gritos de "independència" acallados rápidamente por los primeros acordes de un *Diguem no* coreado al límite del estremecimiento.

Y estalló el último *Al vent* como un volcán de emociones encontradas.

"Hasta aquí he llegado. Estoy muy agradecido a todos los que lo habéis hecho posible".

Hasta siempre.

► diumenge, 28 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

Raimon se despide hoy de los escenarios después de 12 conciertos, en los que ha llenado el Palau de la Música.

Raimon se despide hoy de los escenarios después de 12 conciertos, en los que ha llenado el Palau de la Música. La despedida llega después de 50 años de su primera actuación en público. En Barcelona su primer concierto fue en el año 62. Hoy el cantautor valenciano pondrá el punto y final a su carrera. Crónica de Blai Marsé.

29 Mayo, 2017

Raimon se despide para siempre de los escenarios en Barcelona

► El cantante de Xàtiva ofrece el último concierto de su carrera en el Palau de la Música Catalana

C. M. VALÈNCIA

■ El intérprete y creador de himnos como «Al Vent» se despidió ayer de los escenarios en el Palau de la Música Catalana de Barcelona, el último de los 12 conciertos programados en el escenario donde debutó hace 50 años. El Palau catalán es un lugar simbólico en su trayectoria, ya que fue allí donde grabó un disco en vivo el 28 de enero de 1966. Las entradas para este último concierto se acabaron la primera semana de mayo.

El cantautor pone fin así a una carrera de más de 50 años, marcada por el ostracismo de los gobiernos del Partido Popular en la Comunitat Valenciana. El cantante se despidió de València el pasado mes de diciembre en el Palau de la Música con la presencia del President de la

El cantautor durante su concierto en el Palau de la Música. EDUARDO RIPOLL

Generalitat, Ximo Puig. Tras casi dos décadas sin pisar el auditorio valenciano, el evento se organizó de forma especial, ya que cantó junto a la Orquesta de València y el Cor de la Generalitat Valenciana, y bajo la dirección de Yaron Traub. Fue el concierto que puso el broche de oro a su paso por la C. Valenciana, tras actuar por una quincena de

localidades con la gira bautizada «Raimon a casa». A sus 76 años, Raimon Pelegrero Sanchis es uno de los máximos exponentes de la «Nova Cançó» y símbolo de la canción protesta en valenciano durante los años de la dictadura franquista, cuando popularizó temas como «Jo vinc d'un silenci» o «Diguem no».

Raimon culmina su largo adiós en el Palau de la Música

■ R. C.

BARCELONA. Raimon puso el broche a su carrera con el concierto que ofreció ayer en un abarrotado Palau de la Música Catalana. Era el último de una serie de doce actuaciones con las que este icono de la canción protesta ha querido dar un largo adiós a su público. La última oportunidad de disfrutar en vivo de la madurez vocal de una figura legendaria de la canción en catalán. Entre las canciones que cantó incluyó el tema 'El País Basc' en homenaje a las víctimas del incendio del barrio bilbaíno de Zorroza.

Raimon.

Un concierto memorable para una retirada que llegó tras mucha reflexión y en el que no faltó ninguno de los temas legendarios del cantante de Játiva que optó por retirarse en plenitud. «Es mejor dejar un buen recuerdo a que piensen después qué mal estaba», había dicho el cantante, que se baja de los escenarios y deja la carretera a unos meses de cumplir 77 años. Prefiere hacerlo «ahora que me encuentro bien de voz», para «dejar un buen recuerdo y 'finire in bellezza', como dicen los italianos».

Una edad que pasa factura en un oficio exigente

que requiere viajar y renunciar a la rutina y el confort. «Las cosas que antes te gustaban ahora te molestan, como que la almohada no sea la adecuada», dijo en noviembre del año pasado al anunciar su despedida. Ha preferido despedirse de los escenarios en conciertos generosos y de pequeño formato como los que ha ofrecido en Palau de la Música que llenar un par de veces un gran espacio como el Palau Sant Jordi. «Siempre que pude huí de los grandes espacios», había admitido.

Raimon Pelegrero Sanchis, nacido en Játiva el dos de diciembre de 1940, se retira como uno de los mitos de la 'Nova Cançó' y de la canción protesta en catalán durante los años del franquismo, cuando temas como 'Jo vinc d'un silenci', 'Diguem no' o su legendaria 'Al vent' fueron la bandera de la contestació en la dictadura. Había debutado en 1961.

29 Mayo, 2017

Raimon culmina su largo adiós en el Palau de la Música

■ R. C.

BARCELONA. Raimon puso el broche a su carrera con el concierto que ofreció ayer en un abarrotado Palau de la Música Catalana. Era el último de una serie de doce actuaciones con las que este icono de la canción protesta ha querido dar un largo adiós a su público. La última oportunidad de disfrutar en vivo de la madurez vocal de una figura legendaria de la música en catalán. Entre las canciones que cantó incluyó el tema 'El país vasc' en homenaje a las víctimas del incendio del barrio bilbaíno de Zorroza.

El cantante Raimon.

Un concierto memorable para una retirada que llegó tras mucha reflexión y en el que no faltó ninguno de los temas legendarios del cantante, que optó por retirarse en plenitud. «Es mejor dejar un buen recuerdo a que piensen después qué mal estaba», había dicho el artista, que se baja de los escenarios a unos meses de cumplir 77 años. Prefiere hacerlo «ahora que me encuentro bien de voz», para «dejar un buen recuerdo y 'finire in bellezza', como dicen los italianos».

Una edad que pasa factura en un oficio exigente que requiere viajar y re-

nunciar a la rutina y el confort. «Las cosas que antes te gustaban ahora te molestan, como que la almohada no sea la adecuada», dijo en noviembre del año pasado al anunciar su retirada.

Ha preferido despedirse de los escenarios en conciertos generosos y de pequeño formato como los que ha ofrecido en el Palau de la Música que llenar un par de veces un gran auditorio: «Siempre que pude huí de los grandes espacios», había admitido.

Raimon Pelegrero Sanchis, nacido en Játiva el 2 de diciembre de 1940, se retira como uno de los mitos de la 'Nova Cançó' y de la canción protesta en catalán durante los años del franquismo, cuando temas como 'Jo vinc d'un silenci', 'Diguem no' o su legendaria 'Al vent' fueron la bandera de la contestación en la dictadura. Había debutado en 1961.

Tribuna & Opinión

Raimon

El largo adiós

TODO UN PERSONAJE

por **Enrique Lázaro**

En aquel tiempo, hace más de cincuenta años, los cantautores eran importantes y la resistencia política, además de moral y estética, se ejercía con una guitarra en la mano. O con una guitarra y una silla, como Raimon. Digamos que en aquel tiempo hasta indignarse era un fenómeno artístico, y a ello contribuyó no poco

Ramón Pelegero, cantautor de Xàtiva, que en la taberna Los pajaritos, junto a la Facultad de Filosofía, en el barrio antiguo de Valencia, se inventó al salir de clase la *nova cançó* catalana. En los primeros años sesenta, los cantautores eran casi siempre franceses, con algún americano exótico, y de pronto apareció él dando gritos al viento. *Al vent*, que se le ocurrió viajando en motocicleta, se convirtió en un himno generacional, y así hasta ahora, cuando Raimon da sus últimos recitales

en el Palau de la Música de Barcelona. Raimon es el cantante ideal para un sordo, porque gritaba mucho. Gritar es su estilo, y ya fueran arengas de lucha antifranquista, poemas existencialistas o canciones de amor. Hasta yo le entendía. La letra, me refiero. Ha pasado mucho tiempo desde que la política se hacía guitarra en mano, y al cantautor se le quedó el pelo blanco como la nieve sobre un rostro triston y algo enfurruñado. Cuando los indepen-

dentistas catalanes empezaron a insultar a este Premi d'Honor de les Lletres Catalanes y Medalla d'Or de l'Ajuntament de Barcelona que gritó en catalán en el Madrid franquista, y le calificaron de unionista y cosas por el estilo, intuimos que al cantante de Xàtiva se le acababa el tiempo. Ahora lleva todo el mes de mayo despidiéndose, con doce recitales en el Palau. Un largo adiós. Hoy domingo 28 será el último. Ya no cantará más. Nadie nos gritará igual.

TV3 ofereix en directe l'últim concert de Raimon, des del Palau de la Música

►El periodista Toni Puntí conduirà, poc abans del recital, un especial amb entrevistes a personalitats i públic en general

DdG GIRONA

■ El cantautor Raimon s'acomiada definitivament dels escenaris aquesta nit, amb una última actuació al Palau de la Música Catalana, després de 55 anys de carrera. TV3 serà testimoni d'aquesta última actuació i oferirà l'últim concert del cantautor de Xàtiva, a partir de les 21.55 h. Abans del recital i per seguir aquest comiat dels escenaris, de 19.45 h a 20.10 h, Toni Puntí conduirà un espai en directe amb en-

Raimon s'acomiada.

trevistes a personalitats i públic en general, seguidors de Raimon en aquests més de 55 anys de trajectòria artística. A més, també recollirà les impressions de Raimon abans del seu comiat, gravades al Palau.

A LES 21.55

L'últim recital de Raimon al Palau de la Música, a TV3

El cantautor Raimon.

TV3 emet avui (21.55) l'últim recital de Raimon, una de les figures fonamentals de la cançó i la cultura catalanes, al Palau de la Música Catalana. El cantautor de Xàtiva, que interpretarà algunes de les cançons més conegudes dels seus 55 anys de carrera musical, s'acomiada així dels escenaris. Adrià Puntí condueix l'emissió.

TV3 ofereix en directe l'últim concert de Raimon des del Palau de la Música

► El periodista Toni Puntí conduirà, poc abans del recital, un especial amb entrevistes a personalitats i públic en general

DDG GIRONA

■ El cantautor Raimon s'acomiada definitivament dels escenaris aquesta nit, amb una última actuació al Palau de la Música Catalana, després de 55 anys de carrera. TV3 serà testimoni d'aquesta última actuació i oferirà l'últim concert del cantautor de Xàtiva, a partir de les 21.55 h. Abans del recital, i per seguir aquest comiat dels escenaris, de 19.45 h a 20.10 h, Toni Puntí conduirà un espai en directe amb en-

ACN

Raimon s'acomiada

treuistes a personalitats i públic en general, seguidors de Raimon en aquests més de 55 anys de trajectòria artística. A més, també recollirà les impressions de Raimon abans del seu comiat, gravades al Palau.

MÚSICA

TV3 emet avui l'últim concert de Raimon

TV3 emet aquesta nit (22 hores, just després del *Telenotícies Vespre*), en fals directe, l'últim concert de Raimon, que tindrà lloc al Palau de la Música a partir de les 20 hores. El cantant de Xàtiva tancarà amb aquest recital una sèrie de dotze concerts de comiat, que ha ofert cada cap de setmana del mes de maig. El recital serà l'últim del cantant, de 76 anys, després d'una llarga carrera de més de cinquanta anys. ■ REDACCIÓ

EDITORIAL

Raimon, l'adeu a tot un símbol

Raimon dirà avui adeu a més de cinquanta anys de carrera i oferirà el que serà el seu últim concert al Palau de la Música Catalana, un marc on ha actuat en nombroses ocasions i que ha triat per acomiadar-se del públic a poc a poc durant tots els caps de setmana d'aquest mes de maig. Raimon, que ara té 76 anys, deixa els escenaris en plenitud artística, de veu i d'interpretació musical, com si no hagués passat mig segle des del seu debut, l'any 1962 a Castelló, davant uns Setze Jutges que van quedar ben impressionats per la força d'aquell jove. Des de llavors, el cantant ha estat protagonista d'un recorregut musical de gran categoria, amb nombroses cançons que ja formen part de l'imaginari col·lectiu i de la història dels Països Catalans. Una carrera que també ha estat tot un compromís amb el país i amb les llibertats. Durant la dictadura franquista, quan Raimon es va jugar sovint la pell desafiant el règim, i també durant els anys de la democràcia, quan el cantant no ha dubtat a posar-se sempre al costat de la defensa dels drets més elementals.

Raimon ha fet també una tasca molt important a favor del català, i ha deixat en evidència les fal·làcies més burdes sobre la unitat de la llengua i, sobretot, ha donat a conèixer un patrimoni literari que, sense ell, avui sens dubte seria molt més desconegut. Ens referim, evidentment, a la difusió i popularització que ha fet de poetes com ara Ausiàs March o Salvador Espriu, entre molts d'altres.

El cantant de Xàtiva tindrà també el comiat que es mereixia en un àmbit nacional, ja que TV3 emetrà, finalment, el seu darrer concert aquesta nit en horari de màxima audiència. Un adeu que la cadena pública no podia obviar de cap manera.

27 Mayo, 2017

el mes de Joan de Sagarra

‘Veles e vents...’

El cantautor de Xàtiva s'està acomiadant definitivament dels escenaris amb una tanda de dotze concerts, d'una trajectòria de més de cinquanta anys. Avui i demà són els darrers recitals al Palau de la Música

Raimon es retira dels escenaris (si ho diu Raimon me'l crec) i jo em vaig dir que havia de ser-hi, al Palau, aplaudint-lo com fa cinquanta anys en el seu primer recital. Havia de ser-hi per diverses raons. Perquè Raimon és el meu amic, encara que últimament ens veiem molt poc –on va ser l'última vegada que ens vam veure? A la barra del Boadas o a la llibreria (que ja no existeix) del carrer Canuda?–; un vell amic d'aquells anys durant els quals, com deia Manolo (Vázquez Montalbán), “contra Franco es vivia millor”. Perquè Raimon forma part d'aquella joventut, la meua, que, gràcies a ell i a altres, pocs, com ell, vam arribar a creure'ns que aquest benèit país era ja “un poc nostre”. I sobretot perquè la veu, el crit de Raimon –“El vent, la cara al vent, al vent del món”–, d'aquell mosso socarrat de Xàtiva, em va ajudar a veure més enllà de la nova cançó, filla de la chanson francesa que aleshores es prodigava a la capital d'aquest benèit país.

La nova cançó filla de la chanson francesa. En certa manera, tots o gairebé tots sortíem d'allà. Lluís Serrahima (“què volen aquest agent que truquen de matinada...”), el fill de Maurici, demanava “cançons d'ara” a la revista *Germinabit*, i les demanava pensant en Brassens. I uns mesos després, a l'Ateneu del carrer Canuda, Xavier Montsalvat-

Junyent? Em convenia, m'agrada-va, Quico Pi de la Serra (*L'home del carrer*), un noi educat en un liceu francès a qui li agradava el blues, i poca cosa més. Fins i tot va arribar un moment en què la nova cançó em donava cent puntades de peu. Fins que va arribar Raimon. Raimon no venia de la chanson, però la seva veu, el seu crit, et permetien creure

no m'ho pensaria ni un segon: amb *Veles e vents*. La lletra no és seva, ja ho sé, però la cançó sí que ho és. I cada vegada que l'hi sento cantar em cau una llagrimota. Igual que em passava cada vegada que sentia cantar *Le temps des cerises* a Yves Montand.

El mes de desembre del 1999, TV3 es va inventar un programa

De la Catalunya de final de segle? Au, va! Quant al *hit* de Sinatra i al *Yesterday* dels Beatles, no tinc res a objectar: em sembla del tot normal, com si als anys cinquanta Rita Hayworth hagués cantat, en anglès, *La vaca lechera* en un film de Hollywood guardonat amb mitja dotzena d'Oscars (sí, no és això, no és això, ja ho sé).

Raimon és part d'aquella joventut que gràcies a ell vam creure que aquest país era ja “un poc nostre”

ge, Sebastià Gasch, Josep Maria Espinàs, el meu pare, Xavier Coma i un servidor, demanàvem el mateix després d'un cicle de conferències sobre la chanson en les quals, renoi!, es va poder escoltar *Le chant des partisans* cantat per Yves Montand en una sala presidida pel retrat del generalíssim Franco.

I es van fer cançons d'ara. Però, si diem la veritat, no totes em van convèncer, ni de bon tros. Escoltar la versió catalana de *La cane de Jeanne* convertida en *L'oca d'en Roca* em treia de polleguera. Quin Roca, el joier, el dels radiadors o el meu company de facultat Miquel Roca i

–després de beure mitja dotzena de whiskeys– en una cosa tan surrealista com els Països Catalans. Raimon va ser, per a mi, una bufetada necessària davant aquelles cançons d'ara. Després, és clar, arribarien les cançons d'ara, les de veritat. Van arribar amb Enric Barbat, amb Pau Riba, amb Jaume Sisa... i van arribar amb Ovidi Montllor, el gran Ovidi, i alguns més. Però, per a mi, tot va començar amb Raimon, amb la veu, el crit de Raimon.

Avui, la veu, el crit de Raimon, em sona llunyà, però entranyable. Si em preguntessin, de totes les cançons de Raimon, amb quina et quedess,

que va batejar amb el nom de *Cent anys de cançons*. Es tractava de fer una llista amb les millors cançons del segle XX segons el criteri i el cor dels catalans. Quan ho vaig veure, l'encapçalaven *Paraules d'amor*, de Serrat; *My way*, de Sinatra, i *Yesterday* dels Beatles. “Paraules d'amor, senzilles i tendres, no en sabíem més, teníem quinze anys”. En els meus quinze anys, la meua cançó era *Les enfants qui s'aiment* (Prévert / Kosma). El noi li diu a la noia: “Jo tinc quinze anys, tu també els tens, sumats fan trenta, i amb trenta anys ja no som nens i tenim edat per a...”. D'on venia *Paraules d'amor*?

Permetin-me que insisteixi, com diu o deia el de l'anunci: el 1999, a TV3, els espectadors que van votar per les millors cançons del segle van silenciar Ovidi, Barbat, Pi de la Serra, Riba, Sisa, Albert Pla, Gato Pérez, Peret...

Què degué pensar el socarrat de Xàtiva, el meu vell amic Raimon si, Déu no ho vulgui, va tenir coneixement del resultat? Jo no vaig votar. Però si ho hagués fet probablement hauria votat *Les feuilles mortes*, *Strange fruit* i *Veles e vents*. O *La santa espina*, *Se va el caimán* i l'himne del Barça. Gràcies, Raimon, gràcies per tot. |

JOAN DE SAGARRA

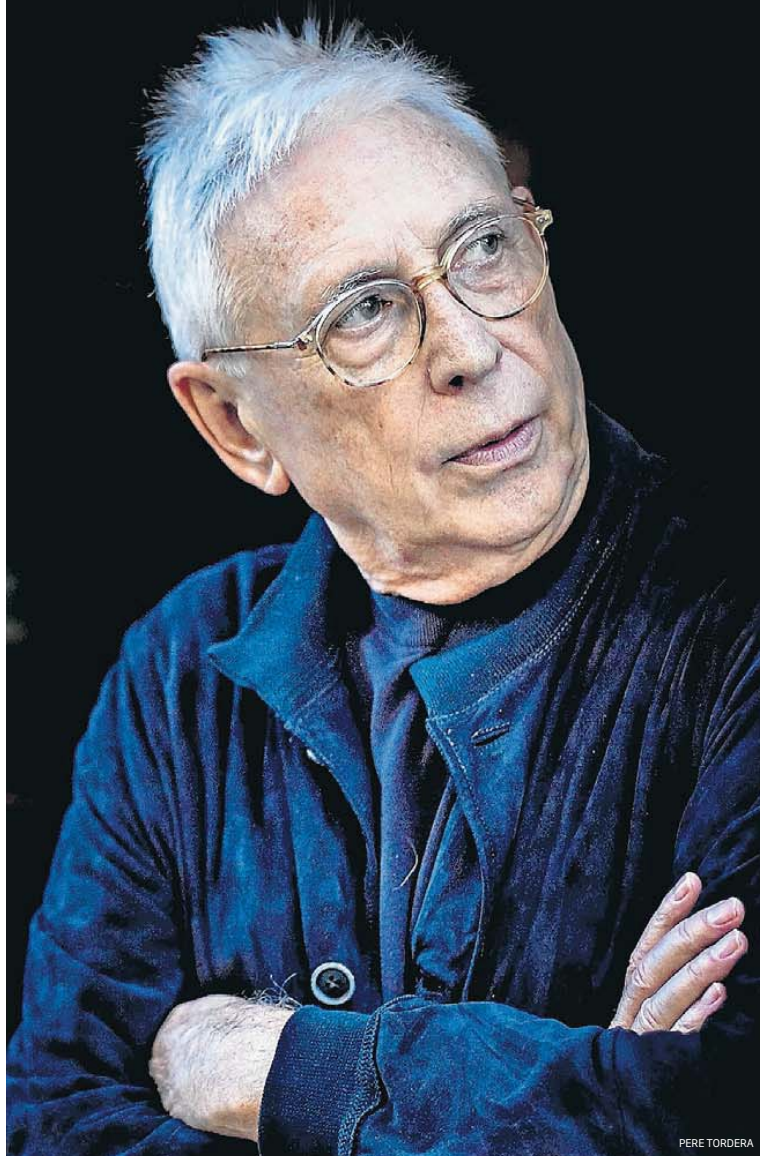

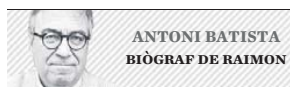
MÚSICA

Els 23.531 adeus de Raimon

El Palau de la Música acull l'últim dels dotze concerts amb què el cantautor s'acomiada dels escenaris

PERE TORDERA

ANTONI BATISTA
BIÓGRAF DE RAIMON

El Palau de la Música, l'espai on més ha cantat Raimon, acull avui el seu últim recital. Li hauran dit adeu exactament 23.531 persones, el màxim rècord d'espectadors per a un únic artista. Potser en un futur una inscripció sobre pedra recordarà aquest esdeveniment, a prop del de la primera audició de la *Passió segons sant Mateu* de Bach, el 1921.

La primera vegada que Raimon va cantar en públic va ser a la taverna Casa Pedro, l'any 1962. A penes si en queda una fletxa indicadora sobre la placa de la plaça del Picador de Dosaigües. Al bell mig del centre de la cançó *He passejat per València sol*, a tocar de la universitat on es va llicenciar en història. Passejant per aquells paratges, pensa en veu alta que potser hi pararia un *pied-à-terre* si trobés un piset d'acord amb les seves necessitats, sobretot calefacció, que és fredolíc.

Han estat molts concerts els que han construït la trajectòria artística de Raimon. Per començar, és ell qui aplica la paraula *recital* a la cançó, quan debuta tot sol al Casino l'Aliança del Poblenou, el 1965. De les poesies que es recitaven, salta al recital en el qual la poesia es canta. Això també és la seva carrera, fer de la paraula música tan sovint des de la música que ja té la pròpia paraula: *Veles e vents*...

Les actuacions dels anys 60 i 70, condicionades per la dictadura, són especials. A vegades esdevenen substitutoris de mitings que culminen en manifestacions... fins i tot convocades per ell: "Hem de sortir al carrer, junts, molts, com més millor". *13 de març, cançó dels creients* s'inspira en el recital d'aquell dia del 1968 al Gran Price, a benefici de les clandestines Comissions Obreres. *18 de maig a la Villa* és la crònica del recital a la Facultat de Polítiques de la Complutense, amb el Maig francès al frontispici i una càrrega del Setè de Michigan. Queda registre discogràfic de tot un concert d'aquests, el del Campus de Bellaterra, el 1973, amb la recaptació destinada a refer l'aparell de propa-

ganda universitària del PSUC, que la policia havia delmat a cop de detencions i tortures.

Anar a aquells recitals comportava riscos, que Raimon evoca en versos com "tu que m'escoltes amb certa por". Però qui entoma el màxim risc és ell, citat a comissaria, multat, prohibit... Amb una extensa fitxa als arxius de la Brigada d'Investigació Social. Fins i tot l'exèrcit li està al damunt. En una carta al governador civil de Barcelona, datada el 10 de maig del 1972, el capità general de la IV Regió Militar el pressiona dient-li que no pot tolerar que als recitals de "Raymon" s'hi cridi "Viva Catalunya independiente": "No puedo ni deseo mantenerme pasivamente al margen". El governador Pelayo Ros se li quadra: "Quedando a tus órdenes", el prohibeix *sine die*, i classifica "Ramón Pelegrero Sanchis, alias «Raimon»" en el tipus delictiu dels "catalano-separatistas".

Martín Villa arribava amb el tempo transicional, i va autoritzar el recital històric del Palau dels Esports, el 30 d'octubre del 1975, amb Franco agonitzant. Raimon tenia una cla-

1962
Alcoi

ra intencionalitat mobilitzadora davant l'atonia de la incertesa i la por, i va fer seure en una fila zero els líders de l'oposició democràtica, articulada entorn de l'Assemblea de Catalunya. El Palau dels Esports obria les portes dels concerts de gran format i amb anhel reivindicatiu.

El recital de l'Olympia de París, el 7 de juny del 1966, havia projectat als cartells internacionals aquella cançó en un idioma proselit i per circuits alternatius. Raimon hi cantava tot just després de Bob Dylan i Joan Baez. I d'allà a gires pels Estats Units, el Japó, l'Argentina, el Canadà i, per descomptat, per tot Europa, del Carnegie Hall al Bobino. El món de la cançó universal, presidit per Pete Seeger, va venir per homenatjar-lo al Palau Sant Jordi, quan va celebrar els trenta anys d'*Al vent*, a la Barcelona postolímpica del 1993. Quaranta anys després del primer Olympia, hi tornaria per quarta vegada, en plena maduresa, amb molt més repertori i amb el grup musical de cambra, que donava més volada a la seva música. Enric Gispert ho va descobrir i Manuel Camp ho ha desenvolupat. El

1974
Amb Paco Ibáñez
al Teatre Olympia de París

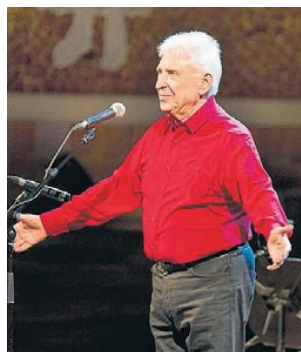

1983
Teatro Español (Madrid)

Raimon compositor va poder lluir més a partir del restabliment de la democràcia, tot i que s'ha de remarcar que, sense el substrat estètic enorme de l'artista, l'haurien llicenciat un cop acabada la guerra, quan polítics de tots els colors l'anaven a buscar per encapçalar llistes electorals i ell s'hi va negar. El Raimon músic excel·leix quan enlaira melismes de *cante jondo* sobre la guitarra *cajón*, quan fa surar melodies sobre el ritme fonètic dels decasíl·labs, quan busca l'harmonia de les modulacions canòniques, quan dialoga jazzísticament amb Michel Portal, quan rapeja un poema del segle XV, quan té Espriu com a parella de ball en un foxtrot.

Però on es percep més la profunditat de camp de la seva música és quan canta amb orquestra simfònica i cors. En la recent gira pel País Valencià, preàmbul d'aquest comi-

CRISTINA CALDERER

2017
Palau de la Música
(Barcelona)

at a Catalunya, va voler que el registre simfònic tanqués el cicle, al Palau de la Música de València. Antoni Ros Marbà va signar les partitures, com ja havia signat les dels poemes d'Espriu, i Josep Pons, les d'Ausiàs March. Ros Marbà i Pons, actual titular del Liceu, dos dels nostres grans mestres.

En la plenitud de les facultats

Acabar al Palau és acabar amb coherència, virtut raimoniana, certament. El primer cop que hi va cantar va ser el 1967. La reivindicació hi era inexorable, però amb quatre cançons d'amor palesava que una cosa i l'altra s'implicaven a les hèlixes del seu ADN artístic. *Com un puny*, la cançó d'amor més estimada del públic, simbolitza aquest lligam per la mà que es clou alçant-se amb la veu al final en agut. La inspiració és sempre Annalisa: són parella des de fa 51 anys, "un desfici enamorat". Al Palau hi va actuar també els anys 1968, 1979 i 1989, hi ha fet un total de 56 recitals, i hi va celebrar el seu seixantè aniversari, el 2 de desembre del 2000, al final de l'últim dels set concerts que feia coincidint amb l'edició discogràfica de la *Nova integral*. El seu amic pastisser Quim Capdevila hi va posar un Sacher amb espelmes.

Les 23.531 persones que li han dit adeu al Palau, representació àmplia del seu públic, generacional i transgeneracional, de ben segur que tenen cadascuna en algun solc del vinil dels seus records cançons de Raimon: "El que jo sent junt amb altres". Quan entrava a l'Any Nou amb l'accent italià d'Annalisa, amb les *lenticchie a capodanno* per a la prosperitat, deia com li agradava quan algú li feia saber que una relació havia sorgit a l'entorn d'un recital o d'alguna de les seves cançons. Parlava d'això, i del 2017 en què diria adeu als escenaris perquè, per respecte al seu públic, "amb tots els bons que em trob en companyia", volia fer-ho en la plenitud de totes les seves facultats. La seva "vocació d'eternitat" –com deia el seu gran amic Vázquez Montalbán–, amb una discografia endreçada i ja en digital, ens permet afortunadament seguir gaudint-lo.

El comiat, a les cançons

Raimon va aportar a la resistència antifranquista un dels seus himnes, *Diguem no*, però la seva dimensió àmplia i universal, inspirada en Camus, ha aguantat el pas del temps. No ha de caducar la negació d'"eixe món" de la por, la fam, la sang, la persecució contra les idees polítiques. Un dels valors de les lletres de Raimon és que són poc situacionistes i no caduquen. El comiat que avui es consuma al Palau de la Música l'havien suggerit els seus versos.

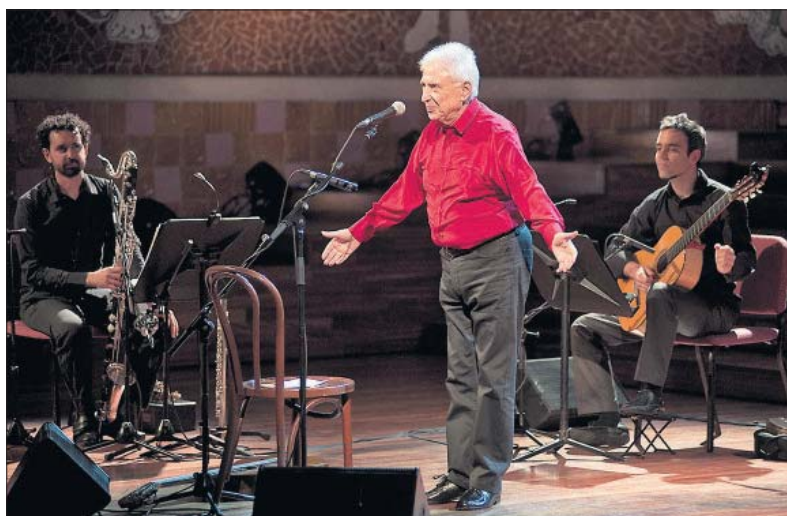
El seu últim disc, del 2011, ja porta la qüestió del temps al títol: *Rellojete d'emocions*. Tota la seva producció, ben bé dels inicis –*En el record*, *encara* és del 1966– recull una reflexió sobre la vida en trànsit i el paper que en aquest anar endavant té la memòria més íntima, sovint sorgida a redós de les cançons d'amor.

Quan, a *Oh, desig de cançons*, dissectiona la seva manera de fer, titula l'àlbum que la conté amb un adverb de temps: *Cançons de mai*. La vista endavant hi llisca subtilment, "mirant la llunyania" en l'espai, però en l'espai quàntic. *Oh, desig de cançons* la va gravar també en directe al Palau de la Música fa exactament vint anys, en un seguit de cinc recitals recollits en un CD molt complet elegantment enregistrat per Jordi Vidal, el seu tècnic de so. A *Rellojete d'emocions* l'embalum és teixit de records, i a dintre hi ha dues cançons que anticipen el comiat: *Punxa de temps* i *Mentre s'acosta la nit*. "Amb més records que projectes, / amb més passat que futur, / amb un present prim, com sempre, / amb una vida que fuig". L'última cançó que ha compost rebla: "Passen els anys i nosaltres amb ells".

Vaig tenir el privilegi d'escoltar *Punxa de temps* a casa seva, i pell de gallina. *Mentre s'acosta la nit* la vaig escoltar al costat de l'amic Josep Palomero, vicepresident de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i un dels més fins estudiosos de les lletres del Raimon poètic, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Em va dir a cau d'orella: "Xe, Antoniet, s'està acomiadant".

IVAN MORENO

Raimon, durante una actuación en el Palau de la Música de Barcelona el pasado día 5. / JORDI VIDAL/REDFERNS

Raimon deja los escenarios este fin de semana con un último concierto en Barcelona, 54 años después de 'Al vent'

El 'xiquet' que dice no

JUAN CRUZ, Madrid

El padre de Raimon (Raimon Pelegrero, nacido en Xàtiva, Valencia, el 2 de diciembre de 1940) era el presidente de la banda municipal de música cuando el chico tenía seis años. A esa edad el padre lo hizo subir al escenario en el homenaje a un director que acababa de morir. Raimon tocaba la flauta, o el flautín, pero esa vez el padre le dio para que leyera unos versos. Empezaban así: "Faltaba un músico en el cielo..."

Ahora Raimon tiene 77 años y se despide de los escenarios, vestido de rojo o de blanco, rodeado de unos pocos músicos, acompañado de una guitarra con la que grabó en 1963 (la había compuesto en 1959) una canción que ahora le siguen pidiendo como un himno intergeneracional. Mañana la corearán con él los numerosos espectadores que no han querido perderse la despedida del chico de Xàtiva recreado en Barcelona ante el que el Palau de la Música se ha rendido este mayo.

Aquella canción, *Al vent*, sigue siendo su emblema; se nota cuando empieza a rasgar la guitarra: todos hemos vivido las ganas de vivir, de tocar, de mirar, de acabar con la costumbre de bostezar en medio de la rutina del tiempo. *Al vent del món! Un grito de alegría*. Manuel Sacristán, el filósofo marxista, dijo que esa canción encantó a los jóvenes de entonces (y a los maduros de después) porque señalaba partes del cuerpo, era concreta y plausible, cantada, además, como si fuera rock. Una canción que produce ganas de correr, de abrazar, de ser felices.

Alguna vez dijo Raimon, que tiene un humor coronado por una risa contagiosa, que si no hubiera cantado esa canción seguramente hoy sería un catedrático de Historia jubilado, viviendo quizá en Xàbia, donde tiene la casa de las vacaciones. Y cuando la cantó por primera vez, a los 18 ó 19 años, los compañeros creyeron

El cantautor, con 6 años.

que era la traducción de una letra que encontró por ahí.

Luego vinieron *Som*, cuya poesía coreaban, emocionados, los espectadores del Palau estos días, y *Diguem no*, que ha sido una explosión de rabia útil para todas las causas y edades. Y nació, en efecto, contra el miedo, contra la sangre inútilmente derramada, contra la tortura. Y surgió por un motivo concreto: sus compañeros querían llevarlo a escuchar canciones de Brassens. Él no quiso ir: tenía exámenes. A sus compañeros los agarró la policía, los encarcelaron. Él se quedó fuera de la pesquisa y de la tortura. Y escribió *Diguem no*.

Pasó la censura

La censura la dejó pasar, con una condición: que el título diera por supuesto que el objeto de la canción era el pasado. Así que en aquellos tiempos fue *Ahir* (*Diguem no*). Hoy puede decirse que aquella quizá fue la primera canción protesta de España. Y su origen fue también lo que había leído, en francés, al principio de *El hombre rebelde*, de Albert Camus: "¿Qué es un hombre rebelde? Un hombre que dice no. Pero negar no es renunciar: es también un hombre que dice sí desde su pri-

mer momento. Un esclavo que ha recibido órdenes durante toda su vida juzga de pronto inaceptable una nueva orden. ¿Cuál es el contenido de ese 'no'?"

Ese impresionante grito rasgó sus símbolos iniciales y ahora sirve para todas las causas. *Diguem no* sigue el camino de los mitos desde que nació en la voz camusiana del cantante.

Detrás de esa canción está, además, la memoria personal del Raimon chico: su padre era de la CNT, fue encarcelado por Franco, él nació fruto de un permiso carcelario, y sus primeras salidas también fueron a la cárcel, con su madre, vestido de bebé. La posguerra fue un largo suplicio, un tiempo de silencio que él evoca en otras canciones suyas. Dejó Xàtiva y estudió en Valencia. Historia. Leyó a los de entonces, Pearl S. Buck, Lajos Zilahy, discutía con sus compañeros sobre la existencia de Dios, sobre el sentido de la vida; llegó a él *La peste*, de Camus, descubrió, gracias a Joan Fuster, el valor incalculable de la lengua catalana, leyó a los poetas antiguos y presentes de ese idioma (Espriu, Ausiàs March), y a partir de los veinte años, cuando ya había rasgado el cielo de su vida con *Al vent* y con *Diguem no*, se convirtió en un mito sobrio, independiente, leal con su cultura y con un amor que también está en sus canciones: *Analissa*, que vino a su vida "desde aquel país de Italia".

En la foto que ahora le devuelve a los seis años están, si nos fijamos bien, la cara, la apostura, la sobriedad, que es también ética, esencial, de Raimon Pelegrero, el hombre que dice no, que sigue diciendo no, y que se despide. Como escribió hace una semana J. M. Espinás en *El Periódico*, es imposible que Raimon se despida. No es retirable. Dentro lleva, la energía del muchacho que recitaba versos en la fiesta luctuosa de un día en Xàtiva, hace 71 años.

TV3

PAÍS : Spain
PROGRAMA : ELS MATINS (MAGAZINE)
DURADA : 85

► divendres, 26 de maig de

[> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

Raimon ofereix el últim de sus conciertos de despedida de los escenarios en el Palau de la Musica.

Raimon ofereix el últim de sus conciertos de despedida de los escenarios en el Palau de la Musica. El recital será retransmitido por TV3.

Espartac Peran habla con Pere Mas sobre las propuestas musicales para este fin de semana.

Espartac Peran habla con Pere Mas sobre las propuestas musicales para este fin de semana. Mas destaca el concierto de despedida de Raimon en el Palau de la Música. Shakira

L'AGENDA

*Les veus del conjunt Cantus Cölln seran
avui les estrelles del cicle Palau Bach*

L'hora del motet

MARICEL CHAVARRÍA

Barcelona

Els sis *Motets* que va compondre Bach, peces “perfectes i hipnòtiques”, en paraules d'un gran devot de l'obra del compositor alemany com és John Eliot Gardiner, van ser fruit d'encàrrecs de diferents personalitats de Leipzig, ja que com a *Kantor* de Sant Tomàs, Bach no tenia cap obligació de compondre aquelles formes musicals, que ja havien estat convenientment substituïdes en la litúrgia luterana per les cantates.

Així, *Singet dem Herrn ein neues Lied* fou escrit el 1727 per a l'aniversari de Frederic August I de Saxònia; *Jesu meine Freude*, el més cèlebre de la col·lecció, per al funeral de la filla del rector de Sant Nicolau, i *Der Geist hilft unserer Schwachheit*, per al del rector la Universitat de Leipzig.

Avui el cicle Palau Bach porta la prestigiosa formació Cantus Cölln sota la direcció del llaütista alemany Konrad Junghänel, el seu fundador, per interpretar la integral dels *Motets* de Bach. Es tracta d'un dels conjunts de solistes vocals més impressionants del panorama musical, capaç de generar un so eteri sense que les veus no perdin mai timbre individualment.

Fundat el 1987 a Colònia, ràpi-

K. JUNGHÄNEL & CANTUS CÖLLN

PALAU DE LA MÚSICA, 20.30 HORES

dament es va convertir en un dels conjunts vocals més cèlebres del món, especialitzat en música alemanya i italiana del Renaixement i el Barroc. I el seu director, Konrad Junghänel (Gütersloh, 1953), que va començar la seva carrera internacional com a llaütista –de René Jacobs, de Les Arts Florissants...– té a la crítica totalment entregada als seus tempi vibrants, els sons fins i rics en colors i l'expressivitat dramàtica que aconsegueix dels seus intèrprets. ●

CITES de la setmana

Música

ESTEBAN LINÉS

MAGISTERI ETIOP. El seu nom no és tan conegut com el d'altres glòries de la música africana o de la fascinant escola etiop coneguda com a ethio jazz. Tot i així, el pianista, acordionista i cantant Hailu Mergia és, a més de llegenda musical, un gloriós alquimista que combina aromes de l'Orient i de l'Àfrica amb el jazz i el funk. L'acompanyarà una notable secció rítmica.

30/V. JAMBOREE. 21 HORES

UN NOVA TRANSFORMACIÓ. El músic Gad Sans s'ha caracteritzat habitualment per intenció, curiositat i desimboltura. Se'l pot recordar com a membre de la banda Apple Starking i, sobretot, el duo Senyors Tranquil. Fa més d'un any va començar la seva singladura en solitari com a Fing, que va acompanyar amb la publicació del formidable àlbum *Living underwater*.

31/V. ALFA BAR. 21 HORES

DE GIRA CONSTANT. Kenny Blues Boss Wayne reparteix per mig món el seu saber com a llegenda blues, el soul i el boogie-woogie, aliant-se amb bandes locals. Ara torna al Jamboree acompanyat del guitarrista José Luis Pardo i la reputada formació Tota Blues.

3/VI. JAMBOREE. 20 I 22 HORES

DOBLE PLAER. El festival Guitar Ben proposa un *brunch* en el molt acollidor The Wittmore, per gaudir amb l'art vocal i el repertori de la cantant Paula Domínguez, és a dir, d'un privilegiat i proper viatge per la cançó, el jazz i, principalment, el flamenc.

4/VI. THE WITTMORE. 14 HORES

LA VEU DEL NEOSOUL DELS EUA. El cantant Cody Chesnutt està considerat la veu indiscutible del neosoul nord-americà. Aterra amb material flamant sota el braç, l'àlbum *My love divine degree*.

4/VI. SIDECAR. 21 HORES

Clàssica

MARICEL CHAVARRÍA

INTEGRAL DE MOTETS DE BACH. Cantus Cölln, el vital conjunt de solistes vocals fundat el 1987 a Colònia pel llautista Konrad Junghänel, és probablement la formació de més prestigi en el descobriment del repertori vocal del Renaixement i del barroc centrat a Itàlia i Alemanya. El cicle Palau Bach els acull amb la integral de motets del compositor alemany, un dels plats forts i més aclamats de la formació. Una d'aquestes sis peces, el *Jesu meine Freude*, va ser escrita per a una cerimònia funerària, i podria representar el rèquiem que Bach no va escriure mai.

29/V. PALAU DE LA MÚSICA 20.30 HORES

JUAN DE LA RUBIA, AMB COR I SENSE. L'organista barceloní se suma avui al migdia a la festa del Cor de Cambra del Palau de la Música que, dirigit per Mireia Barrera, interpretarà des de Mompou fins a Britten, passant per Tormis i les *Five english folk*

songs de R. Vaughan Williams, amb Robert Armengol a la percussió i Jacob Valltramunt de narrador. Però a més, De la Rubia ofereix aquesta setmana un concert especial amb el claviorgue Hauslaib que guarda el Museu de la Música de Barcelona. Tocarà peces del compositor i organista burgalès Antonio de Cabezón, influent músic de tecla del Renaixement. Qui hi assisteixi també podrà visitar el museu.

28/V. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA 12 HORES

31/V. MUSEU DE LA MÚSICA DE BARCELONA 20.30 HORES

SIMFÒNICA DEL VALLÈS, FINAL DE TEMPORADA. Per dir adeu als seus cicles simfònics de Sabadell i Barcelona, l'OSV s'entrega als amors impossibles i a la mort: tocarà des del *Liebestod de Tristany i Isolde* de Wagner fins a *La bella dorment* de Txaikovski i la suite *Vertigo* de Bernard Herrmann, fins i tot abordant la relació estilística i temàtica entre el primer i l'últim.

2/VI. TEATRE LA FARÀNDULA DE SABADELL 21 HORES

3/VI. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA 19 HORES

PRIMAVERA SOUND

PARC DEL FÒRUM

31/V-23/VI

Una nova edició del festival Primavera Sound desembarcarà aquest dimecres al Parc del Fòrum, amb la ja tradicional i agraïda jornada inaugural gratuïta, amb actuacions de Gordi i, sobretot, de Saint Etienne. Amb una assistència diària prevista d'uns 50.000 aficionats, un dels festivals musicals més rellevants del mapa europeu proposa una programació d'un nivell molt alt i d'un ampli eclecticisme. Un cartell de noms de primeríssima fila com ara Van Morrison, Arcade Fire, Bon Iver, Slayer, Grace Jones, Frank Ocean o Solange (a la imatge, en l'actuació de l'edició del 2013), que es completarà amb l'oferta del Primavera als Bars o el programa que acollirà el CCCB.

ALEX GARCIA / ARXIU

Art

TERESA SESÉ

DUANE MICHALS, LLUITANT CONTRA LA CàMERA. "La gent és presonera de la idea que les persones són el que semblen. Però el més pocavergonyia pot ser aquell que et somriu", opina Duane Michals (McKeesport, Pensilvània, 1932), un dels grans renovadors de la fotografia, que al llarg de la seva trajectòria sempre ha lluitat per eludir el que la càmera sap fer més bé: reproduir la realitat observable. A Michals li interessa el que hi ha darrere de l'aparença, i recorre a les ficcions escenificades per arribar als temes principals de l'existència humana: el sexe i la mort, l'amor i la violència. "Si veig una dona que plora vull saber per què plora, quin és la naturalesa de la seva tristesa, com es fotografia la tristesa, no les llàgrimes". Té 84 anys i per sort per a tots nosaltres continua creant. No es perdin la gran exposició que li dedica la Fundació Mapfre.

F. MAPFRE. CASA GARRIGA I NOGUÉS. DEL 31/V AL 10/IX

D'AQUELLES FOTOS AQUESTS FANGS. El títol de l'exposició de Marc Larré (Barcelona, 1978) és un aparent joc de paraules que en realitat descriu una proposta on la fotografia remet l'escultura i l'escultura pren qualitats pròpies de la fotografia a través del fang.

NIVELL ZERO, FUNDACIÓ SUÑOL. FINS AL 23/VI

DAVID CLAERBOUT I L'ESTADI DE HITLER. Passada la febre d'estrenes de Loop, val la pena aturar-se en algunes de les propostes del festival dedicat al videoart que encara continuen a la cartellera. Una d'elles és *Olympia*, vídeo de l'artista belga David Claerbout que mostra una rèplica feta per ordinador de l'estadi que Hitler va encarregar per als Jocs Olímpics del 1936. L'espectador pot observar com l'edifici es va degradant, hora a hora i dia a dia, a temps real, fins al seu ensorrament natural. Esclar que la projecció està pensada perquè duri 1.000 anys.

MNAC. FINS AL 31/XII

Teatre

JUSTO BARRANCO

SHAKESPEARE & CERVANTES. En el quart centenari de la mort de Shakespeare i Cervantes, Abel Folk, Pep Planas i Maria Altadill s'endinsen en la vida d'aquests gegants de la literatura universal amb *Amors & Humors*, un muntatge de nova creació basat en la vida i l'obra dels dos escriptors. Espectacle divulgatiu que combina diversos gèneres -recital, concert, conferència, representació-, amb l'humor i l'amor com a fils conductors. Un concert dialogat i barrejat amb el millor de la música antiga gràcies als músics Felipe Sánchez, Javier Aguirre i Mikko Ikäheimo, i la soprano Maria Altadill.

TEATRE ROMEA. DEL 30/V AL 18/VI

IMPRESINDIBLE ERNESTO COLLADO. Arriba a la sala Hiroshima una proposta que triomfa on va, sigui el Grec, Tàrraga o el Sis-mògraf. *Si sabes lo que hay*, dirigit pel lúcid gamberro que és Ernesto Collado. Un

muntatge en el qual el públic estarà dret vivint un ritual en què el *Bolero* de Ravel es pot convertir en una experiència catàrtica. Collado condueix el públic per l'espai buit com un particular xaman mentre li planteja preguntes incòmodes i el convida a deixar-se anar. Un ritual delirant i fascinant que ens enfronta al que significa estar junts.

SALA HIROSHIMA. DEL 2 AL 4/VI

ORWELL EN ANGLÈS. La companyia Escapade Theatre, fundada per Sue Flack i Caspar a Barcelona fa 20 anys, torna als escenaris amb una obra que no deixa de ser mai actualitat: el 1984, de George Orwell, en versió del dramaturg britànic Matthew Dunster. La distòpia orwell·liana que ha donat lloc a conceptes com ara el de *gran germà*, el de *neollengua* o el del *doble pensament* puja a escena al Versus Teatre, en anglès, per mostrar un futur que en part ja és present.

VERSUS TEATRE. FINS A L'11/VI

► divendres, 26 de maig de

[> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

"Tiempo clásico" con Carlos de Matesanz.

"Tiempo clásico" con Carlos de Matesanz. Presenta las actuaciones en España de los Gabrieli Consort and Players y Cantus Cölln, que actuarán en el Palau de Música de Barcelona.

ESPECTÁCULOS

Teatros

Almeria Teatre

Sant Lluís, 64 / 933518231 **Something's Coming** Dm a 21 hores. **En alta mar** Dc a 21 hores. **Xarnegos** Dj i Dv a 20 hores. **Autónomos, el musical**. Dv i Ds a 22 hores. **La vetlla fúnebre** Ds a 20 hores. Preu: 20 euros. Venda a almeriateatre.com i taquilla

Antic Teatre.

Verdaguer i Callis, 12 / Metro Urquinaona. 26 - 28 de maig **Big Bouncers - O.V.N.I.(Objectes Varis No Identificables)** Més info: www.anticteatre.com

Aquarel·la

Gran Via, 572 / 934521452. www.aquarella.es. **Musical**. Viernes-sábados: 21.00 horas. **Cena-espectáculo Dancing**. 22.30 horas. Cava + espectáculo.

Barts

Avda. Paral·lel, 62 / domingos mayo: **comando impro (club)**. 27/05: **pat metheny**, miércoles junio: **microteatro lloronas + entrevista peculiar (club)**. 01/06: **noc, un auténtico vodevil**. 03/06: **ana reverte**. www.barts.cat 93 324 84 92.

Biblioteca de Catalunya

Hospital, 56 / Metro Liceu. La Perla 29 presenta: **Bodas de sangre**, de F. G. Lorca. Dir. Oriol Broggi. Amb Clara Segura, Nora Navas, Ivan Benet, Pau Roca, Montse Vellvehí i un cavall. A partir del 14/06. Entradas a laperla29.cat

Club Capitol. Sala 2

Rambla, 138 / Metro Catalunya / Bus: 14-38-59-N9 y N12 / 934122038 **Els homes són de Mart i les dones de Venus**, miércoles a viernes 20.00 horas, sábado 17.30 y 20.00 horas, domingo 17.30 horas. **Dos**: Sábado 22.00 horas. **David Guapo** Viernes 22.00h; Domingo 19.30h. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Club Capitol. Sala Pepe Rubianes

Rambla, 138 / Metro Catalunya / Bus: 14-38-59-N9 y N12 / 934122038 **Guitar trio & dance**: Martes 20.30 horas. **El test** Miércoles a Viernes 20.30h; Sábado 20.30h; Domingo 18.00h. **Toni Moog** jueves a sábado, 22.30 horas, domingo 20.00 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Coliseum

Gran Via, 595 / Metro Catalunya o Universitat / 902424243(A2) **La Cubana- Gente Bien, El Musical**, Miércoles a Jueves 21.00 horas; Viernes a Sábado 18.00 horas y 21.30 horas. Domingo 18.30h. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

El Maldà

Carrer Pi, 5 (junto a cine Maldà). **Ignots** de Ramon Madaula, amb Josep Julien i Marc Rodríguez. **Per si no ens tornem a veure**. D Alicia Serrat i Marc Sambola. **Mrs. Brownie**. Cia Teatre Nu. Per reserves, consulta d'horaris i preus www.elmaldà.cat

Goya

Joaquín Costa, 69 / 933435323 Fins 4 juny. **La autora de las meninas** d'Ernesto Caballero, amb Carmen Machi, Mireia Aixalà i Francisco Reyes; de dt a ds. 20.30 h, dg. 18.30 h.. teatregoya.cat i promentrada.com

Gran Teatre del Liceu

Ramblas, 51-59 / 934859913 **L'Holandès errant** 10, 14, 18, 22, 26 i 28 de maig. **La fille du régiment** 16, 19, 21, 24, 27 i 29 de maig. **Concert Txaikovsky (Khatia Buniatishvili)**. 25 de maig. Venda a liceubarcelona.cat, App i Taquilles del Liceu.

La Puntual

Allada Vermell, 15; Jaume I / 639305353 **A Babel amb patinet** Cia. La Puntual- Néstor Navarro. Títelles +3 anys. Dv 18 h; ds 12 h i 18 h; dg 12 h i 17 h. 6 euros dv/ 10 euros ds i dg. www.lapuntual.info

La Seca Espai Brossa

Plassaders, 40 / 933101364 **Somni d'una nit d'estiu** Sala Joan Brossa, dc. a ds. 21 horas, dg. 19 horas. **Adam i Eva** Sala Leopoldo Fregoli, dc. a ds. 20 h, dg. 18 h. El millor preu a www.laseca.cat. Dimercres i dijous preus especials. Tel. 933151596 - info@laseca.cat

La Villarroel

Villarroel, 87 / Metro Urgell / 934511234 **Els Tres Aniversaris** de Rebekka Kricheldorf, amb Rosa Boladeras, Joan Negrí, Miranda Gas, Victòria Pagès, Anna Alarcón i Albert Triola; dc. i dj. 20.30 h, dv. 21 h, ds. 18 i 21 h, dg. 18 h. lavillarroel.cat i promentrada.com

Sala Atrium

Consell de Cent, 435 / Metro Tetuán i Girona. 931824606 www.atrium.cat **Trilogia de la imperfecció: NINA** (A partir de La Gavina d' A. Txékhov) de Cia Sala Atrium, de Dc a Ds a les 20.30 hores i Dg a les 19 hores. Venda d'entrades a www.entradium.com

Sala Beckett

(Gràcia i Poblenou) / 932845312 **Ciutat de vidre**. De l'11 al 28/05. De dx a dss 20.30 horas. Dg 18.30 horas. Més info i entrades: www.salabeckett.cat

Sala Fénix

Calle Riera, 31 / 934413467 teatre@salafenix.com / www.sala-fenix.com **Cabaret leCOQ (Especial GESTO)**, dir. Elena Visus. Cicle Yo Gesto // Diversos i bizarros artistes cada nit. Dj, Dv, Dss, Dg a les 21 hores

Sala Muntaner

Muntaner, 4 / 934515752 **Dansa de mort**, dir. Jordi Casanovas, amb Mercè Aránega, Lluís Soler i Carles Martínez; fins 9 juliol, dc. a ds. 20.30 h, dg. 18.30 h. **Hypnos Vol.2**, de Luis Pardo; dv. i ds. 22.45 h, dg. 20.30 h. Entrades: ticketea.com www.salamuntaner.com

Tantarantana Teatre

Les Flors, 22 / 934417022 El Cíclo: Fins al 28/5 Cia Casa Real presenta **Veu a Fruget Rock**. Progr. Familiar. Fins al 28/5 Animamundi Teatre pres. **El príncep Granota**. Horaris i millor preu: www.tantarantana.com

Teatre - Auditori Sant Cugat

Pl. Victòria dels Àngels. 1/ Túnels de Vallvidrera, sortida 11. C58 i AP7 Avui dissabte 27 de maig, 12, 18 i 21 h i diumenge 28 de maig 12, 18 i 20.30 h: **La gran il·lusió**, Antonio Diaz. Entrades Exhaustides. Informació i venda al 93.589.12.68. www.tasantcugat.cat

Teatre Akadèmia

C/Buenos Aires 47-49. 934951447 **One arm**, de Moisés Kaufman, basat en una narració curta i guió cinematogràfic de Tennessee Williams. Del 17/5 al 4/6. De dx a dv a les 20.30 h, dss a les 18 h i 20.30 h i dg a les 18 h. Entrades: teatreakademia.cat. 934951447

Teatre Condal

Avinguda Paral·lel, 91 / Metro: L-2 Paral·lel, L-3 Poble Sec / Bus: 20.36.57.64.91, 157 / 934423132 Alberto López y Alfonso Sánchez en **Compadres para siempre** de Ana Graciani y Alfonso Sánchez. Sábado 1 de julio, 2 UNICAFS FUNCIONES, a las 18 y 21 horas. teatrecondal.cat i promentrada.com

Teatre del Raval

Sant Antoni Abad, 12 / 934433999 **Al i Oli** Dj i dv 20 hores, ds 19 hores, dg 18 hores. **Gabriel Córdoba Superstar** ds 22 hores. Compra d'entrades a taquilla. Ticketea.com i 902044226

Teatre Gaudí Barcelona

Sant Antoni Maria Claret, 120 / Metro: L2, L5 Sagrada Família, L4 Joanic. Bus: 15/20/45/47/10/19/N4/NQ/N1 / 936035161. Estrena 11/05 **Generació de merda, un musical amb molts likes** de X.Morató i G.Sesé. De Dj a Ds 20.45 hores Dg18 hores. Musical familiar **Singing Talent Show** de L. Grifé i M. Torras. Ds 17 hores Dg 12 hores. Venda Taquilla i web Teatre.

Teatre Lliure de Gràcia

Montseny, 47 / Metro (Fontana L3) **Las personas del verbo**, creació i direcció Joan Ollé. Última setmana! Informació i venda d'entrades www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla (Rambla 99) i al 902 106 369

Teatre Lliure Montjuïc

Passeig de Santa Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu, 1. / Metro Poble Sec L3, Espanya L3, L1 **Ivánov**, dA. Txékhov, dir. À. Rigola. Última setmana! Sobretítols en castellà i anglès cada dissabte. **Cúbit**, de J. M. Miró, cia. La Ruta 40. Última setmana! Informació i venda d'entrades www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla (Rambla 99) i al 902 106 369

Teatre Nacional de Catalunya

Plaça de les Arts, 1. Sala Gran: Ricard III de Shakespeare. Sala Petita **Lucis et umbrae**. Consulteu horaris. **Venda entrades:** www.tnc.cat

Teatre Poliorama

La Rambla, 115 / Metro Catalunya / Bus: 14, 18, 38, 59, 91 / 933177599 **Sergi López** presenta **Non solum**. Dc, Dj i Dv 21 h; Dss 17.30 h i 20.00 h; Dg 18 h. Preu des de 21 euros. Entrades a teatropoliorama.com, ticketmaster.com i taquilla.

Teatre Romea

Hospital, 51 / Metro Liceu / Bus: 14, 18, 38, 59 / 933015504 Fins 28 maig **Federico García**, espectacle de Pep Tosar basat en la vida i obra de Lorca; de dt. a dv. 20 h, ds. 18.30 i 21 h, dg. 18.30 h. Del 30 maig al 18 juny, **Amors & Humors**, Shakespeare & Cervantes, dir. Abel Folk i Pep Planas. teatreromea.cat i promentrada.com

Teatre Tívoli

Casp, 8 / FGC Catalunya / Metro: L-1 y L-3 Catalunya. 934122063 **Musica has no limits** Miércoles 21.00 horas. **Justo Molinero - Novios con solera** Viernes 20.00h; Sábado 17.30h y 20.30h; Domingo 18.00h Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Versus Teatre

Castillejos, 1791984 **(El gran germà tésta observant)**, de George Orwell. Escapade Theatre. En anglès, sense subtítols. De Dj a Ds 20 hores Dg 18 hores. **Arnau Tordera i les dones**, del 13 al 17 de juny. Taquilla i web Teatre.

Infantil

Tantarantana Teatre

Les Flors, 22 / 934417022 Animamundi Teatre pres. **El príncep Granota**. Dss 18 horas, Dg 12 horas.

Teatre Gaudí Barcelona

Sant Antoni Maria Claret, 120 / Metro: L2, L5 Sagrada Família, L4 Joanic. Bus: 15/20/45/47/10/19/N4/NQ/N1 / 936035161. Teatre Musical **Singing Talent Show** Ds 17 hores, Dg 12 hores. Venda Taquilla i webTeatre.

Musicales

CLÁSICA

Barcelona

Palau de la Música Catalana

Carrer Palau de la Música, 4 - 6 / 932957200 **Flamenkat.** Dg, 28 de maig, 12.00 h. Sonoritat daqui, dallí i dara. Concert Familiars al Palau. A partir de 6 anys. Preu: 11 euros. Taquilles Palau: 902442882 / www.palaumusica.cat

Palau de la Música Catalana

Carrer Palau de la Música, 4 - 6 / 932957200 **Espiritualitat coral al s. XX**. Petit Palau. Dg, 28 de maig, 12.00 h. Cor de Cambra del Palau; Mireia Barrera, directora. Preu: 15 euros. Taquilles Palau: 902442882 / www.palaumusica.cat

Arte

Barcelona

Museos

Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCCB)

Montalegre, 5 / Metro: L1, L2, L3, Pl. Catalunya i Pl. Universitat / 933064100 www.cccb.org. T. 933064100. Horari: 11.00- 20.00 hores. Exposicions: **Fenomen fotollibre**. **World Press Photo 2017**. Entrada 6 euros; combinada 8 euros.

Museu Marítim

Drassanes Reials de Barcelona. Avinguda de les Drassanes s/n / Metro: L-3 (Drassanes) / 933429920 **Museu Marítim de Barcelona i Drassanes Reials**. Entrada per la plaça del Portal de la Pau. Drassanes. Tel 933429920. www.mmb.cat. De dilluns a diumenge, 10.00- 20.00 hores. Exposició de la col·lecció del Museu: **Drassanes i galeres, 7 vaixells, 7 històries**. Exposicions temporals: **Titanic** la reconstrucció, **Miraestels**, **A la vora de la mar**, **Veure i tocar i Objectes insòlits**.

27 Mayo, 2017

ARXIU/MARTA PICH

Orfeonada de l'Orfeó Manresà, el 2016, al Museu de la Tècnica

L'Orfeó Manresà participa en el concert del Centenari de la Festa dels Orfeons

REDACCIÓ MANRESA

■ El Palau de la Música acull avui (12 h) un concert amb la participació de l'Orfeó Gracienc, l'Orfeó Manresà i l'Orfeó Català, que, conjuntament amb l'acte institucional previst per al mateix dissabte, a les 18 h, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona i l'aplec coral de diumenge a la tarda, a la plaça Catalunya de Barce-

lona, servirà per commemorar el Centenari de la Festa dels Orfeons de Catalunya que es va celebrar el 27 de maig del 1917 en homenatge del mestre Millet i l'Orfeó Català.

L'Orfeó Manresà hi participa com una de les entitats que, ja ara fa cent anys, va formar part de la comissió organitzadora de l'homenatge i participà activament

del conjunt d'actes que es van celebrar i que van esdevenir en el temps l'origen de la Germanor d'Orfeons, la primera entitat aglutinadora del cant coral a Catalunya i que, primer el Secretariat d'Orfeons de Catalunya i ara la Federació Catalana d'Entitats Corals, en són continuadors. Les activitats les ha organitzat la Federació Catalana d'Entitats Corals.

MÚSICA I MÚSICS DEL BAGES

per Glòria Ballús Casólvira
DOCTORA EN MUSICOLOGIA

L'Orfeó Manresà i l'Assemblea d'Orfeons de Catalunya (1918 i 1931)

Fa pocs dies celebràvem l'acte oficial commemoratiu del 125è aniversari de la proclamació de les Bases de Manresa, al saló de sessions de l'Ajuntament de Manresa. La reunió de l'Assemblea de la Unió Catalanista, el 1892, va convertir Manresa en una ciutat de relleu i el seu «Saló» en un lloc emblemàtic per als catalans. Per aquesta representativitat ha estat seu d'esdeveniments significatius, que musicalment en podem

destacar tres. El primer, de caire local, el 6 d'octubre del 1901, amb la constitució de l'Orfeó Manresà. La comissió organitzadora va aprovar els estatuts i va nomenar Estanislau Casas i Sanmartí com a director artístic i a Antoni Girbau Tarrés de subdirector, amb Paula Fornés com a professora de la secció de senyorettes.

Després vingueren dos esdeveniments nacionals. El primer, l'any 1918, amb l'Aplec Comarcal dels Orfeons del Bages, en el qual prengueren part l'Orfeó La Formiga, de Castellbell i el Vilar, dirigit per Florenci Vilà i Vilaseca (1896-1923); l'Orfeó Surienc, de Súria, amb Domènec Quinquer de director; l'Orfeó Sallentí, de Sallent, amb mossèn Josep Potellas Casals (1889-1984); l'Orfeó La Unió, del Pont de Vilomara, amb Camprubí, i l'Orfeó Manresà, sota la direcció de Joaquim Pecanins i Fàbregas (1883-1948), que pertanyia al Consell Permanent de la Germanor d'Orfeons de Catalunya. Coincidint amb aquest aplec, sota la presidència de Lluís Millet, tingué lloc la Primera Assemblea de Germanor dels Orfeons de Catalunya (23 i 24 de juny), amb ponències dels mestres Millet, Francesc Pujol i Joan Llongueras; i Joaquim Pecanins actuà de secretari. Hi eren representades 37 entitats i catorze orfeons de tot el mapa català. Dins el programa coral, l'Orfeó Manresà interpretà *Jo en T'espero*, coral de J. S. Bach, i *El Noi de la Mare*, glosa de la cançó popular d'Antoni Nicolau, i així demostraren el seu bon nivell. Tots els cantaires, a les dotze

del migdia, a la plaça Major, a manera de salutació, dirigits també per Pecanins interpretaren dues cançons populars *La filadora* i *Els tres tambors*, acabant amb *El Cant de la Senyera*, dirigit pel seu autor Lluís Millet. Pecanins explicà l'esdeveniment al Pla de Bages (22-06-1918) i a la revista manresana *La Sardana* (juliol 1918), i hi remarcava el paper de la ciutat: «Manresa, Ciutat del Bages [...] avui tens l'honra d'hostatjar els capitans dels Orfeons de la Pàtria [...]».

El segon esdeveniment nacional tingué lloc l'any 1931 (24 i 25 d'octubre), que se celebrà l'Assemblea de Germanor dels Orfeons de Catalunya, en la seva tercera edició, coincidint amb l'Aplec dels Orfeons de l'Alt i el Baix Llobregat, amb més de 800 orfeonistes de l'Orfeó Esbart Cantaire, de la Pobla de Lillet; l'Orfeó Montserrat, d'Olesa de Montserrat; l'Orfeó Vicentí, de Sant Vicenç dels Horts; l'Orfeó Sallentí, de Sallent; l'Orfeó Patria, de Molins de Rei i l'Orfeó Manresà. Cal remarcar que mossèn Potellas continuava de director de l'Orfeó Sallentí i el mestre Miquel Blanch Roig (1889-1936) dirigia els orfeons de Molins de Rei i de Manresa.

L'Orfeó Manresà i Manresa, com a amfitrions, acolliren els grans mestres de la música catalana i als nombrosos cantaires que seguien els valors orfeonístics que va impulsar l'Orfeó Català des de la seva fundació. Així, el representatiu saló de sessions manresà es convertí en el centre coral de Catalunya.

28 Mayo, 2017

Barcelona Obertura llança 8 paquets musicals del 2017 al 2018 per al turisme

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Barcelona is also music! És a dir, no és només arquitectura, art, platja i gastronomia, sinó també música. Això ho saben bé els 90.000 assistents al Primavera Sound que venen de l'estranger o els 60.000 que venen al Sónar. Però ara es tracta que ho percebin també els amants de la clàssica i la lírica, especialment els europeus. I també que el missatge arribi a aquell turisme que, tot i

no ser melòman, no deixaria d'anar a l'Òpera de Viena o de la de París en cas que visitessin aquestes capitals perquè formen part del seu atractiu.

És l'objectiu de Barcelona Obertura, la marca que, a iniciativa de Barcelona Global, ha unit el Liceu, l'Auditori, el Palau de la Música i Ibercamera per promocionar la ciutat i les seves programacions a nivell internacional. Aquesta setmana ha llançat el programa per a la temporada 2017-2018 amb vuit paquets musicals d'alt

nivell destinats al turisme cultural.

La primera setmana d'octubre, per exemple, i aprofitant que el Quartet Casals interpreta a l'Auditori la primera fase de la integral de quartets de Beethoven en tres concerts, Barcelona Obertura proposa gaudir de la música de cambra, ja que la data coincideix amb el recital de Daniil Trifonov o amb el concert del Quartet Quiroga, culminant, això sí, la setmana al Liceu amb *Un ballo in maschera* protagonitzat pel tenor Piotr Beczala. Quinze dies

després, la proposta es titula *Una tardor mediterrània*, i es pot escoltar el Giardino Armonico, l'OBC, l'Orfeó Català i el Collegium Vocale Gent (interpretant Monteverdi).

En un altre dels paquets es treu partit de la simultaneïtat de dues òperes al Liceu, *L'incoronazione di Poppea* en versió concert i *Tristany i Isolda* amb muntatge de La Fura dels Baus (1 i 2 de desembre). Aquesta mateixa fórmula es fa servir entrat el 2018, amb els Donizettis coincidents: *L'Elisir d'amore* amb muntatge de Mario Gas i *Polliuto* en concert, al qual cal sumar l'actuació de Martha Argerich al Palau.

El moment orquestral es produeix al febrer, amb Heras Casado dirigint la Filharmonica de Munic; Gergiev amb l'Orquestra del Ma-

riinsky al cicle Ibercamera i l'Auditori, o *Romeu i Julieta* de Gounod en mans de Josep Pons al Liceu. I deu dies després, Jonas Kaufmann i Diana Damrau canten al Palau.

Kaufmann serà un altre gran reclam del paquet primaveral amb *l'Andrea Chénier* del Liceu, i un dia abans hi ha un altre gran tenor al Palau, Mark Padmore. I com a final de temporada ni més ni menys que la Filharmonica de Berlín amb Simon Rattle; Philippe Jaroussy a *Orfeu i Euridice*; la *Manon Lescaut* del Liceu i el Händel de Savall al Palauet Albéniz. El catàleg, editat amb voluntat de reflectir un pedigree artístic, es distribueix a la premsa europea, majoristes de viatges culturals i agències de viatges especialitzades, incloent Àsia i els Estats Units. ●

Al mal temps...

Orquestra Ràdio Frankfurt

Solista: Gautier Capuçon, *cello*
Director: Andrés Orozco Estrada
Lloc i data: Ibercamera. Palau de la Música (24/V/2017)

JORGE DE PERSIA

Tota una situació per a Ibercamera. Tens tota una orquestra arribada de Frankfurt a casa –ni més ni menys que la de la *Consagració*– i la sala de concerts tancada per vaga, i a més tot un abonament i molts espectadors pendants. Desconec el conflicte que tenen els treballadors de L'Auditori i que va causar aquesta situació, però sí que em consta l'escassa presència dels comandaments de l'Ajuntament –almenys els del grup de Colau– en les activitats d'aquesta important casa de la cultura i en especial l'OBC. Felixment, es va obrir una finestra al Palau, no sense dificultats, ja que estava compromès. Fins al punt que les violes i part dels segons violins de Frankfurt van tocar sobre la tarima disposada per a l'acte flamenc programat a continuació.

Sobre la marxa i després de fer proves de so i suposo que algun assaig, es va decidir que l'obertura *Coriolà*, de Beethoven, queia del programa. I no per qüestió de temps. Com va assenyalar el director Orozco amb simpatia al començament del concert, és una obra dramàtica... La van treure per fer perdurar el somriure? El

cert és que és una obertura en què orquestra i director es retraten; és molt difícil. Al seu lloc van tocar una delícia de Jesús Guridi, *Amorosa*, de les *Diez melodías vascas*. Guridi va ser alumne de la Schola Cantorum i a la seva música li cal una sensibilitat especial, claredat expositiva dins de la seva senzillesa, i transparència a la corda inicial, cosa que no hi va haver.

Van seguir les *Variacions rococo*, de Txaikovski, amb el violoncel·lista Capuçon, excel·lent intèrpret, de so franc –toca un Gofrieller–, si bé va mostrar certa foscor en el registre mitjà de la corda de do. Aquest detall, però, no va alterar la versió subtil i càlida en so de Capuçon, que no va estalviar gestos de virtuós, d'acord amb les exigències de l'obra, i que va dialogar, àgil, amb l'orquestra. La pressa va impedir una propina per part d'aquest tan bon violoncel·lista.

Orozco-Estrada, extítular de l'Orquesta de Euskadi, amb carrera internacional en marxa, va ser eloqüent al davant de la formidable Ràdio Frankfurt a la *Consagració de la primavera*, de Stravinsky. Tenia ben assumida l'obra i va fer estimular l'orquestra, que va respondre admirablement. Va respectar la personalitat de seccions com les violes en passatges importants, va mirar la rítmica amb opulència i va subratllar-ne la riquesa, no va descartar els contrastos i va proclamar textures i novetats de color. Bona feina i el públic, crec, agraït malgrat els canvis de sala, horaris i programa.●

DES D'AVUI FINS DIVENDRES

Festival de jazz per a la resistència

► **Músics de la ciutat organitzen la seva pròpia cita a la sala Robadors 23**

ROGER ROCA
BARCELONA

Des d'avui fins divendres que ve, Robadors 23 acollirà el primer Basement Bcn Jazz Festival. A raó de dos grups per nit (a les 20.00 hores i a les 22.30 hores) i a preus populars, es podrà veure en la distància curta alguns dels músics de jazz més actius de la ciutat. En realitat, res gaire diferent del que passa cada setmana a la petita sala del Raval de Barcelona, refugi i laboratori de molts músics locals, que actuen al local de dilluns a divendres a primera hora de la nit.

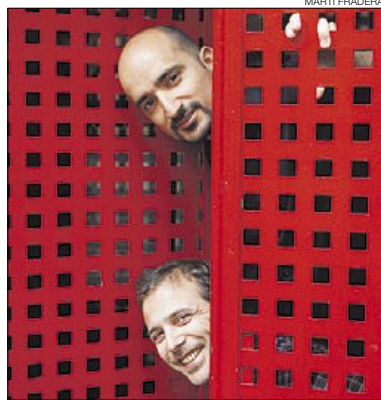
sones que vulguin venir aquí cada nit? Òbviament, perquè no saben que existeix», conclou totalment convençut.

UNA IDEA PUNK // Per identificar el festival han triat la paraula *basement*, *soterrani* en anglès, encara que Robadors 23 en realitat no és un soterrani, sinó uns baixos. Hi vivia un entusiasta de la música que a força d'organitzar concerts a casa seva va decidir que el més assenyat era convertir l'espai en una sala de concerts i buscar-se un altre lloc on viure. Així que l'esperit que es respira a la sala Robadors 23 és de resistència, i la paraula *soterrani* es posa molt bé al festival. Encara que al principi volien anomenar Fuck Off Barcelona Jazz Festival. O sigui, una cosa així com *que donin pel sac el Festival de Jazz de Barcelona*.

«Va néixer com una idea punk», recorda Balcázar. El volien organitzar al mes de novembre, coincidint amb el gran festival de jazz de la ciutat, perquè allà ells no s'hi senten representats. Volien aliar-se amb altres espais afins a Barcelona. No

hi van arribar a temps i aquesta primera edició la fan «amb les ungles, sense un duro». «Si és un èxit, l'any que ve ens hi posem sis mesos abans i busquem diners. Si no, seguirem a la trinxera i ja està», afegeixen.

CARTELL VARIAT // Entre els 10 noms del cartell hi figuren el duo d'Albert Bover amb Horacio Fumero, una institució del jazz de la ciutat; el trio del guitarrista Dani Pérez, que hi va gravar el seu últim disc; el bateria Ramon Prats, un dels primers a arribar a Robadors 23, i el nou grup de Balcázar, que inclou el músic de jazz més sol·licitat de la capital catalana, Marco Mezquida. «El que és bonic és que músics com ell tant toquen al Palau de la Música com venen a la sala Robadors 23. És gent que si pot, participa». ■

► Juan Pablo Balcázar (a dalt) i Sergi Felipe.

El contrabaixista colombià Juan Pablo Balcázar, programador del jazz de Robadors 23, calcula que són entre 50 i 70 artistes, «que parlant de músics de nivell és un volum molt seriós».

Hi ha des de joves de 18 anys fins a gent amb molta trajectòria, com el pianista Albert Bover. O el també pianista Agustí Fernández, Premi Nacional de Cultura el 2013. El problema, considera, és que són invisibles. Per al públic, per als mitjans de comunicació i per als clubs i festivals consolidats de la ciutat. Per això, juntament amb el flautista Sergi Felipe, que dirigeix la discogràfica Underpool, van decidir organitzar el seu propi festival per cridar l'atenció sobre aquesta escena. «Com pot ser que amb la quantitat de gent que hi ha a Barcelona no hi hagi 25 per-

La Fiscalía expone este lunes sus informes finales del juicio por el expolio del Palau de la Música de Barcelona.

La Fiscalía expone este lunes sus informes finales del juicio por el expolio del Palau de la Música de Barcelona. El Ministerio público pide hasta 14 años y 9 meses para los responsables de la institución y 8 para el extesorero de Convergencia Democrática.

En el juicio del caso Palau las partes empiezan a presentar sus informes finales, el primero será el fiscal.

En el juicio del caso Palau las partes empiezan a presentar sus informes finales, el primero será el fiscal.

QUÉ HACER

30 DE MAYO

LITERATURA

Los Cuatro Postes es el punto de partida del Paseo Literario con el que los alumnos del taller de lectura de la Fundación Caja de Ávila despiden el curso. Se trata de un paseo en el que la tradición religiosa, la naturaleza, la historia, la tradición artesanal y el primer impulso industrial se dan la mano para mostrar una Ávila diferente a la que se muestra al turismo: caballería, mística y clerical. En el paseo se leerán textos de diferentes autores, entre otros de Miguel de Unamuno, Rafael Alberti, Camilo José Cela, Federico García Lorca, etc. **Cuatro Postes, 19,00 horas, entrada libre con inscripción previa** en el teléfono 920212223 o en el Palacio de los Serrano. La actividad es abierta, por lo que el que lo desee se puede incorporar en cualquier momento.

1 DE JUNIO

MESA REDONDA

Alfredo Melgar, Juan Ángel Vela del Campo, Carlos Aganzo y Jesús Velayos, todos ellos buenos conocedores de la obra de Ibarrola, serán los integrantes de la mesa redonda 'Agustín Ibarrola y su obra'. Esta interesante exposición se enmarca dentro de las actividades organizadas por la Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno para dar a conocer la obra del genial artista vasco. **Observatorio Activo Ávila 1.131. 19,00 horas.**

3 DE JUNIO

DANZA

El 3 de junio arranca el I Certamen Concurso de Danza Ciudad de Ávila, en el que

participan estudiantes en las disciplinas de danza clásica, española, contemporánea y flamenco. Otorga premios en forma de becas. **Lienzo Norte, precio de la entrada 5 euros, abono para los dos días al precio de 12 euros.**

4 DE JUNIO

DANZA

Segundo día del I Certamen Concurso de Danza Ciudad de Ávila participan estudiantes en las disciplinas de danza clásica, española, contemporánea y flamenco. Otorga premios en forma de becas. **Lienzo Norte, precio de la entrada 10 euros, abono para los dos días, al precio de 12 euros.**

11 DE JUNIO

MUSICALES

El musical del fantasma Mary Poppins, dirigido por Adrián Silvano y producido por Factoría Diversity S.L, llega a Ávila con canciones muy conocidas. El guión, escrito por Miriam Blanco, está basado en la película, que contiene escenas que combinan imágenes reales con animación, está protagonizada por Miriam Blanco como Mary Poppins, una niñera mágica que visita a una familia un poco alocada en Londres, y utiliza su estilo único para mejorar la vida de la familia. También forman parte del reparto Cristian Blanco. **Lienzo Norte. 17,00 horas. Entradas, 12 euros con antelación, 15 euros el día del espectáculo. Todos los públicos.**

17 DE JUNIO

MÚSICA

Afávilas, la Asociación de Fa-

miliares de Alzheimer, vuelve a solicitar la solidaridad de los avilenses, en este caso invitándoles a una sesión musical muy especial. 'Música de cine con Afávilas'. **Lienzo Norte. 19,30 horas. Precio de las entradas, entre los doce y los ocho euros.**

20 DE JUNIO

CONCIERTO

La gira que está realizando por España la Pittsburgh Youth Symphony Orchestra, compuesta por 104 jóvenes músicos de edades comprendidas entre los 14 y los 21 años de edad, la

traerá a Ávila el próximo 20 de junio. En esta gira por nuestro país, actuará también en el Pailau de la Música de Barcelona, en el de Valencia y en el Monasterio de El Escorial, en Madrid. **Lienzo Norte. 20,30 horas. Entradas, 10 euros.**

CÉSAR RANGEL

Ada Colau, entre el públic, ahir a la nit al Palau de la Música

La classe política es va deixar veure en l'adéu del cantautor

Ada Colau i el president de la Generalitat valenciana, entre els assistents

E. LINÉS Barcelona

Com era d'esperar, l'adéu oficial de l'activitat escènica que ha anat lliurant per capítols Raimon al llarg del mes de maig va tenir el seu darrer capítol ahir al vespre enmig d'una inusitada expectació. I emoció. I alguna esperança, segur, que el cantautor valencià algun dia s'ho repensi i, per què no, torni a pujar aquí a dalt de l'escenari, per la raó que sigui, però ho faci. I encara que l'esperança és l'últim que es perd, és ben coneguda la tossuderia de l'il·lustre músic quan pren una decisió d'aquesta importància.

Pensant potser això, però sobretot per no perdre's un moment sens dubte històric per a la cultura i el país, però també per a la crònica sentimental i vital de no pocs, van ser nombroses les cares conegudes de diferents àmbits de la vida política i cultural, local i de més enllà, que van anar ahir al Palau de la Música. La transcendència de l'esdeveniment va motivar fins i tot que TV3 oferís ahir en *fals directe* —just després del seu acabament

real— a partir de les deu de la nit el concert íntegre del de Xàtiva.

Trencant la seva retirada del primer pla oficial per raons de maternitat, l'alcaldessa Ada Colau va fer acte de presència al palau modernista, igual com el seu antecessor Xavier Trias, i diferents membres del consistori, com Jaume Asens o Jaume Collboni. De la Generalitat, es van poder veure els consellers de Cultura, Santi Vila, i de Sanitat, Toni Comin, mentre que de les seves terres valencianes es van desplaçar el president de la Generalitat, Ximo Puig, i l'alcalde de la seva ciutat natal, Roger Cerdà. El secretari general del PSC, Miquel Iceta, tampoc no es va voler perdre la festa.

I encara que el president de la Generalitat catalana, Carles Puigdemont, ja va anunciar al seu dia la seva no assistència al comiat musicoescènic, qui sí que ho va fer va ser el president Pasqual Maragall, les aparicions del qual en públic són cada vegada més comptades. La seva presència ahir al Palau de la Música va ser, sense cap dubte, un emotiu moment d'un vespre no menys intens.●

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**Joan Maria Pou con Benet Iñigo analizan la
inadmisión de la acusación por parte del consorcio
del Palau de la Música, de acusar a Convergència,
por haberlo hecho una semana después de haber
terminado**

Joan Maria Pou con Benet Iñigo analizan la inadmisión de la acusación por parte del consorcio del Palau de la Música, de acusar a Convergència, por haberlo hecho una semana después de haber terminado el trámite de conclusiones.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El consorcio del Palau de la Música no consigue acusar a Convergència.

El consorcio del Palau de la Música no consigue acusar a Convergència. El Tribunal ha impedido el cambio de posición, porque dicen, como se sospechaba llegaba demasiado tarde. La presidente del Tribunal, Montserrat Comas, ha recordado a los abogados del Palau, que el trámite de conclusiones ya se hizo la semana pasada, y que modificarlas ahora para acusar al partido vulnera todas las formalidades judiciales. Decl. M. Comas, juez; X. Melero, abogado de CDC

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Ayuntamiento de Barcelona acusa a la Generalitat de ralentizar todo el proceso, para intentar el cambio de posicionamiento en la acusación del 'caso del saqueo del Palau'.

El Ayuntamiento de Barcelona acusa a la Generalitat de ralentizar todo el proceso, para intentar el cambio de posicionamiento en la acusación del 'caso del saqueo del Palau'. El teniente de alcalde, Jaume Asens, cree que han protegido los compañeros de partido, por delante del Palau de la Música, y de hecho abren la puerta de denunciar unos posibles perjuicios patrimoniales. Decl.

**“Tinc por
que et
converteixis
en un Millet”**

**Negocis i
secrets de
Florenci
i el seu fill
Jordi Pujol**

POLÍTICA 20 i 21

28 Mayo, 2017

LA CRÓNICA

Manel Pérez
Barcelona

L'esgarriosa confessió de Jordi Pujol el juliol del 2014 reconeixent que la seva esposa i els seus fills havien estat titulars durant més de 35 anys de comptes bancaris no declarats, primer a Suïssa i després a Andorra, va posar el focus també sobre el procediment econòmic del més carismàtic líder del nacionalisme català conservador. Burgès de tercera generació, va començar dirigint una empresa farmacèutica, es va convertir en banquer financer d'activitats vinculades al catalanisme i, finalment, va acabar bolcat en la política.

El passat 26 d'abril, durant l'escorcoll ordenat pel jutge De la Mata als domicilis de Pujol i de la seva esposa, Marta Ferrusola, els funcionaris judicials van requisar diversos documents que, a més de posar de manifest les diferències d'opinió sobre la gestió del patrimoni entre Jordi Pujol i el seu pare, Florenci, serveixen per rastrejar alguns dels seus passos en el passat. En aquestes mateixes pàgines se'n reproduïxen dos. El primer, una carta del pare al fill; el segon, una anàlisi de la situació patrimonial d'aquest últim elaborat pel primer.

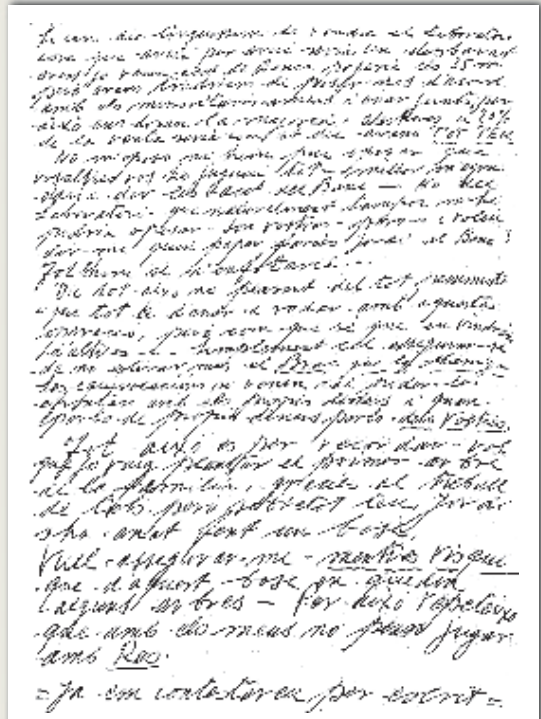
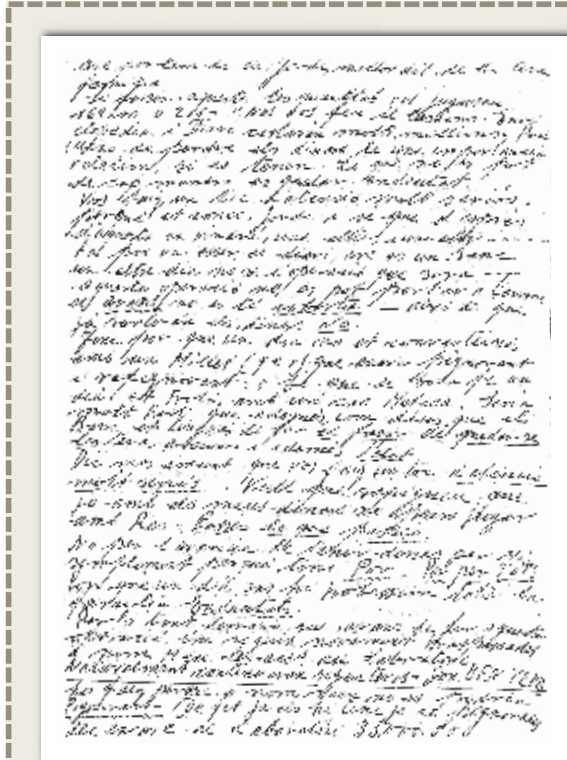
Segons les fonts consultades, la carta, que no està datada, se situa en algun moment entre els anys 1975 i 1976. L'altre document seria una mica anterior. Segons la família, formarien part de la correspondència que inclouria la suposada carta a Marta Ferrusola sobre el llegat a Suïssa.

Florenci, que va morir el 1980, centra la seva atenció en les inversions que ha posat en marxa el seu fill: la Gran Enciclopèdia Catalana, de la qual Jordi havia pres el control el 1969, i l'anomenat *diari*, amb referència al *Correo Catalán*, adquirit juntament amb la revista *Destino* el 1974. Considera que provocaran més pèrdues de les que calcula: "Si fossin aquestes quantitats vos jugarieu 169 m o 211 - No vos feu il·lusions. Enciclopedia i Diari costaran molts milions".

El borsista Florenci, segons manifesta ell mateix a la carta, temia que el seu fill acabés dilapidant el patrimoni familiar. I l'advertia contra els perills de l'excessiu endeutament. "Això de perdre els diners te una importància relativa, si es tenen. Lo que no es pot de cap manera es quedar endeutat (...) Aquesta operació [el diari] no es pot portar a terme si avans no es té coberta -això de que ja surtirán els diners NO".

I posa al fill un exemple de personatge amb un comportament econòmic gens recomanable, reproble, Félix Millet Maristany, pare del saquejador del Palau pendent de sentència: "Tinc por que un dia no et converteixis amb un Millet (q.e.r.) que anava pignorant [deixant en penyora o empenyorant] i repignorant".

Es refereix a Millet Maristany,

Negocis i secrets de Florenci i el seu fill Jordi Pujol Soley

● El pare reprenia el futur president per demanar crèdits deixant accions com a penyora

● El borsista advertia el seu fill perquè no fos com Millet pare o el Vilá Reyes de Matesa

Florenci Pujol Brugat

nebot del fundador de l'Orfeó Català, un important financer i empresari, que es va sumar al bàndol franquista durant la Guerra Civil i després va ocupar importants càrrecs financers, com ara la presidència del Banc Popular, vinculat a l'Opus Dei.

En la postguerra també va ser cofundador d'Omniú Cultural i de Banca Catalana. Entre el 1951 i el 1961 va presidir l'Orfeó Català, propietari del Palau de la Música.

El segon perill contra el qual Florenci advertia el seu fill, amb una clarivídua admirable, és que "de bona fe un dia et trobis amb un cas Matesa. Seria molt trist que ademés, com dius, que el Banc t'hagués de fer el favor de quedar-se les teves accions i ademés pelat".

El cas Matesa va ser un escàndol cas de corrupció i malversació de 10.000 milions de diners públics en ple franquisme desta-

pat el 1969 i que va tenir com a principal protagonista l'empresari barceloní d'origens tèxtils Juan Vilá Reyes. El mateix Florenci havia patit les conseqüències legals de desafiar les lleis sobre el tràfic de divises i el 9 de març del 1959 el seu nom va aparèixer juntament amb el de 871 persones més en el BOE que recollia les multes que els havien estat imposades.

I els càlculs que fa el pare, en aquest cas al segon document re-

produït, estableixen el límit de les pignoracions que podria dur a terme el seu fill per finançar les seves inversions sense superar el límit del valor de les accions deixades com a penyora, els 200 milions de pessetes de títols de Banca Catalana.

Totes les admonicions del pare semblaven tenir l'objectiu de protegir el que ell considerava la joia de la corona del seu patrimoni, els laboratoris Martín Cuatrecasas,

28 Mayo, 2017

Ara parlem de tu, Jordi, millor dit de la teva família.

Si fossin aquestes quantitats vos jugarieu 169 m o 211 —“Nos vos feu il·lusions.

Enciclopèdia i Diari costaran molts milions. Però això de perdre els diners te una importància relativa, si es tenen. Lo que no es pot de cap manera es quedar endeutat.

Vos faig un toc d'atenció molt seriós, perquè et CONEC Jordi i sé que després d'aquesta en vindran, una altra, i una altra...

Fa poc va esser el diari, ara es un Banc un altre dia no se l'operació que serà.

Aquesta operació no es pot portar a terme si avans no es té coberta —això de que ja surtirán els diners NO.

Tinc por que un dia no et converteixis amb un Millet (q.e.r.) que anava pignorant i repignorant, o bé que de bona fe un dia i et trobis amb un cas Matesa.

Seria molt trist que además, com dius, que el Banc et tingués de fer el favor de quedar-se les teves accions i además Pelat.

Dic més amunt que vos faig un toc d'atenció molt seriós.

Vull que sapigüeu que jo amb els meus Dinars no penso jugar amb Res. Passés lo que passés.

No per l'avària de tenir Dinars per Mi, simplement perquè tinc Por.

Por per TOTS.

Por que un dia ens hi trobem tota la família Endeutats.

Per lo tant demano que avans de fer aquesta operació, em siguin novament traspasades a nom Meu les accs del Laboratori.

Naturalment continuaran sigent sent teves —son BEN TEVES

Ho faig perquè a nom meu no es podran Pignorar —

De fet ja les hi tinc jo de pignorades, dec encara al Laboratori 35.000.000

Si un dia tinguéssim de vendre el laboratori cosa que avui per avui seria un disbarat avans jo venen accs de Banca pagaria els 35 m.

Però avans tindríem de posar-nos d'acord amb els minortaris amics i anar junts, per això ens donen la majoria.

Aleshores el 20% de la venda seria com et dic

avans TOT TEU

No m'oposo ni hem puc oposar que vosaltres vos ho juegueu tot —millor m'agradaria dir les accs del Banc-No del laboratori, que naturalment tampoc m'hi podria oposar.

Són vostres —però i voleu dir-me quin paper faríeu Jordi al Banc?

Tothom se n'enfotaria...

Dic tot això no pensant del tot pessimista i que tot té d'anar a rodar amb aquesta operació, però com que sé que en vindran altres —simplement cal assegurar-se de no estirar més el Braç que la Maniga

Les equivocacions si venen cal poder-les afrontar amb els propis diners i quan parlo de propis diners parlo dels Vostres.

Tot això es per recordar-vos que jo vaig plantar el primer arbre de la família, gracies al treball de tots, però sobretot teu, Jordi, s'ha anat fent un bosc

Vull assegurar-me —mentres visqui— que d'aquest bosc en quedin alguns arbres

Per això repeteixo que amb els meus no penso jugar amb Res.

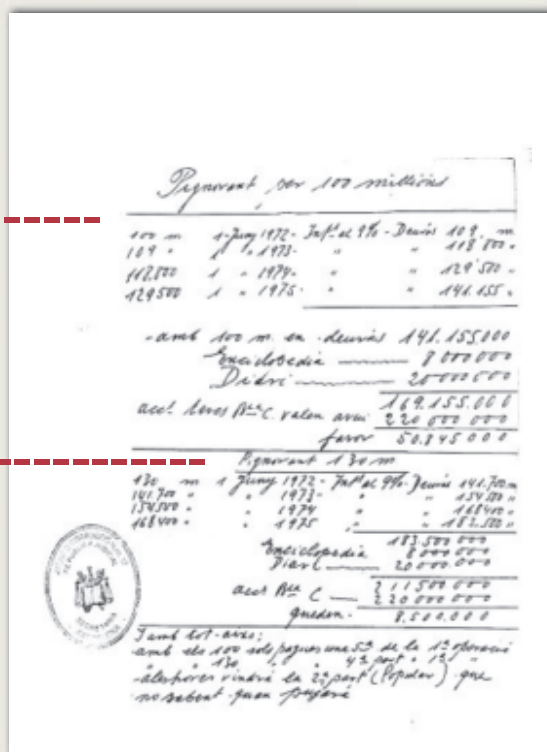
=Ja em contestareu per escrit=

Pignorant per 100 milions.

100 milions a 1 de juny del 1972, a un interès del 9%, deuràs 109 milions; a 1 de juny del 1973, 118.800 milions; a 1 de juny del 1974, 129.500; a 1 de juny del 1975, 141.155 milions. Més la inversió en l'Enciclopèdia de 8.000.000 i El Correo Catalán, 20.000.000. Comptant que les teves accions de Banca Catalana valen avui 220.000.000, et queden a favor 50.845.000.

Pignorant per 130 milions.

130 milions a 1 de juny del 1972, al 9%, deuràs 141.700 milions; a 1 de juny del 1973, 154.500 milions; a 1 de juny del 1974, 168.400; a 1 de juny del 1975, 183.500 milions. Afeïgit al cost de l'Enciclopèdia i del diari, 211.500.000. Descomptant-lo de les accions en queden 8.500.000.

Pignorant per 100 milions

100 m	1 Juny 1972	Interès 9%	Deuràs	109 m.
119 m	1 Juny 1973			118.800 m.
129.500	1 Juny 1974			129.500 m.
141.155	1 Juny 1975			141.155 m.

Pignorant per 130 milions

130 m	1 Juny 1972	Interès 9%	Deuràs	141.700 m.
154.500	1 Juny 1973			154.500 m.
168.400	1 Juny 1974			168.400 m.
183.500	1 Juny 1975			183.500 m.

Enciclopèdia de Catalunya

Accs Banca Catalana	220.000.000
Cost Enciclopèdia	8.000.000
Cost Diari	20.000.000
Queden	50.845.000

Enciclopèdia de Catalunya

Accs Banca Catalana	220.000.000
Cost Enciclopèdia	8.000.000
Cost Diari	20.000.000
Queden	8.500.000

També tot això:
amb els 100 m de pignorament a 1 de juny del 1972, a un interès del 9%, deuràs 109 m. a 1 de juny del 1973, 118.800 m. a 1 de juny del 1974, 129.500 m. a 1 de juny del 1975, 141.155 m. Més la inversió en l'Enciclopèdia de 8.000.000 i El Correo Catalán, 20.000.000. Comptant que les teves accions de Banca Catalana valen avui 220.000.000, et queden a favor 50.845.000.

trangeria que li va pagar uns 400 milions.

L'acord estipulava quatre pagaments anuals de 100 milions cadascun, però el de l'any següent no es va incloure en la declaració al fisc i la del 1982 no es va presentar. Al final, Jordi Pujol va haver de presentar el 1982 una declaració complementària, una mica excepcional en l'època.

Segons fonts fiscals consultades, en aquells anys Pujol tenia un dels patrimonis més importants a Catalunya i a Espanya, entorn dels 2.000 milions, xifra que incloïa a més dels diners de la venda de Fides la seva important participació accionarial a Banca Catalana, encara en ple funcionament. Uns anys abans, al segon document, Florenci valorava les accions del seu fill en 220 milions.

Malgrat el pas dels anys, el valor de les accions no va pujar. Una primera inspecció del Banc d'Espanya de finals del 1981 ja havia xifrat en almenys 7.000 milions de pessetes el desequilibri del balanç del banc. Després, el 1982 va arribar al crisi i el valor de les accions es va polvoritzar.

Però durant el mateix 1982, el 14 de maig, Pujol les va traspasar a la Fundació Catalana, creada el 1979 pels bancs del grup Banca Catalana i que tenia el patronat pres pels homes de confiança de Pujol en l'entitat financera. La fundació va ser concebuda com una holding d'aquest tipus d'entitats com la Gran Enciclopèdia o l'Agrícola.

Segons Francesc Cabana, cunyat de Jordi Pujol i irat autor del "de quina deixa parles?" quan Pujol va fer la confessió sobre els diners d'Andorra, aquell traspàs es va formalitzar en una escriptura davant el notari barceloní Lluís Roca-Sastre. D'acord amb la seva declaració en la Comissió del Parlament sobre la corrupció, Pujol va cedir totes les seves accions al banc, 97.000, amb un valor nominal de 188 milions, 183 segons Pujol al mateix marc parlamentari. El valor de les accions, malgrat que la majoria tenia un valor nominal de 500 pessetes, va quedar reduït a una. Tot i això, quatre anys després, el nou propietari de Banca Catalana, el Banc de Bascia, va emprendre una ampliació de capital permetent als antics accionistes una revalorització del 400%, segons el mateix Cabana, de manera que els títols en mans de la fundació van recuperar fins al 80% del seu valor, més de 100 milions, i van acabar venuts al mercat. Amb aquests diners va finançar les seves activitats.

Sempre hi va haver la sospita que Pujol va mantenir ocultes altres accions del banc, una explicació alternativa a la de la *deixa* de l'avi Florenci per a l'origen del patrimoni ocult a Andorra. En el seu moment, els fiscals Carlos Jiménez Villarejo i José María Mena van imputar als Pujol la venda d'accions de Catalana abans de la intervenció a societats trencades controlades i finançades pel mateix banc.

En el cas del *Correo Catalán*,

Pujol va entrar en aquest rotatiu barceloní d'arrels carlines en diverses onades des de començaments dels setanta, quan va adquirir, utilitzant testaferros i homes de confiança de Banca Catalana, la majoria de control. La societat adquirida, Prensas Tradicionalista, editava també la revista *Destino* i, amb el nou nom de Foment de la Premsa, editaria el diari *Avui* des del 1976.

Concebut com una plataforma per a la promoció política del seu camuflat nou propietari, va registrar un inexorable declivi de vendes que el va acostar a una crisi oberta al cap de pocs anys i al tancament el 1985, i després d'això va suspendre pagaments a començaments de l'any següent. Com a propietari del rotatiu, Jordi Pujol va desenvolupar una irrefrenable pulsio per assumir la tasca dels periodistes, controlant tot el que es publicava i escrivint-se en solitari les seves entrevistes.

En el cas d'Enciclopèdia Catalana, Jordi Pujol en va prendre

FÈLIX MILLET MARISTANY

"Tinc por que et converteixis en un Millet, que anava pignorant"

EL FUTUR

"Seria trist que el Banc t'hagués de fer el favor de quedar-se les accions, i a més pelat"

VENDA DE FIDES

Jordi Pujol va vendre el laboratori el 1980 per 400 milions de pessetes

SENTÈNCIA FINAL

"Vull assegurar-me que queden alguns arbres; amb els meus no hi penso jugar"

el control el 1969. El projecte havia començat quatre anys abans impulsat per personatges com ara Max Cahner, Jordi Carbonell, Enric Lluch i Ramon Folch, en un quadre d'extrema debilitat financera que va obrir la porta a l'entrada dels homes de la Banca Catalana de Pujol.

Segons els càlculs de Florenci, la inversió necessària segons el seu fill, per a ell insuficient, seria de 8 milions.

El 1980, amb Pujol a la presidència de la Generalitat, es va transformar en la Fundació Enciclopèdia Catalana. Actualment, el patronat està presidit per l'exconseller dels governs de Pujol Antoni Subirà, i en formen part empresaris com ara Carles Sumarroca, Josep Lluís Vilaseca, Joaquim Boixareu i el mateix fill gran de Pujol, Jordi Pujol Ferrusola, en presó provisional.●

més coneguts com Fides, una empresa de la qual Florenci va acabar tenint el control i en què va desembarcar el 1953.

Just en aquell moment, Jordi Pujol, llicenciat en Medicina, va entrar-hi a treballar, fins a la seva detenció el 1960. Durant aquells anys va dirigir el procés que va portar a la producció del Neobacitrin, una pomada que va donar abundants beneficis al laboratori.

A la carta, el pare demana al fill

que "avans de fer aquesta operació [la compra del *Correo Catalán*], em siguin novament traspasades a nom Meu les accs del Laboratori. Naturalment continuaran sigent teves —son BEN TEVES. Ho faig perquè a nom meu no es podran Pignorar".

Malgrat que aquí Florenci es traïa a ell mateix quan confessa: "De fet ja les hi tinc jo de pignorades, dec encara al Laboratori 35.000.000. Si un dia tinguéssim

de vendre el laboratori cosa que avui per avui seria un disbarat avans jo venen accs de Banca [Catalana] pagaria els 35 m".

Efectivament, si no ho sabia, Florenci no va haver de passar pel tràngol de veure en vida el laboratori a la venda. Però, i aquí ve un dels episodis menys coneguts de la trajectòria econòmica de l'ex-president, Jordi Pujol el va vendre el mateix any en què el va heretar, el 1980, a una firma es-

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Tribunal del caso Palau rechaza el nuevo escrito de acusación del Consorcio del Palau en el que acusaba a Convergencia de recibir 6.

El Tribunal del caso Palau rechaza el nuevo escrito de acusación del Consorcio del Palau en el que acusaba a Convergencia de recibir 6.6 millones de la institución. Se alinea con la fiscalía y las defensas que sostiene que se presentó fuera de plazo y que no pueden modificar el proceso judicial. Decl. Presidenta del Tribunal; Abogado de D. Osacar.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Palau ya no está a tiempo de acusar a Convergencia.

El Palau ya no está a tiempo de acusar a Convergencia. El Ayuntamiento de Barcelona quiso cambiar la estrategia para acusar a Convergencia de financiación irregular a través del Consorcio. El PDeCAT quería impedirlo y cuando decidieron abstener ahora han llegado fuera de plazo. Decl. Presidenta del tribunal; Abogados de Convergencia, de F. Millet; E. Sánchez Millet.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**El consorcio del Palau de la Música no puede
acusar a Convergencia del Expolio porque desde
un punto de vista judicial está fuera de plazo según
la Audiencia de Barcelona ya que se presentó
cuando**

El consorcio del Palau de la Música no puede acusar a Convergencia del Expolio porque desde un punto de vista judicial está fuera de plazo según la Audiencia de Barcelona ya que se presentó cuando estaban presentándose las conclusiones. El Ayuntamiento estudiará las responsabilidades de los que votaron en contra al principio. Decl. J. Asens.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

Los jueces del Caso Palau no admiten la demanda del consorcio del Palau para acusar a Convergencia porque llegó fuera de plazo.

Los jueces del Caso Palau no admiten la demanda del consorcio del Palau para acusar a Convergencia porque llegó fuera de plazo. El fiscal acusa a Convergencia y el Palau solo persigue a Millet y Montull. En el Ayuntamiento de Barcelona todos querían acusar a Convergencia menos los de Trias. Decl. abogado de la Generalitat; Catedrático derecho Procesal; Abogado Penalista.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El consorcio del Palau de la Música llegaba tarde en su acusación de Convergencia por financiación irregular y no podrá acusarla.

El consorcio del Palau de la Música llegaba tarde en su acusación de Convergencia por financiación irregular y no podrá acusarla. El Ayuntamiento no se rinde y anuncia que pedirán responsabilidades a los representantes de la Generalitat en el Consorcio por impedir que se acusara a Convergencia antes. Decl. Magistrada del Caso Palau; J. Asens.

27 Mayo, 2017

El tribunal no admet el nou escrit d'acusació del Consorci del Palau contra Convergència Democràtica

FOTO: ACN/ L'extrosorer de CDC a l'arribada als jutjats

El tribunal que jutja el 'cas Palau' ha decidit no admetre a tràmit les noves conclusions definitives del Consorci del Palau de la Música, ja que considera que el tràmit ja va concloure. A l'inici de la sessió, l'advocat del Consorci va demanar que s'acceptés el nou escrit, presentat dimecres després de l'última reunió del Patronat del Consorci que va vo-

tar per cinc vots a quatre canviar les conclusions i acusar també CDC per haver-se quedat suposadament 6,6 milions del Palau. El tribunal, com han opinat la fiscalia i les defenses, considera que el tràmit ja va concloure el 17 de maig, quan es van presentar les conclusions de les acusacions, i que ara ja no es poden modificar.

CAS PALAU ■ L'ADVOCAT DE CDC S'OPOSA A LA PETICIÓ DEL CONSORCI 'PER DECOR'

El Tribunal rebutja que el Consorci del Palau de la Música demani ara acusar CDC

■ El Tribunal que jutja el cas Palau va rebutjar ahir la petició del Consorci del Palau de la Música de canviar les seves conclusions –que ja havia presentat– per acusar ara CDC en el procés judicial.

«El Tribunal està aquí per garantir les garanties processals de totes les parts. No podem adoptar cap decisió que demà passat pugui suposar la nul·litat del judici», va concloure la magistrada i presi-

dent del Tribunal, Montserrat Comas. Rebutjava, així, l'escrit del Consorci que demanava modificar les seves conclusions –que ja van ser presentades el 17 de maig– després del canvi de criteri d'aquesta institució formada per Ajuntament de Barcelona, Generalitat i Govern central.

La Generalitat s'oposava al principi a acusar CDC, però després es va abstenir en una reunió

del patronat del Consorci, la qual cosa va possibilitar aprovar una resolució per intentar acusar el partit en el judici pels vots a favor dels representants de l'Ajuntament i el Ministeri de Cultura.

No obstant això, la jutgessa ha raonat que la presentació de conclusions és un 'tràmit preclusiu' amb la finalitat de garantir la seguretat jurídica de totes les parts: «No podem anar cap enrere. No

podríem, per exemple, obrir un tràmit de proves si ara algú volgués que declarés un nou testimoni».

Abans de prendre la decisió, el Tribunal va donar veu sobre aquesta petició de canvi del Consorci, i l'advocat de CDC, Xavier Melero, es va oposar a la petició d'aquesta institució «per raons processals i de decor», ja que el Tribunal no ha d'estar *al albur* (a l'atzar) –ha dit literalment– de criteris polítics.

A més, el tinent d'alcalde de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Asens, va anunciar que el consistori demanarà «responsabilitats» als representants de la Generalitat al Consorci del Palau de la Música que van impedir acusar CDC abans. Va criticar que, si la Generalitat no

hagués impedit acusar CDC en la primera reunió del 12 de maig, el Tribunal que jutja el cas sí hagués acceptat la modificació de les conclusions del consorci, i va dir que el consorci hauria d'estudiar si la responsabilitat patrimonial recauria en els tres representants del Govern català en l'entitat, que inclouen el president Puigdemont i el conseller Vila. –AGÈNCIES

BCN demanarà comptes a la Generalitat per no haver actuat abans en l'acusació

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Tribunal del Caso Palau ha decidido no aceptar el escrito de acusación del abogado del Consorcio del Palau de la Música al estar fuera de plazo.

El Tribunal del Caso Palau ha decidido no aceptar el escrito de acusación del abogado del Consorcio del Palau de la Música al estar fuera de plazo. El martes, la entidad se unía al criterio del fiscal ara acusar a Convergencia y su ex tesorero por presunta financiación irregular del partido. El fiscal y las defensas se oponen.

El tribunal del cas Palau no admet l'acusació del Govern contra CDC

► La fiscalia i les defenses al·leguen que el tràmit de conclusions definitives ja va acabar el 17 de maig passat ► «No es pot anar enrere» va dir la magistrada Montserrat Comas, ja que això podria arribar a provocar la nul·litat de tot el judici

ACN BARCELONA

■ El tribunal que jutja el «cas Palau» ha decidit no admetre a tràmit les noves conclusions definitives del Consorci del Palau de la Música, ja que considera que el tràmit ja va concloure. Al·l'iniici de la sessió, l'advocat del Consorci va demanar que s'acceptés el nou escrit, presentat dimecres després de l'última reunió del Patronat del Consorci que va votar per cinc vots a quatre canviar les conclusions i acusar també CDC per haver-se quedat suposadament 6,6 milions del Palau.

El tribunal, com van opinar la fiscalia i les defenses, considera que el tràmit ja va concloure el 17 de maig, quan es van presentar les conclusions de les acusacions, i que ara ja no es poden modificar.

Just abans de començar el torn de les defenses per presentar les seves conclusions definitives, el lletrat de la Generalitat, represen-

tant el Consorci, va demanar poder acusar CDC, cosa que el Consorci va deixar de fer quan CiU va arribar al Govern el 2010, i adherir-se parcialment a la petició de la fiscalia contra Osàcar i el partit convergent per tal de poder obtenir els 6,6 milions que CDC s'hauria quedat en comissions irregulars de Ferrovial que haurien passat pel Palau.

Suport a la demanda

L'acusació popular, exercida per la FAVB, va donar suport a la demanda considerant que el tràmit de conclusions definitives de les acusacions encara no havia conclòs fins que no comencés formal i realment el tràmit de les conclusions definitives de les defenses. En canvi, el fiscal i la Fundació del Palau es van oposar a la petició del Consorci, considerant que ja no és el moment processal oportú, i el ministeri públic ha proposat

que la petició per recuperar els diners es facin en el tràmit d'informes finals, que comença dilluns que ve.

També s'hi van oposar totes les defenses. Els més durs van ser els advocats de l'extresorer de CDC Daniel Osàcar i de Fèlix Millet, en considerar que el tràmit ja va concloure, i que el decurs del judici no pot dependre «de l'albir dels canvis de criteri polítics».

Xavier Melero, advocat d'Osàcar i CDC, va dir que el Consorci només podria acusar a CDC com a acusació popular, i fins i tot hauria d'estar acusat com a responsable a títol lucratiu, ja que s'hauria pogut beneficiar d'uns diners, els de Ferrovial, que no li pertocaven, mentre el seu òrgan de govern «no va fer res, com era habitual».

També va lamentar el paper de l'advocacia de la Generalitat amb el canvi de criteri judicial. Després de deliberar uns tres minuts, el tri-

L'extresorer Osàcar arriba a la Ciutat de la Justícia. EFE

bunal no va acceptar la petició del Consorci perquè el tràmit ja havia conclòs.

«No es pot anar enrere», va dir la magistrada Montserrat Comas, ja que això posaria en risc la segu-

retat jurídica i podria arribar a provocar la nul·litat de tot el judici. Així, com a exemple, va dir que el tràmit de prova ja ha conclòs i tampoc seria pertinent citar a declarar un nou testimoni.

L'ajuntament avala investigar Barcelona Regional

► Ciutadans pacta amb el govern una comissió sobre la gestió en l'era Trias

► El ple censura per majoria els dos anys d'administració de l'equip de Colau

T.S.
BARCELONA

Entre retrets, el ple municipal de Barcelona va aprovar ahir la creació d'una comissió d'investigació sobre les irregularitats vinculades amb la gestió de Barcelona Regional durant el mandat 2011-2015, amb Xavier Trias com a alcalde i el tinent d'alcalde Antoni Vives, la seva mà dreta, com a responsable de l'empresa.

La comissió, va afirmar la seva promotora, la presidenta del grup de Ciutadans, Carina Mejías, ha d'analitzar aquests assumptes, així com les ombres de l'Institut Municipal d'Informàtica i l'adjudicació de les obres de les Glòries, pels seus presumptes vincles amb la trama del 3%, però el text de la iniciativa, acordat per Ciutadans amb el govern de Barcelona en Comú i el PSC, no concreta en absolut: parla d'una comissió d'investigació «sobre diferents actuacions de la gestió del període 2011-2015 que han sigut o són subjecte d'una investigació per part de la fiscalia», en al·lusió als casos amb què s'ha vinculat Vives.

El grup Demòcrata (l'antiga CiU), que es va abstenir, i ERC, que va votar a favor de la comissió, van mostrar la seva molèstia perquè no s'acceptés la seva petició d'ampliar la investigació fins al 2007, quan governava el PSC, amb Jordi Hereu com a alcalde, i van acusar Ciutadans d'acceptar restriccions a la investigació. El popular Alberto Fernández Díaz va acusar el grup de Mejías d'acceptar una rebaixa en les seves pretensions i limitar el que demanaven investigar per tancar un pacte amb Barcelona en Comú.

UN CANVI DE RUMB // En la setmana en què es compleixen dos anys de la victòria de Barcelona en Comú, el ple municipal va censurar l'acció de govern d'Ada Colau i Barcelona en Comú, primer en solitari i des del maig del 2016 amb el PSC com a soci. El grup Demòcrata va presentar una proposició en què «censura l'acció del govern municipal» i demana «un canvi de rumb en la seva política per governar des del diàleg i la recerca activa del consens amb els grups de

l'oposició i els agents socials de la ciutat».

«Hi ha un abisme entre les promeses i les realitzacions en les accions de govern», va afirmar el portaveu del grup Demòcrata, Joaquim Forn. La proposta va ser aprovada amb el vot de tots els grups menys els del govern i la CUP. El regidor no adscrit Gerard Ardanuy es va abstenir. A continuació es va debatre una iniciativa similar del PP que no va prosperar: hi van votar a favor el grup Demòcrata, Ciutadans i el PP, i en contra els del govern i la CUP. Com que ERC i Ardanuy es van abstenir, l'assumpte va acabar en empat, que l'alcalde accidental, Gerardo Pisarello, va decantar cap al no amb el seu vot de qualitat.

EDIFICI RESCATAT // L'ajuntament va anunciar que ha adquirit l'edifici situat al número 37 del carrer de Leiva, a Hostafrancs (Sants-Montjuïc), per evitar l'expulsió dels veïns per part d'un fons d'inversió, Vauras Investment, que el va comprar a Anida Operaciones Singulares, propietat del BBVA, per 2,7 milions d'euros. Aquesta quantitat la pagarà el consistori recurrent al dret de retracte. La propietat el pot recórrer. ▬

Llinares deixa el grup municipal i se'n va a València

►► Joan Llinares deixarà ben aviat la gerència de coordinació i recursos de l'Ajuntament de Barcelona per dirigir l'agència valenciana de prevenció i lluita contra el frau i la corrupció.

►► Llinares va ser nomenat director del Palau de la Música el juliol del 2009, arran de la destitució de Millet com a president. Des del càrrec va col·laborar estretament amb la justícia per destapar el saqueig del Palau. També ha sigut seva la recent proposta municipal d'incloure en el procés judicial l'antiga Convergència, encara que el tribunal l'ha rebutjat.

El tribunal impedeix al Palau canviar les seves conclusions per acusar CDC

► L'Ajuntament de Barcelona culpa la Generalitat per haver provocat l'endarreriment de la decisió

EFE BARCELONA

■ L'Audiència de Barcelona ha acordat no admetre el nou escrit que ha presentat el Consorci del Palau de la Música per acusar CDC de lucrar-se amb el saqueig, en considerar que està fora de termini perquè el tràmit de conclusions ha finalitzat i això podria provocar la nul·litat del judici.

El tinent d'alcalde de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Asens, ha anunciat que el consistori demanarà «responsabilitats» als representants de la Generalitat al consorci del Palau de la Música que van impedir acusar CDC abans i així van «perdre la possibilitat de reclamar».

La sala de l'Audiència ha pres aquesta decisió després que la Fiscalia s'hagi oposat a l'admissió del nou escrit, de la mateixa manera que la defensa de CDC i del seu extresorer Daniel Osàcar, que ha manifestat que el judici del Palau no ha d'estar al 'atzar de determinats criteris polítics».

Montserrat Comas, presidenta de la secció desena de l'Audiència de Barcelona que jutja l'espoliació del Palau de la Música, ha argumentat que el tràmit perquè les acusacions elevessin a definitives les seves conclusions, celebrat la setmana passada, és «preclusiu», una figura «molt arrelada per garantir la seguretat jurídica». Per aquest motiu, la sala ha decidit re-

Daniel Osàcar, extresorer de CDC, quan va declarar durant el judici

butjar el nou escrit del Consorci, que s'adheria a les conclusions de la Fiscalia per acusar CDC i el seu extresorer Daniel Osàcar de lucrar-se, després de recordar que l'acceptació de la modificació «podria ser demà passat motiu de nul·litat del judici».

Tant el fiscal com les defenses de CDC, el seu extresorer i els mateixos exresponsables del Palau de la Música Fèlix Millet i Jordi Montull s'han mostrat contraris que s'acceptés el nou escrit. Davant la decisió, l'advocat del Consorci ha anunciat la seva protesta.

D'aquesta forma, la decisió que dimarts passat va adoptar el Consorci del Palau de la Música –amb els vots a favor del ministeri de Cultura i de l'Ajuntament de Barcelona i l'abstenció de la Generalitat– ha quedat en paper mullat, atès que les conclusions vàlides són les que l'advocat de l'entitat va presentar la setmana passada, sense acusar CDC.

Tot i oposar-se a acceptar el nou escrit, «coneixent i respectant l'encès debat polític subjacent en la qüestió», el fiscal Emilio Sánchez Ulled ha deixat la porta ober-

ta que el Consorci pugui adherir-se a les conclusions de la Fiscalia en el tràmit d'informes finals, que comença dilluns que ve.

En una vehement intervenció, l'advocat de CDC i d'Osàcar, Xavier Melero, ha sostingut que, «amb tot el respecte al Consorci i el Parlament», la sala «no ha d'estar al 'atzar de determinats criteris polítics que es van produint per circumstàncies que són i han de ser alienes».

«Per raons de defensa, de decorum de la sala i substantives i materials, ens oposem», va afegir Melero, per proclamar després: «de vegades el formalisme ens protegeix del perillós idealisme de polítics i buròcrates».

Melero ha insistit a més que «ni un sol dels 6,6 milions d'euros» amb els quals presumptament es va lucrar CDC a través de la constructora Ferrovial pertanyen al Consorci del Palau i que, si aquesta entitat decideix acusar l'extinta formació, ho hauria de fer com a acusació popular, no com a perjudicada.

La defensa de CDC ha rematat la seva intervenció denunciant el «lamentable» paper a què s'ha vist abocat, segons la seva opinió, «el distingit cos del lletrat de la Generalitat en aquesta tessitura», pel que ha aconsellat que en la pròxima ocasió «recorrin a l'advocacia privada».

CORRUPCIÓ TRIBUNALS

El tribunal rebutja la petició del Consorci d'acusar Convergència

Per estar fora de termini i per evitar una eventual nul·litat del judici

AGÈNCIES

[BARCELONA] El tribunal que jutja el cas *Palau* va rebutjar ahir la petició del Consorci del Palau de la Música de canviar les seues conclusions, que ja havia presentat, per acusar ara CDC en el procés judicial. El tribunal va esgrimir que no admetia a tràmit les noves conclusions del Consorci perquè considera que està fora de termini per acusar Convergència. A més, pretén evitar que en el futur el judici es consideri nul. Just abans de començar el torn de les defenses per presentar les seues conclusions definitives, el lletrat de la Generalitat, representant al Consorci, va demanar poder acusar CDC, la qual cosa el Consorci va deixar de fer quan CiU va arribar al Govern l'any 2010.

Ahir es va adherir parcialment a la petició de la Fiscalia contra l'extresorer de CDC Daniel Osàcar i Convergència per poder obtenir els 6,6 milions d'euros que CDC s'hauria

Fèlix Millet, al costat de Jordi Montull, al banc dels acusats.

embutxacat en comissions irregulars de Ferrovial a través del Palau.

L'acusació popular, exercida per la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), va donar suport a la demanda i considera que la gestió de conclusions definitives de les acusa-

cions encara no havia finalitzat fins que no comencés el tràmit de les conclusions definitives de les defenses.

En canvi, el fiscal i la Fundació del Palau es van oposar a la petició del Consorci, ja que consideren que ja no és el moment processal oportú.

Per la seua part, el Ministeri Públic va proposar que la petició per recuperar els diners es porti a terme en el tràmit dels informes finals, que s'iniciarà dilluns vinent. També s'hi van oposar totes les defenses. Els més taxatius van ser els lletrats d'Osàcar i de Fèlix Millet, al considerar que el tribunal no ha d'estar "a mercè de criteris polítics", van sentenciar.

Després de deliberar uns minuts, el tribunal va rebutjar la petició del Consorci perquè el tràmit ja havia conclòs. "No es pot fer enrere", va assegurar la magistrada Montserrat Comas, ja que això podria arribar a provocar la nul·litat de tot el procés.

El tinent d'alcalde de l'ajuntament de Barcelona Jaume Asens va avançar que el consistori demanarà al Consorci estudiar "responsabilitats" patrimonials per haver acusat tard Convergència a "aquells que van votar en contra per protegir uns interessos de partit", va asseverar Asens.

La plaga de la corrupció

<<<

El tribunal rebutja que el Palau inculpi ara Convergència

◀ Els magistrats al·leguen que la petició està fora de termini i que podria anul·lar el judici

J. G. ALBALAT
BARCELONA

El tribunal que jutja el saqueig del Palau de la Música a l'època de Fèlix Millet va rebutjar ahir la petició del consorci de l'esmentada entitat, en el qual participen les administracions, d'adherir-se a la fiscalia en l'acusació contra Convergència Democràtica (CDC) i el seu extresorer Daniel Osàcar. Els magistrats consideren que la sol·licitud s'ha presentat fora del termini, i més quan el consorci havia elevat a definitives les seves conclusions el dia 17 passat.

En aquestes no s'acusava el partit ni el seu extresorer. La presidenta del tribunal, Montserrat Comas, argumenta que no es pot reobrir un tràmit que estava formalitzat (la confirmació dels escrits d'acusació), a la vegada que va recordar que ells hi són per vetllar per les «formalitats processals» i, per tant, no poden acceptar una modificació que podria provocar la nul·litat del judici per la vulneració del dret de defensa. El tinent

◀ «Els formalismes ens protegeixen a vegades de l'idealisme», afirma l'advocat de CDC

d'alcalde de Barcelona, Jaume Asens, va anunciar que s'estudiarà demanar «responsabilitats» als representants de la Generalitat que van impedir en un primer moment actuar contra CDC.

LA POSICIÓ DEL FISCAL // El fiscal Emilio Sánchez Ulled va al·legar que no era pertinent l'acceptació de la modificació del consorci pel moment processal en què es produeix. Però va deixar oberta la porta perquè l'advocat del consorci, que és de la Generalitat, pugui expressar al seu informe el que consideri convenient i, fins i tot, adherir-se a la seva tesi. L'advocat Àlex Solà, que exerceix l'acusació popular en nom de la Federació de Veïns de Barcelona (FAVB), en canvi, sí que va recolzar la petició del consorci.

Com era d'esperar, l'advocat Xavier Melero, que representa CDC i l'extresorer Osàcar, es va oposar a la pretensió del consorci. Primer perquè el tràmit de conclusions havia finalitzat el 17 de maig i, en segon lloc,

RICARD CUGAT

►► Daniel Osàcar surt de la Ciutat de la Justícia el 27 de març passat.

perquè, al seu entendre, el judici ha de ser aliè a canvis d'indole política. El lletrat va lamentar que l'advocat de la Generalitat es vegi ara en aquesta posició i va recomanar que els organismes públics, com el consorci, recorrin en un futur a l'«advocacia privada» per no veure's «exposats a aquest tipus de situacions».

Per a Melero, els 6,6 milions que el fiscal reclama que es decomissin a CDC no poden revertir a l'entitat cultural perquè no són seus, perquè només va canalitzar les presumpcions de Ferroviària a CDC. «A vegades tan sols el formalisme ens protegeix del perillós idealisme de buròcrates i polítics», va concloure.

CONSIDERACIONS POLÍTQUES // La majoria de les defenses també s'oposen a les pretensions del consorci. L'advocat de Millet, Abraham Castro, va estimar «inadmissible que es permeti que consideracions estrictament polítiques incideixin en el normal desenvolupament d'un judici». Els advocats dels dos directius de Ferroviària investigats també són contraris a la petició del consorci.

Les defenses van presentar ahir mateix els seus escrits. Algunes d'elles els han modificat i adaptat a les confessions dels seus clients, com és el cas de Millet, Jordi Montull i la seva filla, Gemma Montull. El fiscal reclama per a Millet 14 anys i nou mesos de presó, per a Jordi Montull, 10 anys i 10 mesos, i per a la seva filla, tres anys, un d'ells substituïble per multa. La defensa reclama per a Millet dos anys i per als Montull, pare i filla, de forma alternativa a la sol·licitud del fiscal, menys d'un any. ■

Llinares deixa l'Ajuntament per dirigir Antifrau a València

BARCELONA ► El fins ara gerent de recursos de l'Ajuntament de Barcelona deixarà aquest càrrec per dirigir l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraude i la Corrupció de la Comunitat Valenciana. El ple de les Corts Valencianes li van donar la seva aprovació amb 65 vots a favor, 24 en blanc i cinc de nuls, en una votació secreta. Joan Llinares haurà de prendre possessió del seu càrrec d'aquí un mes. Llinares va denunciar irregularitats a l'IVAM, on també va treballar, i es va fer càrrec de la direcció del Palau de la Música l'any 2009, després que es descobrís l'escàndol protagonitzat per Millet en aquesta institució. Durant el seu pas

pel Palau va col·laborar activament en la investigació del desfalch, i els últims mesos ha estat un factor determinant perquè el consorci demanés d'acusar CDC en aquest assumpte, si bé al final l'Audiència no va admetre el canvi de criteri per un problema de terminis legals. Va arribar a l'Ajuntament per mitjà de l'equip d'Ada Colau amb l'encàrrec de posar en marxa una oficina de transparència i bones pràctiques al Consistori. El seu projecte d'agència té previstes tres grans àrees: prevenció, anàlisi i investigació i assumptes jurídics. A més a més, considera que és essencial protegir les persones que denunciïn pràctiques corruptes. / Redacció

Joan PLANES - Barcelona

El juicio por el caso Palau quedará listo antes de julio, aunque no se espera la sentencia hasta septiembre, como mínimo. Ayer fue el turno de las conclusiones finales de la defensa, aunque no aportaron grandes novedades. No obstante, la Audiencia de Barcelona acordó no admitir el nuevo escrito que presentó el Consorci del Palau —la única de las tres entidades que forman parte de la entidad que es pública— para acusar a la antigua CDC de lucrarse con el saqueo.

El tribunal consideró que la petición estaba fuera de plazo, porque el trámite de conclusiones ya finalizó, y ello podría provocar la nulidad del juicio. Se tomó la decisión después de que la Fiscalía se opusiera a la admisión del nuevo escrito, de la misma forma que la defensa de CDC y de su ex tesorero Daniel Osàcar.

EVITAR LA NULIDAD

«El tribunal está aquí para garantizar las garantías procesales de todas las partes. No podemos adoptar ninguna decisión que pueda suponer la nulidad del juicio», concluyó la juez Montserrat Comas.

El caso afronta su recta final con las posturas muy claras por todas las partes. Recientemente, la Fiscalía rebajó a la mitad, a catorce años, las penas de cárcel para los dos principales acusados del millonario expolio del Palau de la Música, su ex presidente Fèlix Millet y su ex mano derecha, el ex director administrativo Jordi Montull.

La petición de pena para la hija del último, la ex directora financiera Gemma Montull quedó reducida a dos años de prisión, tras un supuesto pacto entre su padre y el fiscal. Sin embargo, para Osàcar se piden ocho años de pena, más de lo previsto inicialmente, seis meses más.

El tribunal rechaza que el Consorci del Palau acuse ahora a Convergència

El juicio afronta su recta final con las quejas del abogado del partido frente a esta petición

El ex presidente del Palau, Fèlix Millet, en una sesión del juicio

De esta manera, la sala decidió desechar el nuevo escrito del Consorci, que se adhería a la conclusiones de la Fiscalía para acusar a CDC y a Osàcar de lucrarse a través del presunto saqueo millonario. Evidentemente, el abogado de esta parte de la emblemática entidad mostró su disconformidad, después de que tanto el fiscal, como las defensas del partido, su ex tesorero e incluso Millet y Jordi Montull se mostraran contrarios a la decisión.

La determinación que adoptó el Consorci, con los votos a favor del Ministerio de Cultura y del Ayuntamiento de Barcelona, y la abstención de la Generalitat ha quedado en nada, a la espera de

EL TRIBUNAL CONSIDERÓ QUE LA PETICIÓN ESTÁ FUERA DEL PLAZO CONCRETADO

LAS CONCLUSIONES FINALES DE LA DEFENSA NO APORTARON NINGUNA NOVEDAD EN EL CASO

la sentencia. La decisión de la Generalitat de no acusar a CDC en este caso provocó un cisma entre el PDeCAT y ERC.

Pese a su oposición al nuevo escrito, el fiscal Emilio Sánchez Ulled, dijo que «conociendo y respetando el encendido debate político subyacente en la cuestión», pero dejó la puerta abierta a que el Consorci pueda adherirse a las conclusiones de la Fiscalía en el trámite de informes finales, que comenzará el lunes. Las acusaciones particulares, de la Abogacía del Estado y la Fundació del Palau, de momento no se han manifestado.

Notes sobre el Procés (13)

1. L'esfondrament del PDECat. La fallida d'una empresa comporta que els accionistes perdin el capital que hi tenien invertit, que els treballadors perdin la feina amb menys indemnització i que els proveïdors i creditors perdin part del crèdit o tot. En el món dels negocis no és infreqüent que l'empresari que acaba de protagonitzar una fallida obri una nova empresa per fer la mateixa activitat, amb una part del mateix personal i per subministrar als mateixos clients. En aquests casos no sempre resulta fàcil destriar el que constitueix un legítim esforç per crear riquesa amb les despulles d'un naufragi i el que constitueix una estafa als creditors. És per això que els jutges mercantils han de determinar si aquesta nova activitat s'ha de considerar o no "continuadora" de l'anterior. Si ho és, ha de fer-se càrrec dels deutes i de tots els treballadors de l'empresa original.

La confessió del president Pujol i l'evicència que el partit s'havia estat finançant de manera irregular (encara que no necessàriament il·legal) va ser considerada pels dirigents de CDC com un motiu de fallida del partit i van decidir-ne la liquidació. Alhora, van crear un nou partit amb els mateixos directius i per cobrir el mateix espai electoral.

Els esforços per salvar el que es pogués del naufragi són d'agrair, perquè CDC aglutinava una part significativa de la societat catalana que, en absència d'un partit equivalent, podria optar pel retraïment.

Ara bé, no es pot descartar que, a l'hora de la veritat, un tribunal dictami que el PDECat és "continuador" de CDC i que, per tant, s'ha de fer càrrec dels deutes generats per eventuais sentències condemnatòries en judicis per corrupció. Però el risc autènticament greu de l'estratègia era i és que l'electorat consideri que el PDECat no representa una ruptura real amb la corrupció de CDC. Per aquest motiu, l'actitud del PDECat contrària a acceptar que el Palau de la Música exigís a CDC el retorn de les quantitats que s'havia embutxacat ha resultat devastadora per a la credibilitat del nou partit.

Es tracta d'una pessima notícia per als electors del PDECat, per al procés independentista i per a la salut política del país. Als dirigents del nou partit se'ls acaben –si

MIQUEL PUIG

ECONOMISTA

és que no se'ls han acabat ja – les oportunitats per demostrar que la creació del PDECat no va ser només una maniobra de camuflatge maldestrament executada.

2. Referèndum o referèndum. Les últimes eleccions autonòmiques van ser dissenyades com unes "plebiscitàries" la victòria en les quals seria interpretada com un aval a la independització. El full de ruta consistia a declarar la independència,

preparar un projecte de Constitució i sotmetre'l a referèndum: plebiscitàries-Constitució-referèndum.

Els resultats de les eleccions del 27-S van ser molt positius, però insuficients. Com que no es va voler reconèixer la inviabilitat del full de ruta que havia portat a les eleccions, tot seguit va venir un període de desconsolament en què va quedar clar que l'independentisme, que havia gestionat impecablement una llarga campanya de mobilització, havia perdut els papers. En la confusió, el foc amic va descavalcar el líder de la coalició que liderava l'independentisme i va impedir l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat, que per primera vegada tenia un govern explícitament independentista.

Amb l'habilitat d'un judoka, Puigdemont va tenir l'encert de redreçar la situació amb la fórmula "referèndum o referèndum", la qual té tres efectes benèfics: enterra dignament el fallit full de ruta, desbloqueja el suport de la CUP al Govern i

torna a apel·lar no al 50% de l'electorat independentista sinó al 80% favorable al referèndum.

Contràriament al que diuen alguns, el risc de la nova fórmula no és que es faci un "nou 9-N que no serviria per a res". Aquest risc no existeix perquè Madrid no permetrà que es faci un nou 9-N. El risc és que, sota amenaces de Madrid, el referèndum no tingui lloc i el govern de la Generalitat faci el ridícul.

3. La inexistència de la tercera via. Converso amb una persona terceravista la trajectòria i opinions de la qual respecto. Considera que el referèndum no es podrà fer, que s'hauran de convocar eleccions autonòmiques, que el PDECat quedarà escombrat, que ERC pujarà però no prou per imposar-se, i que aleshores es donaran les condicions perquè es concreti un pacte liderat per Jun-

queras i Santamaría que ajorni *sine die* l'independentisme a canvi del blindatge cultural i econòmic de l'autonomia.

Li dic que es tracta d'un conte de fades. No perquè els catalans no estiguem disposats al pacte, que crec que sempre ho estarem, sinó perquè els castellans que manen no ho estaran. És per com són ells que les opcions són o tot o res.

XAVIER BERTRAL

Als dirigents del PDECat se'ls acaben les oportunitats per demostrar que la creació del partit no va ser només una maniobra de camuflatge

CORRUPCIÓ

El tribunal impedeix que el Consorci acusi CDC

La jutge del cas Palau rebutja el canvi de conclusions perquè podria suposar la nul·litat del judici

GERARD PRUNA / ENRIC BORRÀS
BARCELONA

El Consorci del Palau de la Música no podrà acusar finalment CDC en el judici del cas Palau. El tribunal que jutja l'espòli de la institució va deixar ahir en paper mullat la rectificació del Consorci, que dimarts –en un gir d'última hora arran del canvi de posicionament de la Generalitat– havia acordat adherir-se a la tesi del fiscal i acusar Convergència d'haver cobrat 6,6 milions d'euros de Ferrovial a través del Palau a canvi d'obra pública. Després d'escoltar totes les parts, la presidenta del tribunal, Montserrat Comas, va impedir ahir que el lletrat del Consorci modifiqués les seves conclusions al·legant que ja les havia elevat a definitives el 17 de maig i que fer ara marxa enrere podria acabar suposant la nul·litat del judici.

Amb la seva decisió, el tribunal se situava al costat de totes les defenses, que es van negar en rodó a reobrir el tràmit de conclusions del Consorci. El més bel·ligerant de tots va ser Xavier Melero –el lletrat que defensa CDC i l'extresorer del partit Daniel Osàcar–, que va carregar amb duresa contra el paper que han tingut les institucions representades al Consorci en tot aquest procés. Melero va considerar “lamentable que el distingit cos de lletrats de la Generalitat s'hagi de veure en aquesta tessitura” d'haver de canviar el seu posicionament sobre la marxa, i va convidar l'administració a “utilitzar serveis privats i no comprometre els serveis jurídics de la Generalitat” amb episodis com aquest. “A vegades només el formalisme ens protegeix del perillós i més idealisme dels polítics i buròcrates”, va concloure.

A més, l'advocat defensor de CDC va assegurar que “ni un sol dels 6,6 milions d'euros” amb els quals presumptament es va lucrar el partit pertany al Consorci del Palau i

que, per tant, si aquesta entitat decidís acusar la formació, ho hauria de fer com a acusació popular. Melero no va ser, però, l'única part que va criticar el paper del Consorci. També els advocats dels exdirectius de Ferrovial van opinar que acceptar el canvi de posició de l'entitat seria un “fraud processal”, mentre que la defensa de Fèlix Millet va rebutjar que “consideracions d'ordre polític incideixin en el normal desenvolupament d'un tribunal”.

Tot i que la intenció del Consorci era sumar-se a la tesi del ministeri públic pel que fa a CDC, fins i tot el fiscal del cas, Emilio Sánchez

Ulled, va opinar que no era “procedent” reobrir el tràmit de conclusions definitives. Ulled, això sí, va convidar el lletrat del Consorci a donar suport a la tesi de la fiscalia durant la presentació dels informes orals que començarà dilluns. De fet, només l'acusació popular va secundar la petició del Consorci.

Asens carrega contra el Govern

La decisió del tribunal tanca, doncs, una carpeta però reobre, al mateix temps, la tempesta política de les últimes setmanes. El tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona Jaume Asens –que dimarts aplaudia la

L'extresorer de CDC Daniel Osàcar a la Ciutat de la Justícia durant una de les sessions del judici del cas Palau.

MANOLO GARCIA

valentia de la Generalitat per haver rectificat – va respondre ahir a la notícia carregant contra l'executiu català per no haver accedit abans a acusar CDC. “És realment lamentable, perquè al final el Govern de JxSí s'ha sortit amb la seva”, va lamentar. L'Ajuntament entén que acusar CDC era clau per poder reclamar després a l'Estat que donés al Palau els 6,6 milions d'euros que, segons la tesi del fiscal, haurien finançat il·legalment CDC. Per això, Asens va instar el Consorci a estudiar la possibilitat de demanar responsabilitats a la Generalitat si no aconsegueix recuperar els diners. ■

vistaltwitter

Isidor Marí (@IsidorMarí)

Professor i sociolingüista

"La democràcia retro de Rajoy: les urnes són un cop d'estat i els governants no poden negociar una reforma constitucional"

Léo Taxil (@leotaxil)

Bloguer

"Pablo Iglesias creu que Rajoy «és capaç» d'utilitzar la força per impedir el referèndum. (I què seran capaços de fer ells per impedir-ho?)"

Miquel Aguirre (@quelaguirre)

Escriptor

"Ningú parla de l'assetjament burocràtic a què l'Estat està sotmetent el teixit associatiu del país. Si no reaccionem, el país serà un desert"

Dolors Boatella (@DolorsBoatella)

Promotora creativa

"Quan estic molt contenta, penso en el cas Palau i se'm passa"

Ariel Guersenzvaig (@interacciones)

Dissenyador

"Desapareix el segway de les voreres de Barcelona. Una altra tradició que es perd"

Javier de Lucas (@xdelucas)

Catedràtic de filosofia política i del dret

"Altres cop la minoria copta, objecte d'atacs que pretenen desestabilitzar una convivència que era un valor consolidat a Egipte"

M. ABD EL GHANY / REUTERS

Joan Safont (@joansafont)

Escriptor i periodista

"Egipte es dessagna cada vegada que la comunitat copta és atacada. Són tan fundacionals del país com els faraons o Saladí"

Teresa Arévalo (@Arevalo80MT)

Diputada al Congrés (Podem)

"Avui el futbol és notícia per expresidents corruptes i jugadors que defrauden. Si les llotges parlessin, la trama corrupta tremolaria!"

Josep Bobé (@josepbobe)

Escriptor i interiorista

"A tots els que prioritzeu un partit i el futbol al que li passa al club, potser heu d'anar pensant que si no hi ha club no hi ha partit"

Lucía Taboada (@TaboadaLucia)

Periodista

"Ja ha arribat aquella època de l'any en què la gent emprèn la important tasca social de recordar-te com estàs de blanca quan ets blanca"

27 Mayo, 2017

El ex tesorero de CDC Daniel Osàcar, ayer, saludando a su abogado Javier Melero tras la sesión del juicio del 'caso Palau'. JORDI SOTERAS

El Consorci del Palau no podrá acusar a CDC

● El Ayuntamiento de Barcelona pedirá cuentas al Govern por no haber actuado antes

BARCELONA
El tribunal que juzga el caso Palau rechazó ayer la petición del Consorci del Palau de la Música de cambiar sus conclusiones –que ya había presentado– para acusar ahora a CDC en el proceso judicial. «El tribunal está aquí para ofrecer las garantías procesales a todas las partes. No podemos adoptar ninguna decisión que pasado mañana pueda suponer la nulidad del juicio», concluyó la magistrada y presidenta del tribunal, Montserrat Comas, según informa Europa Press.

La Generalitat se oponía en un principio a acusar a CDC, pero luego se abstuvo en una reunión del patronato del Consorci, lo

que posibilitó aprobar una resolución para intentar acusar al partido en el juicio por los votos a favor de los representantes del Ayuntamiento y el Ministerio de Cultura.

El teniente de alcalde de Derechos Civiles del Ayuntamiento de Barcelona, Jaume Asens, anunció que el Consistorio pedirá «responsabilidades» a los representantes de la Generalitat en el Consorcio del Palau de la Música que impidieron acusar a CDC antes y «perder la posibilidad de reclamar».

Asens precisó que el Ayuntamiento pedirá al Consorcio que estudie como «perjudicado» pedir responsabilidades patrimoniales

a los tres representantes del Govern en su patronato –el presidente de la Generalitat, el consejero de Cultura y el secretario del Departament de Cultura–, si el Palau no es resarcido por CDC con los 6,6 millones de euros que, según la Fiscalía, Convergència cobró en comisiones de Ferrovial a cambio de adjudicaciones de obra pública a través del Palau.

La juez razonó que la presentación de conclusiones es un «trámite preclusivo» con el fin de garantizar la seguridad jurídica de todas las partes: «No podemos ir hacia atrás. No podríamos, por ejemplo, abrir un trámite de pruebas si ahora alguien quisiera que declarase un nuevo testigo».

Comas recordó al abogado del Consorci del Palau que esta institución es parte del proceso judicial desde hace años, por lo que las administraciones que conforman esta entidad ya conocían la causa y podrían haber presentado unas conclusiones distintas.

Aseguró que el 17 de mayo se presentaron las conclusiones, que diez días antes se avisó de cuándo debían entregarlas y que entonces el Consorci «no pidió el aplazamiento, aun sabiendo que se había convocado una segunda reunión» de esta institución para decidir sobre la acusación a CDC.

«Entendemos que con esta decisión en modo alguno vulneramos la tutela efectiva. El tribunal ha respetado y tiene la voluntad de seguir respetando el derecho de todas las partes procesales», concluyó la juez.

El tribunal teme arriesgar la nulidad del juicio al modificar ahora la acusación

La Generalitat se oponía al principio a acusar a CDC y el Gobierno no opinó

Antes de tomar la decisión, el tribunal dio voz sobre esta petición de cambio del Consorci, y el abogado de CDC, Javier Melero, se opuso a la petición de esta institución «por razones procesales y de decoro», ya que el tribunal no debe estar al albur –dijo literalmente– de criterios políticos.

Melero consideró que no hay «ninguna causa seria que motive esta innovación procesal», que

permitiría que el Consorci pueda acusar ahora a CDC y a su ex tesorero encausado, Daniel Osàcar.

«A veces solamente el formalismo nos protege del peligrosísimo idealismo de burócratas y políticos», expresó Melero, parafraseando una cita de un catedrático de Derecho Administrativo.

Pese a que el cambio de criterio del Consorci implicaría adherirse a la tesis de la Fiscalía –en lo que respecta a la acusación de CDC–, el fiscal Emilio Sánchez Ulled cree que «las conclusiones definitivas están presentadas y son las que son, aun conociendo y respetando el encendido debate político», y añadió que el Consorci podrá señalar al partido la semana próxima al presentar su informe.

En el escrito presentado el miércoles al tribunal, el Consorci pidió hacer cambios en la acusación después de que el martes su patronato decidiese en una reunión acusar a CDC, y mencionaba también en el texto a las dos resoluciones que el Parlament aprobó en este mismo sentido.

La intención de estos cambios era que los 6,6 millones de euros que CDC presuntamente cobró ilegalmente de Ferrovial en comisiones ilegales a través del Palau «puedan revertir en el Consorci», sostenían en su escrito.

27 Mayo, 2017

L'Audiència rebutja que el Consorci del Palau de la Música acusi CDC

El fiscal i la defensa de Convergència al·ludeixen al caràcter polític de la petició

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

Al final no podrà acusar. Ahir l'Audiència de Barcelona va rebutjar que el Consorci del Palau de la Música acusi CDC pel seu presumpte finançament irregular per mitjà de la institució cultural. La sala va al·ludir que havia conclòs el termini per fer-ho, i fiscal i advocats van al·ludir a la intencionalitat política de la iniciativa.

El judici pel saqueig del Palau de la Música enfila la recta final. Ahir els lletrats dels acusats van exposar les seves qualificacions definitives, però hi va haver un pròleg, que estava marcat per la batalla que s'havia desencadenat en el si del Consorci del Palau.

Tal com s'ha publicat, en l'última reunió del patronat del Consorci, feta dimarts passat, es va decidir que el lletrat que representa l'entitat, i que pertany als serveis jurídics de la Generalitat, demanés al tribunal de canviar les qualificacions definitives, presentades el dia 17, i s'adherís a la sol·licitud de la Fiscalia en el sentit d'acusar CDC i Ferrovial. Ahir l'advocat va exposar aquesta pretensió a la sala, al·ludint en dues ocasions l'"estricte

LLIBERT TEIXIDO

La façana interior del Palau de la Música, remodelada durant el mandat de Millet

compliment" tant de les instruccions del patronat com de la votació que es va desenvolupar al Parlament.

La veritat és que l'intent va rebre poques adhesions, començant pel fiscal Emilio Sánchez

Ullred, que va expressar "respecte pel debat polític subjacent", però oposant-s'hi perquè no era possible canviar el que ja s'havia presentat, i va donar sortida a la possibilitat que el Palau recuperi dels 6,6 milions d'euros que

s'exigeixen a CDC: reclamant-los al seu informe. Més taxatiu es va mostrar Xavier Melero, defensor de Daniel Osàcar i de Convergència, que va expressar que el tràmit havia acabat i que no s'havia de sotmetre al tribunal "a

mercè de canvis polítics, als quals els tècnics són aliens".

Finalment, la presidenta del tribunal, Montserrat Comas, va rebutjar la petició explicant que el tràmit havia acabat i que no es podia tornar enrere, i va fer èmfasi que el Consorci coneixia perfectament els terminis.

Quant a les qualificacions de les defenses, les exposicions dels lletrats de Millet (Abraham Castro), Jordi Montull (Jordi Pina) i Gemma Montull (Jorge Navarro) presentaven punts comuns: accepten el relat de fets de la Fiscalia però amb menys penes per considerar que hi havia més atenuants. Així, per a Montull es demana menys de dos anys, per a

Les defenses de Millet i Montull proposen menys de dos anys de presó, i la de Gemma Montull, menys d'un

Gemma Montull menys d'un, i Millet parteix d'un any i nou mesos i deixa la reducció al criteri del tribunal. El lletrat d'Osàcar i CDC i els dels directius de Ferrovial exigeixen l'absolució, amb una variant en el cas de l'extresorer convergent: si hi ha condemna també s'han de considerar atenuants.

I així va acabar la batalla al Consorci pel cas del Palau: conseqüències polítiques, però no jurídiques. L'acusació contra CDC ha quedat a les mans de la Fiscalia i de la Federació d'Associacions de Veïns.●

L'obligada necessitat de no posar en risc el procés

Les claus
J.P.

El judici pel cas Palau té una sort: la persona que el dirigeix des del tribunal, la magistrada Montserrat Comas d'Argemí. No és fàcil organitzar una vista oral amb tants acusats i tants advocats, amb una causa molt voluminosa que

obliga a quadrar una agenda que en alguns moments ha semblat un sudoku. I Comas ho ha fet bé i, fins avui, la vista s'ha desenvolupat amb molta diligència.

■ L'actuació, ahir, de Comas va demostrar, una vegada més, la seva mà esquerra per sortir airosa de situacions complicades,

Montserrat Comas d'Argemí és magistrada ■

i amb la decisió de no acceptar la nova acusació del consorci no va fer altra cosa que evitar que en un futur recurs alguna instància judicial superior decretés la nul·litat del procés per haver acceptat aquest tràmit fora de temps.

■ Comas va recórrer a la pedagogia per il·lustrar els assistents

a la sala i va recordar alguna cosa que el gran públic potser no sap perquè les pel·lícules americanes distorsionen la realitat. "En aquest punt del procés no podríem acceptar un nou testimoni, perquè el moment de proposar-los és un altre; doncs tampoc es pot formalitzar ara un nou escrit acusador", va explicar la magistrada.

NACIONAL**P12****Daniel Osácar** ■ EFE

El tribunal rebutja que el consorci acusi Osácar

Els magistrats del cas Palau no admeten que modifiqui les seves conclusions en considerar que el tràmit ja ha vençut

27 Mayo, 2017

L'advocat Xavier Melero s'acomiada de Daniel Osàcar a la sortida de la Ciutat de la Justícia, en una de les sessions del judici del cas Palau ■ JOSEP LOSADA / ARXIU

El tribunal denega l'acusació del consorci contra Osàcar

■ Els magistrats impedeixen a l'advocat de la Generalitat modificar les seves conclusions amb l'argument que el tràmit ja ha vençut ■ Jordi i Gemma Montull fan notori el seu pacte amb la fiscalia

Jordi Panyella
BARCELONA

La política i la justícia no tenen res a veure i sovint van per camins diferents, i ahir va quedar demostrat una vegada més en el judici sobre l'espòli del Palau de la Música. El tribunal que dirigeix la vista, presidit per la magistrada Montserrat Comas d'Argemí, va denegar a l'advocat de la Generalitat representant del Consorci del Palau poder modificar els seu escrit de conclusions per acusar formalment l'extresorer de CDC

Daniel Osàcar i els dos exalts càrrecs de Ferrovial, Pedro Buenaventura i Juan Elizaga, pel presumpte cas de comissions il·legals. L'argument esgrimit pel tribunal és ben simple: el consorci ja va tenir el seu moment processal oportú per modificar les conclusions, el passat 17 de maig, i la llei no permet "tornar enrere".

El consorci va presentar el seu nou escrit d'acusació dimecres passat, l'endemà que el patronat de la institució aprovés per 5 vots a 4 modificar les conclusions per reclamar

la responsabilitat penal a CDC. En aquest document, el lletrat feia notar que poques hores després de presentar el primer escrit de conclusions, el mateix dia 17, el Parlament de Catalunya va votar a favor de demanar al govern que instés l'acusació contra Osàcar i que aquesta petició va ser atesa finalment pel patronat del consorci, decisió en la qual va tenir un paper rellevant l'abstenció dels representants de la Generalitat.

L'advocat del consorci va advertir ahir al tribunal que actuava "en estricte

compliment dels acords del patronat" i sense aportar arguments jurídics per sostenir la seva petició, ni jurisprudència, va demanar simplement que se li permetés presentar la modificació. L'advocat no va poder apel·lar a casos judicials anteriors perquè, de fet, no consta que hi hagi cap precedent en cap judici penal que després de presentar l'escrit acusador com a definitiu s'hagi permès modificar-lo.

La pretensió del consorci va topa amb l'oposició del tribunal i amb la de la pràctica totalitat de les

parts personades en el procés. Només l'advocat de l'acusació popular, Àlex Solà, representant els veïns, s'hi va mostrar favorable amb l'argument que el tràmit de les conclusions no s'havia clos perquè quedaven encara les de la defensa.

El fiscal Emili Sánchez Ulled també es va definir en contra de permetre actuar l'acusació del consorci. "Coneixent i respectant el debat polític que s'ha produït a l'entorn d'aquest tema, no sembla procedent el que es demana", va dir el representant del mi-

Les frases

“El tribunal ha respectat els drets processals de totes les parts presents”

Montserrat Comas
MAGISTRADA

“Amb tot el respecte al Parlament, el tribunal no ha d'estar al cas de canvis de criteris polítics”

Xavier Melero
ADVOCAT DE DANIEL OSÀCAR

nisteri públic. Tot i això, Sánchez Ulled va deixar oberta la porta perquè en l'últim tràmit del judici, el de la lectura dels informes, l'advocat del consorci pugui "manifestar" la seva intenció.

Forma contra política

Més taxatiu va ser l'advocat defensor de Daniel Osàcar, Xavier Melero, que va lloar: "La forma ens protegeix dels buròcrates i la política", en el sentit que la llei deixa clar que el temps per presentar noves acusacions ja havia passat, sigui quin sigui el debat polític organitzat al Parlament i més enllà de la picabaralla entre l'Ajuntament i la Generalitat. "Amb tot el respecte pel Parlament, el tribunal no ha d'estar al cas de possibles canvis per criteris polítics", va dir.

En la sessió d'ahir les defenses també van presentar els seus escrits definitius destacant els de Jordi i Gemma Montull, que van evidenciar el pacte amb la fiscalia. El seu advocat, Jorge Navarro, va explicar que mostraven la "conformitat" amb l'acusació del fiscal i només difereix el seu escrit en la petició de pena, ja que s'hi demana que no arribi a un any de presó per a cap d'ells.

Per la seva part, l'advocat de Millet demana que el seu client se'l condemni a dos anys de presó. ■

La Audiencia impide que el Consorcio del Palau acuse a CDC

► El fiscal deja la puerta abierta a que el ente pueda adherirse a sus conclusiones finales

ABC
BARCELONA

La Audiencia de Barcelona acordó ayer no admitir el escrito que esta semana ha presentado el Consorcio del Palau de la Música tras unas difíciles negociaciones para acusar a CDC de lucrarse con el saqueo. El tribunal entiende que la petición está fuera de plazo porque el trámite de conclusiones ha finalizado y ello podría provocar la nulidad del juicio.

La sala tomó la decisión después de que la Fiscalía se opusiera a la admisión del nuevo escrito, igual que la defensa de CDC y de su extesorero Daniel Osàcar, que consideró que el juicio del Palau no debe «estar al albur de determinados criterios políticos que se van produciendo por circunstancias que son y deben ser ajenas». Montserrat Comas, presidenta de la

sección décima de la Audiencia argumentó que el trámite para que las acusaciones elevaran a definitivas sus conclusiones, celebrado la semana pasada, es «preclusivo», una figura «muy arraigada para garantizar la seguridad jurídica».

Fèlix Millet, la semana pasada

EFE

Ante la decisión, el abogado del Consorcio anunció su protesta. Por su parte, a pesar de oponerse a aceptar el nuevo escrito, «conociendo y respetando el encendido debate político subyacente en la cuestión», el fiscal Emilio Sánchez Ulled dejó la puerta abierta a que el Consorcio pueda adherirse a las conclusiones de la Fiscalía en el trámite de informes finales, que comienza el próximo lunes.

Además, las acusaciones particulares no se posicionaron mientras que la acusación popular de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona (FAVB) abogó por aceptar las nuevas conclusiones, siempre que se dé un margen de tiempo para estudiarlas. Por su parte, el abogado de CDC y de Osàcar, Xavier Melero, añadió que «a veces el formalismo nos protege del peligrosísimo idealismo de políticos y burócratas». Tras la decisión del tribunal, se han elevado a definitivas las conclusiones de las defensas. El abogado de Fèlix Millet -para quien la Fiscalía pide 14 años y nueve meses de cárcel- mantuvo su petición inicial de menos de dos años de prisión para el exresponsable del Palau.

27 Mayo, 2017

El tribunal del 'caso Palau' rechaza que la entidad acuse a Convergència

JOSEP CATÀ, Barcelona

El tribunal que juzga el caso del expolio del Palau de la Música rechazó ayer, para evitar una posible nulidad, la petición del Consorcio de esa institución musical de cambiar sus con-

clusiones para acusar ahora a Convergència. El órgano modificó el escrito definitivo que había presentado el 12 de mayo tras la presión del Ayuntamiento de Barcelona y el Parlamento. El pasado martes la Generalitat se abstu-

vo en el Consorcio para facilitar la acusación a CDC, que fue ayer desestimada por la Audiencia al presentarse fuera de plazo. En todo caso, la Fiscalía y la acusación popular seguirán acusando al partido por lucrarse con el expolio.

De nada ha servido el cambio de opinión del Consorcio del Palau. Este órgano, integrado por el Consistorio, la Generalitat y el Estado, elevó a definitivas el 12 de mayo sus conclusiones sobre el caso Palau. La posición del Consorcio fue entonces la de los últimos seis años: no señalar ni a Convergència Democràtica ni a su ex tesorero, Daniel Osàcar, por haber participado a título lucrativo de la suscripción de 24 millones de euros de la institución musical. No obstante, desde que el expresidente del Palau Fèlix Millet y su mano derecha, Jordi Montull, confesaran el pago de comisiones ilegales de la empresa Ferrovial a Convergència, la presión política ha ido en aumento.

El Parlament aprobó, con el apoyo de todos los diputados excepto los del PDeCAT, dos propuestas de resolución que instaban a la Generalitat a acusar a CDC en el proceso. Ante esta situación, y tras la presión del Ayuntamiento de Barcelona en el Consor-

cio, la Generalitat decidió cambiar el sentido de los tres votos que tiene en el Consorcio (formado por 12 miembros de las distintas Administraciones y del Orfeo Català). Los representantes del Ejecutivo catalán se abstuvieron y facilitaron que prosperara el cambio de posición auspiciado desde el Ayuntamiento.

De poco sirvió ayer esta modificación del escrito, ya que la Audiencia de Barcelona no la aceptó por estar fuera de plazo. La propuesta de modificación del Consorcio solo fue aceptada por el abogado de la acusación popular, ejercida por la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona. Incluso el fiscal, Emilio Sánchez Ulled, consideró que no procedía aceptar la modificación, ya que el trámite de presentación de conclusiones ya había terminado.

Las distintas defensas del caso también pidieron al tribunal que desestimase el cambio. El abogado de Daniel Osàcar y de CDC, Xavier Melero, llegó a decir que la

Escrito de acusación "fuera de plazo"

El tribunal de la Audiencia de Barcelona que juzga el caso Palau rechazó la modificación del escrito de acusación del Consorcio de la institución musical por estar "fuera de plazo".

Los tres magistrados alegaron que la reapertura de un trámite ya concluido podría llevar a la petición de nulidad del juicio.

La modificación del escrito de acusación del Consorcio se produjo tras una reunión del pasado martes. Los dos votos del Ayuntamiento, otros dos del Estado y uno del Orfeo fueron a favor de acusar a Convergència. Los tres representantes de la Generalitat se abstuvieron.

decisión política de cambiar la posición del Consorcio dejaba "en ridículo" a los servicios jurídicos de la Generalitat. Melero alegó que se debían respetar los tiempos, y con tono beligerante aseveró: "A veces solamente el formalismo nos protege del peligrosísimo idealismo de burócratas y políticos".

Después de escuchar a las partes, el tribunal consideró que el primer escrito de acusación del Consorcio ya fue llevado a conclusiones definitivas, y que, por lo tanto, se había hecho un trámite "preclusivo" que no puede modificarse. "Este concepto existe en derecho para dar garantías procesales a todas las partes", explicó la presidenta de la sala, Montserrat Comas. "Igual que no podemos reabrir ahora un trámite de pruebas, tampoco podemos reabrir un trámite que quedó formalizado el 17 de mayo", aclaró la magistrada, que advirtió de que si reabría el trámite se podría pedir la nulidad del juicio.

La decisión de la Audiencia se conoció durante el debate en el pleno municipal de una proposición de Barcelona en Comú para apoyar al Consorcio en la decisión de acusar a CDC. Tras la sesión, el teniente de alcalde de Derechos Civiles del Ayuntamiento, Jaume Asens, anunció que el consistorio pedirá responsabilidades a la Generalitat, al considerar que el cambio de voto del Gobierno catalán llegó demasiado tarde. En concreto, pedirá responsabilidades patrimoniales a los tres representantes de la Generalitat en el Consorcio si el Palau no es resarcido por CDC con los 6,6 millones de euros que, según la fiscalía, el partido cobró en comisiones de Ferrovial a cambio de adjudicaciones de obra pública.

Tras la decisión del tribunal, se elevaron a definitivas las conclusiones de las defensas, en las que el abogado de Fèlix Millet, para quien la Fiscalía pide 14 años y nueve meses de cárcel, mantuvo su petición inicial de menos de dos años de prisión para el ex responsable del Palau de la Música. La defensa de Jordi y Gemma Montull aceptó la reducción de condena planteada por el ministerio público, de 10 años y 10 meses para el primero y de tres años de cárcel, uno de ellos sustituible por multa, para su hija. No obstante, Jorge Navarro, abogado de los Montull, presentó una conclusión alternativa en la que solicita menos de un año de cárcel para cada uno de ellos, en aplicación de atenuantes por dilaciones indebidas, reparación del daño y confesión.

27 Mayo, 2017

Cs vería «grave» un uso político de los Mossos

La oposición preguntará por el interrogatorio para investigar a la Policía sin permiso judicial

JAVIER OMS

DANIEL G. SASTRE BARCELONA

La noticia de que los Mossos d'Esquadra interrogaron el 15 de mayo, sin permiso judicial, a dos detectives sobre su relación con cargos de la Policía Nacional ha puesto en guardia a la oposición en el Parlament. Ciudadanos y el PP dijeron ayer que indagarán acerca del caso, y el diputado de Cs Carlos Carrizosa advirtió de que sería «muy grave» que la Generalitat estuviera dando a los Mossos un uso «político».

Los detectives privados Julián Peribáñez y Antonio Tamarit denunciaron que la policía autonómica los interrogó sobre su relación con los comisarios José Manuel Villarejo y Marcelino Martín Blas con ánimo de obtener datos sobre una presunta conjura para desestabilizar el *procés*. «Eso significaría que se ha producido un uso político de los Mossos, sin orden judicial e inmiscuyéndose en una investigación de la Audiencia Nacional», afirmó el diputado de Cs. «Es importante que no se ponga

CAE LA ACUSACIÓN A CDC DEL PALAU

El tribunal que juzga el 'caso Palau' rechazó ayer la petición del Consorci del Palau de la Música de cambiar sus conclusiones -que ya había presentado- para acusar ahora a CDC en el proceso judicial tras el cambio de criterio de la institución.

en juego el prestigio de los Mossos», añadió. Además, advirtió a la Generalitat de que podría «estar haciendo lo mismo que lo que denuncia» cuando dice que miembros de la Policía española conspiraron para atacar al independentismo.

Tanto Ciudadanos como el PP aseguraron ayer que seguirán «con mucha atención» las explicaciones en el Parlament de Peribáñez y Ta-

ROBIN TOWNSEND/ EFE

PUIGDEMONT, CONTRA LA RESIGNACIÓN. El presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, utilizó ayer el ejemplo de «tenacidad» de los empresarios catalanes para defender que «ponerse límites es resignarse, que es el primer eslabón de la rendición». Puigdemont trasladó esta reflexión empresarial a «los países y sociedades».

marit, citados para declarar el 20 de junio en la comisión abierta sobre la llamada *operación Cataluña*.

Los Mossos d'Esquadra interrogaron la semana pasada a los dos ex detectives de Método 3 bajo el argumento de que se habían «extralimitado» en sus funciones al investigar delitos y no informarles directamente. Una vez en comisaría, sin embargo, dos agentes de la policía autonó-

mica los sometieron a un cuestionario centrado en aspectos relacionados con la presunta trama policial para desestabilizar el *procés*.

Peribáñez y Tamarit se negaron a responder a la mayoría de ellas. En concreto, las que hacían referencia a su relación con el comisario de la Policía Nacional Martín Blas y su *número dos*, Rubén Eladio. Los dos detectives en ningún momento fueron in-

formados sobre quién presentó la denuncia contra ellos y desconocen, según dijeron a este diario, si el expediente en su contra sigue adelante.

Al salir de comisaría los dos presentaron una denuncia ante el juzgado de guardia contra los Mossos por coacciones y amenazas. También contra la Secretaria General de Seguridad Privada por un presunto delito de tráfico de influencias.

27 Mayo, 2017

El tribunal rechaza que el Palau de la Música acuse a CDC

JOSEP CATÀ, Barcelona

El tribunal que juzga el caso del expolio del Palau de la Música rechazó ayer, para evitar una posible nulidad, la petición del Consorcio de esa institución musical de cambiar sus conclusiones para acusar ahora a Convergència. El órgano modificó el escrito definitivo que había presentado el 12 de mayo tras la presión del Ayuntamiento de Barcelona y el Parlament. En cualquier caso, la fiscalía y la acusación popular ejercida por los vecinos señalan ya a Convergència por lucrarse del expolio.

De nada ha servido el cambio de opinión del Consorcio del Palau. Este órgano, integrado por el Consistorio, la Generalitat y el Estado, elevó a definitivas el 12 de mayo sus conclusiones sobre el caso *Palau*. La posición del Consorcio fue entonces la de los últimos seis años: no señalar ni a Convergència Democràtica ni a su extesorero, Daniel Osàcar, por haber participado a título lucrativo de la sustracción de 24 millones de euros de la institución musical. No obstante, desde que el expresidente del Palau Fèlix Millet y su mano derecha, Jordi Montull, confesaran el pago de comisiones ilegales de la empresa Ferrovial a Convergència, la presión política fue en aumento.

El Parlament aprobó, con el

apoyo de todos los diputados excepto los del PDeCAT, dos propuestas de resolución que instaban a la Generalitat a acusar a CDC en el proceso. Ante esta situación, y tras la presión del Ayuntamiento de Barcelona en el Consorcio, la Generalitat decidió cambiar el sentido de los tres votos que tiene en el órgano (formado por 12 miembros de las distintas Administraciones y del Orfeo Català). Los representantes del Ejecutivo catalán se abstuvieron y facilitaron que prosperara el cambio de posición auspiciado desde el Ayuntamiento.

De poco sirvió ayer esta modificación del escrito, ya que la Audiencia de Barcelona no la aceptó por estar fuera de plazo. La propuesta de modificación del Con-

Jaume Asens (izquierda) y Joan Llinares, representantes municipales en el Palau, ayer en Barcelona. / JOAN SÁNCHEZ

sorcio solo fue aceptada por el abogado de la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona (FAVB). Incluso el fiscal Sánchez Ulled consideró que no procedía aceptar la modificación ya que el trámite de presentación de conclusiones ya había terminado.

“Respetar los tiempos”

Las distintas defensas del caso también pidieron al tribunal que desestimase el cambio. El abogado de Daniel Osàcar y de CDC, Xavier Melero, llegó a decir que la decisión política de cambiar la po-

sición del Consorcio dejaba “en ridículo” a los servicios jurídicos de la Generalitat. Melero alegó que se debían respetar los tiempos y los trámites procesales, y con tono beligerante aseveró: “A veces solamente el formalismo nos protege del peligrosísimo idealismo de burócratas y políticos”.

Después de escuchar a las partes, el tribunal consideró que el primer escrito de acusación del Consorcio ya fue llevado a conclusiones definitivas, y que, por lo tanto, se había hecho un trámite “preclusivo” que no puede modificarse. “Este concepto existe en de-

recho para dar garantías procesales a todas las partes”, explicó la presidenta de la sala, Montserrat Comas. La magistrada advirtió de que si reabría el trámite se podría pedir la nulidad del juicio.

La decisión del tribunal se conoció durante el debate en el pleno municipal de una proposición de Barcelona en Comú sobre el compromiso de apoyar al Consorcio en la decisión de acusar a CDC. Tras la sesión, el teniente de alcalde de Derechos Civiles, Jaume Asens, anunció que el Consistorio pedirá responsabilidades a la Generalitat.

La Audiencia no admite el escrito para acusar a CDC en el 'caso Palau'

PALAU DE LA MÚSICA La Audiencia de Barcelona acordó ayer no admitir el nuevo escrito presentado por el Consorci del Palau de la Música para acusar a CDC de lucrarse con el saqueo de la institución, al entender que está fuera de plazo. Según la Audiencia, el trámite de conclusiones ha finalizado y esta nueva acusación podría provocar la nulidad del juicio. Por su parte, el teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona, Jaume Asens, anunció que el consistorio pedirá responsabilidades a los representantes de la Generalitat en el consorcio que impidieron acusar a CDC antes.

Convergència se salva de ser acusada en el 'caso Palau'

La petición del Consorcio se presenta fuera de plazo

eE BARCELONA.

El tribunal del *caso Palau* rechazó ayer la petición del Consorci del Palau de la Música de cambiar sus conclusiones –que ya había presentado– para acusar a CDC en el proceso judicial.

La magistrada y presidenta del Tribunal, Montserrat Comas, concluyó que “el tribunal está aquí para garantizar las garantías procesales de todas las partes”, por lo que no se puede “adoptar ninguna decisión que pueda suponer la nulidad del juicio”. La Generalitat se oponía en un principio a acusar a CDC, aunque después se abstuvo en una reunión del patronato del Consorci. La abstención, condicionada por las tensiones en el Govern entre el PDeCat y ERC, possibilitó aprobar una resolución para intentar acusar al partido en el juicio por los votos a favor de los representantes del Ayuntamiento y el Ministerio de Cultura.

La jueza consideró que la presentación de conclusiones es un ‘trámite preclusivo’ para garantizar la seguridad jurídica de todas las partes: “No podemos ir hacia atrás. No podríamos, por ejemplo, abrir un trámite de pruebas si ahora alguien quisiera que declarase un nuevo testigo”. Además, consideró que el Consorci estaba en el caso, por lo que la conocía y había tenido tiempo.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Consorcio del Palau de la Música no acusará finalmente a Convergencia por el expolio.

El Consorcio del Palau de la Música no acusará finalmente a Convergencia por el expolio. El tribunal lo ha rechazado por llegar la petición fuera de plazo. El Ayuntamiento de Barcelona ha anunciado que reclamará responsabilidades patrimoniales a los tres delegados de la Generalitat por votar inicialmente en contra e impedir que la acusación llegara a tiempo.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

Hoy en el juicio por el saqueo del Palau, las defensas han ratificado sus conclusiones provisionales.

Hoy en el juicio por el saqueo del Palau, las defensas han ratificado sus conclusiones provisionales. El abogado de Félix Millet ha mantenido la petición inicial de menos de dos años de prisión. La defensa de Jordi y Gemma Montull ha admitido la rebaja que les hizo la fiscalía.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Consorci del Palau de la Música no podrà acusar a CDC en el juicio por el expolio de esta institución.

El Consorci del Palau de la Música no podrà acusar a CDC en el juicio por el expolio de esta institución. Hoy el letrado lo ha solicitado en el juicio pero el tribunal no lo admite porque el trámite para modificar las conclusiones ya ha pasado. Decl: magistrada M. Comas; abogado CDC; J. Asens.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

La Audiencia de Barcelona ha rechazado el escrito del consorcio del Palau que acusaba a la antigua Convergència de lucrarse.

La Audiencia de Barcelona ha rechazado el escrito del consorcio del Palau que acusaba a la antigua Convergència de lucrarse. La Fiscalía se ha opuesto a admitirlo porque el trámite de conclusiones ya había finalizado.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**El Consorcio del Palau de la Música no se
personará como acusación contra Convergencia en
el juicio por el expolio de la entidad ya que se ha
presentado fuera de plazo.**

El Consorcio del Palau de la Música no se personará como acusación contra Convergencia en el juicio por el expolio de la entidad ya que se ha presentado fuera de plazo. Así, queda en nada el rifirrafe que provocó entre los socios de la Generalitat la decisión inicial de no denunciar. Decl. Abogado CDC;

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal del caso Palau rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música para cambiar su escrito de acusación y acusar finalmente a CDC de financiación irregular a través de la institución.

El tribunal del caso Palau rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música para cambiar su escrito de acusación y acusar finalmente a CDC de financiación irregular a través de la institución. Argumenta que está fuera de plazo. Decl. Montserrat Comas, magistrada; Emilio Sánchez Ulled, fiscal; Xavier Melero, abogado CDC, Abraham Castro, abogado Félix Millet.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

La Audiencia de Barcelona ha denegado al Consorcio del Palau de la Música la posibilidad de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que la petición se plantea fuera de plazo.

La Audiencia de Barcelona ha denegado al Consorcio del Palau de la Música la posibilidad de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que la petición se plantea fuera de plazo. Solo la FAVB ha apoyado la petición. Decl. Montserrat Comas; Emilio Sánchez Ullé; abogados de Ferrovial; Abraham Castro; Xavier Melero.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El pleno del Ayuntamiento de Barcelona ha votado a favor de mantener la tesis del Consorcio del Palau y de acusar a CDC en el "caso Palau".

El pleno del Ayuntamiento de Barcelona ha votado a favor de mantener la tesis del Consorcio del Palau y de acusar a CDC en el "caso Palau".

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal que juzga el desfalco del Palau de la Música, ha rechazado que el consorcio de esa institución acuse a Convergència de quedarse más de seis millones de euros.

El tribunal que juzga el desfalco del Palau de la Música, ha rechazado que el consorcio de esa institución acuse a Convergència de quedarse más de seis millones de euros. El tribunal dice que la petición se tendría que haber tramitado antes del 17 de mayo, día en que se presentaron la conclusiones definitivas del caso. Los representantes de la Generalitat y del Ministerio de Cultura en el consorcio del Palau impidieron inicialmente acusar a Convergència.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que se plantea fuera de plazo.

El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de acusar a CDC de financiación irregular al considerar que se plantea fuera de plazo. Decl. Xavier Melero.

► divendres, 26 de maig de

[> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**El teniente de alcalde del Ayuntamiento de
Barcelona Jaume Asens ha avisado de que el
Consorti del Palau tendrá que estudiar la
posibilidad de demandar por responsabilidades
incluso patrimoniales a**

El teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona Jaume Asens ha avisado de que el Consorti del Palau tendrá que estudiar la posibilidad de demandar por responsabilidades incluso patrimoniales a CDC si no se consigue recuperar los 100 millones que sirvieron para financiar ilegalmente al partido.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**El tribunal del caso Palau rechaza el escrito del
Consortio del Palau de la Música en el que
solicitaba la acusación de CDC porque está
presentado fuera de plazo y recuerda que desde
2013 ha tenido**

El tribunal del caso Palau rechaza el escrito del Consortio del Palau de la Música en el que solicitaba la acusación de CDC porque está presentado fuera de plazo y recuerda que desde 2013 ha tenido tiempo de sobra para cambiar las conclusiones. Decl. fiscal; abogado Félix Millet.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

La Audiencia de Barcelona desestima que el Consortio pueda acusar a Convergencia, como reclamaba la oposición en el Parlament.

La Audiencia de Barcelona desestima que el Consorcio pueda acusar a Convergencia, como reclamaba la oposición en el Parlament.
Decl. Montserrat Comas.

► divendres, 26 de maig de

[> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Consorci del Palau no podrà finalmente inculpar a CDC por el expolio de la institución porque el tribunal del caso no ha aceptado el cambio de posición, por llegar fuera de plazo, del ente que

El Consorci del Palau no podrà finalmente inculpar a CDC por el expolio de la institución porque el tribunal del caso no ha aceptado el cambio de posición, por llegar fuera de plazo, del ente que representa al Ayuntamiento, la Generalitat, el Estado y el Orfeón Catalán.
Decl: magistrada M. Comas.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El Consorci del Palau de la Música no ha podido finalmente acusar a CDC.

El Consorci del Palau de la Música no ha podido finalmente acusar a CDC. El tribunal ha denegado el cambio de criterio. La sala entiende que dispuso de margen suficiente para posicionarse en la acusación a CDC. Decl: magistrada Montserrat Comas; abogado Daniel Osacar.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de financiación irregular para acusar a CDC porque se ha planteado fuera de plazo.

El tribunal del "caso Palau" rechaza la petición del Consorcio del Palau de la Música de financiación irregular para acusar a CDC porque se ha planteado fuera de plazo. Todas las partes excepto la FAVB se han mostrado en contra del cambio de criterio del Consorcio. Decl. Montserrat Comas; Xavier Melero.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal de caso Palau rechaza el escrito del Consorcio del Palau de la Música que pedía la acusación de CDC.

El tribunal de caso Palau rechaza el escrito del Consorcio del Palau de la Música que pedía la acusación de CDC. Solo la acusación de la FAVB ha apoyado la petición. Decl. presidenta del tribunal; fiscal; abogado CDC; abogado Félix Millet.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

En el juicio del "caso Palau" el tribunal decidirá si acepta la decisión del Consorcio del Palau de presentar denuncia contra CDC.

En el juicio del "caso Palau" el tribunal decidirá si acepta la decisión del Consorcio del Palau de presentar denuncia contra CDC.

► divendres, 26 de maig de

[> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

**El juez del caso Palau comunicará hoy si acepta
que se cambie el escrito de acusación del
Consortio del Palau de la Música para que acuse a
CDC de lucrarse a través del expolio de la
institución.**

El juez del caso Palau comunicará hoy si acepta que se cambie el escrito de acusación del Consorcio del Palau de la Música para que acuse a CDC de lucrarse a través del expolio de la institución.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

El tribunal del "Caso Palau" decidirá hoy si acepta el cambio de posicionamiento del Consorcio del Palau y le permite acusar a CDC.

El tribunal del "Caso Palau" decidirá hoy si acepta el cambio de posicionamiento del Consorcio del Palau y le permite acusar a CDC.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

En el juicio del "caso Palau", hoy, conclusiones de las defensas.

En el juicio del "caso Palau", hoy, conclusiones de las defensas. La Audiencia de Barcelona debe decidir si admite el nuevo escrito del consorcio de la entidad, en el que acusa a Convergencia de lucrarse a través de su saqueo. Cuando acabe el juicio, el fiscal dejará su puesto para ir a Bruselas.

► divendres, 26 de maig de

> [Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta](#)

En el juicio por el 'saqueo del Palau' en Barcelona, se espera para hoy que las defensas presente sus conclusiones definitivas.

En el juicio por el 'saqueo del Palau' en Barcelona, se espera para hoy que las defensas presente sus conclusiones definitivas. El Fiscal que abandonará el proceso tras conseguir una plaza en Bélgica, ha rebajado las peticiones de condena para Millet, Montul y su hija a 15, 11 y tres años respectivamente. Hoy se espera también que se decida si se admite a trámite, el nuevo escrito del actual consorcio del Palau en el que acusa a Convergència de lucrarse a través del expolio.